

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ζ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΑ'

Τρίτη 6 Μαρτίου 2001 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 6 Μαρτίου 2001, ημέρα Τρίτη και ώρα 11.07', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφήνιση των νομοσχεδίων που είναι εγγεγραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Είσοδος και παραμονή αλλοδαπών στην Ελληνική Επικράτεια. Κτήση της ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση".

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και συνόλου του σχεδίου νόμου: "Σύσταση και λειτουργία Συμβουλίου Αστικών Συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης, όροι οικονομικής συμφωνίας μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και Οργανισμού Αστικών Συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης και άλλες διατάξεις".

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κινήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Συγχώνευση του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία "Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας" και της εταιρείας "Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Ανώνυμη Εταιρεία" σε ανώνυμη εταιρεία, με την επωνυμία "Ανώνυμη Εταιρεία Εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων" και το διακριτικό τίτλο Τ.Ε.Ο. Α.Ε."

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κινήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Υπουργείου Οικονομικών.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση του Πρωτοκόλλου, με βάση το άρθρο Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με

το πεδίο εφαρμογής της νομοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες στη Σύμβαση σχετικά με τη χρήση της πληροφορικής στον τελωνειακό τομέα, καθώς και σχετικά με την προσθήκη του αριθμού καταχώρισης των μέσων μεταφοράς στη Σύμβαση".

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κινήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Επανερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Είσοδος και παραμονή αλλοδαπών στην Ελληνική Επικράτεια. Κτήση της ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση".

Θα διατεθούν τέσσερις συνεδριάσεις για τη συζήτηση του νομοσχεδίου: Μία συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου και τρεις επί των άρθρων.

Για τη συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού η Νέα Δημοκρατία έχει ορίσει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον κ. Βύρωνα Πολύδωρα και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας τον κ. Γκατζή.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" "Θράκη 2000 - 80 χρόνια από την ενσωμάτωση στην Ελλάδα", εξήντα έξι μαθητές και τέσσερις συνοδοί-δασκαλοί τους από το 11ο και 15ο Δημοτικό Σχολείο της Νέας Ιωνίας. Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Θεοχάρης Τσιόκας έχει το λόγο.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε ένα από τα πιο σημαντικά νομοσχέδια αυτής της περιόδου, ένα θέμα που απασχολεί την ελληνική κοινωνία, δημιουργεί αντιφατικές αντιδράσεις, προσδοκίες και φόβους για ευκαιρίες και κινδύνους, διαφορετικές προσεγγίσεις, προβληματισμούς στην κοινωνία και στις παραγωγικές δυνάμεις. Με αυτήν την έννοια το μεταναστευτικό πρόβλημα φαίνεται ότι αποτελεί μια σημαντική πτυχή των εσωτερικών κοινωνικών διεργασιών της χώρας μας.

Ποιος είναι, λοιπόν, ο στόχος; Στην ουσία καλούμαστε να διαμορφώσουμε ένα θεσμικό πλαίσιο για τη μεταναστευτική πολιτική της χώρας στη βάση της σύγχρονης πραγματικότητας, των σύγχρονων δεδομένων και των αναγκών της ελληνικής κοινωνίας.

Ποια είναι, λοιπόν, τα νέα δεδομένα που έχουν προκύψει; Η Ελλάδα μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '70 αποτελούσε

χώρα αποστολής μεταναστών. Από τις αρχές της δεκαετίας του '80 και ιδιαίτερα στις αρχές της δεκαετίας του '90 η χώρα μας γνωρίζει κύματα προσφύγων και μεταναστών.

Οι αιτίες μπορεί να εντοπιστούν στο ότι η χώρα μας παρουσιάζει αυτήν την περίοδο σημαντική οικονομική ανάπτυξη, βελτίωση του οικονομικού επιπέδου και των παραγωγικών και κοινωνικών δυνάμεων, με αποτέλεσμα να αποτελεί διέξοδο για τους πολίτες της ευρύτερης περιοχής των γειτονικών χωρών.

Την ίδια περίοδο στα Βαλκάνια, στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο, στην Ασία υπάρχει κακή οικονομική κατάσταση που οδηγεί σημαντικό κομμάτι του πληθυσμού να αναζητήσει αλλού, στο πλησιέστερο δυνατό σημείο, ευκαιρίες και δυνατότητες για μια καλύτερη ζωή. Οι κρίσεις, οι συγκρούσεις, οι πόλεμοι που αναπτύσσονται αυτήν την περίοδο στην περιοχή, επιδείνωσαν περαιτέρω την οικονομική κατάσταση των χωρών αυτών και εξώθησαν τους πολίτες στη μετανάστευση.

Και τέλος είναι γεγονός ότι η χώρα μας λόγω της γεωγραφικής της θέσης, γίνεται σταυροδρόμι για τις ελπίδες αυτών των πληθυσμών, ιδιαίτερα αν αναλογιστεί κανείς ότι η προσπέλαση από στεριά και θάλασσα λόγω της μεγάλης έκτασης των συνόρων μας, έδωσε δυνατότητες και δημιούργησε ένα μεγάλο αριθμό παράνομων και νόμιμων μεταναστών. Είναι φανερό, λοιπόν, ότι το πρόβλημα της μετανάστευσης δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί, παρά μόνο στη βάση μιας μακροπρόθεσμης μεταναστευτικής πολιτικής.

Είναι ένα θέμα που επηρεάζει πολύπλευρα και σημαντικά τα δεδομένα της χώρας, την ασφάλεια, τις παραγωγικές δυνατότητές μας, την οικονομία, το ρόλο μας στην περιοχή και τον ευρωπαϊκό μας προσανατολισμό. Οι λύσεις που θέλουμε να δώσουμε με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αφορούν και τον έλεγχο της ροής του μεταναστευτικού ρεύματος προς τη χώρα μας, δηλαδή την είσοδο, την παραμονή, την εργασία και τις δυνατότητες παραμονής των αλλοδαπών στη χώρα μας, ώστε να διαμορφωνονται συνθήκες ασφάλειας οικονομικού και κοινωνικού οφέλους για την ελληνική κοινωνία και τους όρους ένταξης των μεταναστών στο κοινωνικό σύνολο στις αξίες μας, στην ελληνική παιδεία, ώστε οι μετανάστες να γίνονται πρεσβευτές της Ελλάδας και των ευρύτερων συμφερόντων της πατρίδας μας.

Μ'αυτήν την έννοια πρέπει να γίνει κατανοητό ότι η διαμόρφωση μιας μεσοπρόθεσμης μεταναστευτικής πολιτικής δεν μπορεί να αγνοήσει το γεγονός ότι πρέπει να υπάρξει μια λύση αρχών και ασφάλειας για τους αλλοδαπούς που μένουν παράνομα στην Ελλάδα. Η Κυβέρνηση, το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης προέκριναν τη δεύτερη ευκαιρία σαν δυνατότητα νομιμοποίησης ορισμένων κατηγοριών αλλοδαπών. Δηλαδή, παρέχεται η δυνατότητα σε παράνομα παραμένοντες αλλοδαπούς στη χώρα μας, εφόσον μπορούν να αποδείξουν ότι μέχρι τις 15 Νοεμβρίου 2000 είχαν δύο χρόνια παραμονής στην Ελλάδα και εφόσον εντός εξαμήνου στη συνέχεια μπορούν να βρουν εργασία, να νομιμοποιηθούν.

Σε αντίθετη περίπτωση, δεν μπορούν να παραμείνουν στη χώρα. Είναι φανερό ότι το νομοσχέδιο σχετίζεται με σημαντικά ζητήματα που οι προεκτάσεις τους έχουν κοινωνικό, δημογραφικό, οικονομικό και πολιτικό ενδιαφέρον. Το νομοθετικό πλαίσιο της χώρας μας που διαμορφώθηκε στις προηγούμενες δεκαετίες δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τη νέα πραγματικότητα.

Ο ν. 1975/71, παρά την αύξηση των αστυνομικών μέτρων δεν απάντησε ουσιαστικά στο πρόβλημα. Τα προβλήματα της μετανάστευσης έχουν διογκωθεί όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες. Είναι κατανοητό πλέον ότι και η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιμετωπίζει το ίδιο πρόβλημα και πρέπει να ασχοληθεί πιο συστηματικά με τη μεταναστευτική πολιτική.

Με το νομοσχέδιο θέλουμε να διαμορφωθεί μια νέα μεταναστευτική πολιτική μακράς πνήξης. Με τα άρθρα που περιέχει, διαμορφώνονται σαφείς προϋποθέσεις εισόδου, παραμονής, εργασίας και ένταξης στην ελληνική κοινωνία. Το νομοσχέδιο θέλει να αξιοποιήσει τις τάσεις που διαμορφώνονται σε διεθνές επίπεδο. Διαμορφώνονται θεσμικοί έλεγχοι και ροής του μεταναστευτικού ρεύματος με βάση τις ανάγκες και τα συμφέροντα της χώρας. Ενοποιείται η πανσπερμία αρμοδιοτήτων και ευθυνών με ευδιάκριτα όργανα ευθύνης και ορίζεται ως συντονιστής

της μεταναστευτικής πολιτικής το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Αποκεντρώνονται διαδικασίες εφαρμογής και ελέγχου για την καλύτερη αντιμετώπιση και αποτελεσματικότερη, αξιόπιστη εφαρμογή της μεταναστευτικής πολιτικής, ώστε η παρουσία των μεταναστών στη χώρα μας, να σχετίζεται με τις πραγματικές ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας. Τίθενται κανόνες για την αντιμετώπιση εκκρεμών υπαρκτών προβλημάτων παραμονής και διαμονής. Διασφαλίζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα των μεταναστών. Προσδιορίζονται οι δυνατότητες ένταξης των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία, στην ελληνική παιδεία. Ρυθμίζονται ζητήματα απασχόλησης και ασφάλισης, γεγονός που μπορεί να έχει ευεργετικά αποτελέσματα στα ασφαλιστικά ταμεία, στην απασχόληση, στην ασφάλεια και στον ελληνικό πολιτισμό. Μ'αυτήν την έννοια, πρέπει να χαρακτηρίσω το νομοσχέδιο ως ισορροπημένο που εξυπηρετεί εθνικούς, κοινωνικούς και οικονομικούς στόχους, ένα νομοσχέδιο ανοικτών οριζόντων ως προς το ρόλο της Ελλάδας στην ευρύτερη περιοχή.

Επειδή επιδιώκει να ελέγξει τη ροή του μεταναστευτικού ρεύματος στη βάση των αναγκών της ελληνικής κοινωνίας και της ασφάλειας, διατυπώνει διαφορετικούς κανόνες προϋποθέσεων για την είσοδο και παραμονή των μεταναστών στη χώρα μας. Γίνονται πιο απλοί όταν αφορά την εποχιακή εργασία, όταν αφορά την απασχόληση στον αθλητισμό και στον πολιτισμό ή όταν αφορά επισκέψεις τουριστικού χαρακτήρα. Γίνονται πιο συστηματικοί όταν αφορά τη φοίτηση σε ελληνικά εκπαιδευτικά ιδρύματα, όταν αφορά την εξαρτημένη εργασία ή παροχή έργου ή τις ανεξάρτητες οικονομικές δυνατότητες. Γίνονται οι όροι πιο σκληροί, πιο δύσκολοι και πιο απαιτητικοί και πιο ελεγκτικοί, όταν αφορά άλλες κατηγορίες όπως είναι η απασχόληση καλλιτεχνών, κέντρων διασκέδασης, ελεύθερη εργασία κλπ.

Για τους νόμιμους μετανάστες διατυπώνονται όροι κοινωνικής ένταξης στην πολιτιστική, οικονομική και εκπαιδευτική ζωή της χώρας. Με αυτήν την έννοια το νομοσχέδιο ενισχύει την ασφάλεια της ελληνικής κοινωνίας. Παρέχει στους μετανάστες πρόσβαση σε όλους τους μηχανισμούς του κράτους, στη δικαιοσύνη, στις υπηρεσίες. Δίνει δικαιώματα, αλλά και υποχρεώσεις. Για παράδειγμα, οι μετανάστες ασφαλιζονται, απολαμβάνουν νόμιμες ρυθμίσεις, έχουν κοινωνική προστασία, επιδόματα, γεγονός που εξ αντικειμένου έχει ευεργετικά αποτελέσματα στην εργασία των Ελλήνων και στα ασφαλιστικά ταμεία. Θεωρείται αυτεπάγγελτο δικώσιμο αδίκημα ο ρατσισμός. Προστατεύονται οι ανήλικοι αλλοδαποί και παρέχεται η δυνατότητα συμμετοχής τους σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Προστατεύεται η οικογενειακή συνένωση, δίδεται η παράνομη μαύρη εργασία από τους εργοδότες. Στην ουσία προστατεύεται το δικαίωμα της εργασίας των Ελλήνων εργαζομένων. Για παράδειγμα, σε περιπτώσεις παράνομης εργασίας επιβάλλεται όχι μόνο φυλάκιση, αλλά και πρόστιμο και κλείσιμο της επιχείρησης σε επιχειρηματία που θα απασχολήσει παράνομους μετανάστες.

Παρέχεται η ευχέρεια απεγκλωβισμού του ΟΑΕΔ από χρονόβoρες διαδικασίες. Αλλά και στο θεσμικό επίπεδο εισάγονται καινοτομίες, όπως είναι η ανάθεση στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης του συντονισμού της μεταναστευτικής πολιτικής, η οποία υλοποιείται με τη σύσταση σε κεντρικό επίπεδο υπηρεσίας αλλοδαπών και μετανάστευσης, ενώ σε περιφερειακό επίπεδο δημιουργούνται αντίστοιχες υπηρεσίες αλλοδαπών και μετανάστευσης σε κάθε περιφέρεια.

Για τον προγραμματισμό, την ορθολογική κατανομή των επιθυμούντων να εργαστούν στην Ελλάδα αλλοδαπών σε σχέση με τις υπάρχουσες ανάγκες, παρέχεται η δυνατότητα σύστασης γραφείου ευρέσεως εργασίας στις ελληνικές προξενικές αρχές. Με τον τρόπο αυτόν επιδιώκεται να αποτραπεί η παράνομη είσοδος αλλοδαπών για εργασία, αφού θα μπορούν νόμιμα να εκφράσουν την επιθυμία τους για εργασία στην Ελλάδα.

Η αρμοδιότητα χορήγησης αδειάς παραμονής παύει πλέον να ασκείται από τις αστυνομικές αρχές και περιέρχεται στο γενικό γραμματέα της περιφέρειας. Δημιουργείται σε κάθε περιφέρεια επιτροπή μετανάστευσης, η οποία καλεί κάθε αλλοδαπό σε συνέντευξη και γνωμοδοτεί για την προσωπικότητα ως προς

την υποβοήθηση του ρόλου του γενικού γραμματέα της περιφέρειας στην άσκηση της νέας του αρμοδιότητας.

Ρυθμίζονται τα θέματα απέλασης, όπως κατά κανόνα ισχύουν διεθνώς. Εκτός από αυτά, εισάγονται διαδικασίες εκσυγχρονισμού και στον τρόπο χορήγησης της ελληνικής ιθαγένειας. Δημιουργείται στο Υπουργείο Εσωτερικών επιτροπή πολιτογράφησης, που αξιολογεί την προσωπικότητα του ενδιαφερόμενου να πολιτογραφηθεί και του δίνει τη δυνατότητα για να εκφραστεί για την ύπαρξη ή μη πραγματικής βούλησης για την κτήση της ελληνικής ιθαγένειας και γνωμοδοτεί σχετικά στον Υπουργό για τη χορήγηση ή όχι της ελληνικής ιθαγένειας.

Αποκεντρώνεται τμήμα της διαδικασίας πολιτογράφησης στις περιφέρειες. Καθιερώνεται παράβολο για την εξέταση της αίτησης πολιτογράφησης του αλλοδαπού, όπως ισχύει στις περισσότερες προηγμένες χώρες. Δημιουργούνται ευνοϊκότερες προϋποθέσεις για την κτήση της ελληνικής ιθαγένειας από αλλοεθνείς και πρόσφυγες.

Τέλος προβλέπονται ορισμένες μεταβατικές ρυθμίσεις για τις εκκρεμίες κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νομοσχεδίου αιτήσεις θεώρησης εισόδου και αδείας παραμονής για την νομιμοποίηση των αλλοδαπών, που διαμένουν στην Ελλάδα.

Με το νομοσχέδιο που εισάγεται από την Κυβέρνηση, η πολιτική που επιθυμεί να εφαρμόσει η χώρα μας στον τομέα της μεταναστευτικής απηχεί πλήρως τις σύγχρονες αντιλήψεις και τις τάσεις που έχουν διαμορφωθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που απαιτούν την αντιμετώπιση των μεταναστών με βάση τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις αρχές που διέπουν ένα σύγχρονο και δημοκρατικό κράτος δικαίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα ακανθώδες, δύσκολο, αλλά και πρωτόγνωρο για τα ελληνικά δεδομένα και όχι μόνο, πρόβλημα. Είναι προφανές ότι δίνει τη δυνατότητα αυτό το θέμα να προσεγγίσουμε το πρόβλημα με δύο τρόπους.

Ο ένας τρόπος είναι ο συντηρητικός. Να μείνουμε στις διαπιστώσεις, να καταγγείλουμε την υφιστάμενη κατάσταση, να υψώσουμε μικροκομματικές σημαίες, να μιλήσουμε για ανασφάλεια, για φοβία, για ρατσισμό, παραγνωρίζοντας ότι το μεταναστευτικό πρόβλημα, εκτός από επιπτώσεις μπορεί να είναι και μία ευκαιρία για νέους ορίζοντες πολιτικών για τη χώρα μας.

Ο δεύτερος τρόπος είναι ο προοδευτικός. Να προσδιορίσουμε το πρόβλημα στη βάση και στην ουσία του. Να αναγνωρίσουμε τα νέα δεδομένα, να δούμε την υφιστάμενη κατάσταση και να προβλέψουμε το μέλλον. Οι πολιτικές μας προτάσεις, οι επιλογές, η κριτική και η ψήφος μας μπορεί να γίνει δύναμη για το νέο ρόλο της Ελλάδος και του ελληνισμού στην περιοχή και στις εξελίξεις. Να γίνουν οι μετανάστες πρεσβευτές των συμφερόντων της χώρας μας.

Στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης επί τέσσερις συνεδριάσεις αναπτύχθηκε ένας πλούσιος προβληματισμός. Αναδείχθηκε αυτό που υπάρχει στην ελληνική κοινωνία. Απόψεις και εντός των κομμάτων κάλυψαν όλο το φάσμα του εκκρεμούς, από τις πιο φιλελεύθερες μέχρι τις πιο συντηρητικές. Επιμένω ότι οι λύσεις και οι τροποποιήσεις που έγιναν -γιατί έγιναν με ανοικτούς ορίζοντες συζητήσεις- διασφαλίζουν ότι το νομοσχέδιο κινείται σε θετική κατεύθυνση και ότι είναι ένα νομοσχέδιο ανοιχτών οριζώντων.

Θα ήθελα τέλος, να επιμείνω στο εξής: Θα ξέρετε ότι με το ν. 2790, που αφορούσε την αποκατάσταση των Ελλήνων παλιννοστούντων από τις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, δόθηκε η δυνατότητα να γίνει μία σοβαρή προσπάθεια επίλυσης των προβλημάτων που αντιμετώπιζε η συγκεκριμένη πληθυσμιακή ομάδα της ομογένειας. Ο νόμος αυτός όμως κινδυνεύει για μια μερίδα ομογενών να αποτελέσει έωλο βήμα, αν δεν λύσουμε τα προβλήματα εφαρμογής του.

Θέλω να πιστεύω ότι ο νόμος αυτός έγινε για να απλουστεύσει τις διαδικασίες και να αναγνωρίσει δικαιώματα και υποχρεώσεις μιας σημαντικής ομάδας της ελληνικής ομογένειας. Με την εφαρμογή, όμως, αυτού, του νόμου, όσοι από τους ομογενείς διαμένουν στην Ελλάδα με τουριστική βίζα και έχουν ημερομηνία εισόδου πριν τη δημοσίευση του νόμου, ακολουθούν μία διαδικασία για την απόκτηση της ελληνικής πολιτογράφησης

που είναι προβληματική.

Το πρόβλημα μεγεθύνεται για τους ομογενείς που προέρχονται από χώρες που δεν έχουν υπογράψει τη Συνθήκη της Χάγης, για τους ομογενείς που προέρχονται από χώρες που βρίσκονται σε εμπόλεμη κατάσταση, για τους ομογενείς που προέρχονται από χώρες που βρίσκονται στην Ελλάδα, εξαιτίας πολιτικών διώξεων και αναγκάστηκαν σε συνεχείς μετακινήσεις.

Θα σας αναφέρω ένα συγκεκριμένο παράδειγμα. Ομογενής που γεννήθηκε στην Αρμενία, τέλεσε γάμο στο Καζακστάν, έζησε στη Γεωργία και τώρα βρίσκεται στην Ελλάδα με τουριστική βίζα, για να πάρει τα απαραίτητα δικαιολογητικά πρέπει να ταξιδέψει και στις τρεις χώρες και είναι φυσικό, πέρα από την ταλαιπωρία, την οικονομική εκμετάλλευση να μην μπορεί να πετύχει τίποτε.

Για το λόγο αυτό, θεωρώ θετική την αποδοχή της Υπουργού στην πρόσφατη συζήτηση που είχαμε στη Βουλή για το αντίστοιχο θέμα. Θεωρώ ότι είναι η ώρα, εξασφαλίζοντας αξιόπιστες δικλίδες, να απαντήσουμε σ' ένα πρόβλημα, το οποίο σχετίζεται με τις ανάγκες του ελληνικού πληθυσμού που ταλαιπωρείται και κινδυνεύει να έχει τύχη χειρότερη και από τους μετανάστες. Με αυτήν την έννοια πιστεύω ότι σε αυτό το νομοσχέδιο υπάρχει δυνατότητα, η Εθνική Αντιπροσωπεία όλα τα κόμματα, να διατυπώσει τους κανόνες και να δώσει μία διεξοδική, η οποία θα χαιρετιστεί από το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι σε αυτές τις τέσσερις ημέρες που θα συζητήσουμε αυτό το νομοσχέδιο, υπάρχουν ακόμη περιθώρια να συμφωνήσουμε στο να εγκρίνουμε και να υπερψηφίσουμε αυτήν την πολιτική που είχε την πρωτοβουλία η Κυβέρνηση να σηματοδοτήσει, ώστε η χώρα μας να πρωτοστατήσει σε μία νέα μεταναστευτική πολιτική, η οποία διαμορφώνει το ρόλο της Ελλάδος σε δύναμη ευθύνης και προοπτικής στην περιοχή.

(Χειροκροτήματα από τον πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Η κυρία Υπουργός έχει το λόγο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Πρόεδρε, έχω να καταθέσω νομοτεχνικές βελτιώσεις που στηρίζονται στη συζήτηση που έγινε στη Διαρκή Επιτροπή και με βάση αυτή τη συζήτηση και τις προτάσεις των συναδέλφων Βουλευτών βελτιώνουμε μια σειρά από άρθρα. Αν υπάρξουν κατά τη συζήτηση προτάσεις, μπορούμε να δούμε και περαιτέρω βελτιώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Να κατατεθούν για τα Πρακτικά και να διανεμηθούν στους συναδέλφους.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κα Βάσω Παπανδρέου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις οι οποίες έχουν ως εξής:

“**ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ**

Στο σχέδιο νόμου “Είσοδος και παραμονή αλλοδαπών στην ελληνική επικράτεια. Κτήση της ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση”

1. Άρθρο 5 του σχεδίου νόμου

Στον τέταρτο στίχο της παραγράφου 6 μετά τις λέξεις “θεωρήσεων εισόδου” προστίθενται οι λέξεις “το είδος, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία χορήγησης εισόδου για ειδικές περιπτώσεις,”

2. Άρθρο 9 του σχεδίου νόμου

Στον τέταρτο στίχο της παρ. 1 η λέξη “διεύθυνσης” αντικαθίσταται από τη λέξη “υπηρεσίας” 3. Άρθρο 11 του σχεδίου νόμου

Στον τρίτο στίχο της περίπτωσης γ' της παρ. 1 οι λέξεις “ή ό-τι έχει υποβληθεί σχετική αίτηση” διαγράφονται.

4. Άρθρο 18 του σχεδίου νόμου

Στο τέλος του πρώτου εδαφίου προστίθενται οι εξής λέξεις: “αφού λάβουν άδεια εργασίας για μερική απασχόληση από τον νομάρχη που χορηγείται με την επίδειξη της άδειας παραμονής

τους.”

5. Άρθρο 19 του σχεδίου νόμου

- Στο τρίτο εδάφιο της παρ. 2 οι λέξεις “Η έκθεση αυτή εγκρίνεται από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και” αντικαθίστανται από τις εξής λέξεις: “Με βάση αυτή την έκθεση καθορίζονται με απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Εξωτερικών ο ανώτατος αριθμός αδειών εργασίας που χορηγούνται κάθε έτος σε αλλοδαπούς κατά ιθαγένεια, νομό, είδος και διάρκεια απασχόλησης, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Η απόφαση αυτή”

- Στον πρώτο στίχο της παραγράφου 3 οι λέξεις “με βάση αυτή την έκθεση οι ελληνικές προξενικές αρχές και” διαγράφονται.

- Στον τρίτο στίχο της παραγράφου 8, οι λέξεις “τηρουμένων των διατάξεων των παραγράφων 2 έως 7 αυτού του άρθρου” διαγράφονται.

- Στον δεύτερο στίχο της παραγράφου 9 η λέξη “άδεια” αντικαθίσταται από την λέξη “θεώρηση”.

6. Άρθρο 20 του σχεδίου νόμου

- Στην περίπτωση α’ του άρθρου 20 μετά τις λέξεις “ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο” προστίθενται οι λέξεις “και πιστοποιητικό ποινικού μητρώου των αλλοδαπών αρχών, που προσκομίζει ο αλλοδαπός”

- Στον τρίτο στίχο του άρθρου αυτού οι λέξεις “στο ελληνικό προξενείο” αντικαθίστανται από τις λέξεις “στην ελληνική προξενική αρχή”

7. Άρθρο 21 του σχεδίου νόμου

- Στον τρίτο στίχο της παραγράφου 1 οι λέξεις “για την απασχόληση αυτή” διαγράφονται.

8. Άρθρο 22 του σχεδίου νόμου

Προστίθεται παράγραφος 3 που έχει ως εξής: “3. Ο αλλοδαπός επιτρέπεται να συνάψει σύμβαση εργασίας με άλλο εργοδότη κατά την διάρκεια ισχύος της άδειας εργασίας και της άδειας παραμονής του. Για τη μεταβολή αυτή οφείλει να ενημερώνει άμεσα τον οικείο νομάρχη.”

9. Άρθρο 24 του σχεδίου νόμου

- Στον πέμπτο στίχο της παρ. 1 μετά τις λέξεις “ορισμένου χρόνου” προστίθενται οι εξής λέξεις: “για συγκεκριμένο εργοδότη και είδος απασχόλησης”

- Στην παρ. 2 πριν από τις λέξεις “η είσοδος και παραμονή” προστίθενται οι εξής λέξεις: “Ο εργοδότης που επιθυμεί να απασχολήσει αλλοδαπό για εποχιακή εργασία οφείλει να λάβει προηγούμενη έγκριση του ΟΑΕΔ σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 5 του άρθρου 19 του παρόντος ύστερα από αίτησή του προς την αρμόδια υπηρεσία εργασίας της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης τουλάχιστον τρεις μήνες πριν από την έναρξη των εργασιών του. Η αίτηση διαβιβάζεται στον ΟΑΕΔ. Κατά τα λοιπά”

10. Άρθρο 25 του σχεδίου νόμου

- Στον δεύτερο στίχο της παρ. 4 οι λέξεις “που εδρεύει στην πρωτεύουσα του νομού όπου υπάγεται” αντικαθίστανται από τις λέξεις “στην περιφέρεια της οποίας βρίσκεται”

11. Άρθρο 26 του σχεδίου νόμου

- Στον τρίτο στίχο της περίπτωσης α’ της παρ. 1 οι λέξεις “ή ότι έχει υποβληθεί σχετική αίτηση” διαγράφονται.

- Η περίπτωση α. της παρ. 2 αντικαθίσταται ως εξής: “α. Στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι μπορεί να καλύψει τα έξοδα παραμονής του και της δραστηριότητας που θα ασκήσει”.

12. Άρθρο 27 του σχεδίου νόμου

- Στον δεύτερο στίχο της παρ. 1 οι λέξεις “ανά διετία” διαγράφονται.

13. Άρθρο 32 του σχεδίου νόμου

Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως εξής: “3. Η διάρκεια της αυτοτελούς άδειας παραμονής δεν μπορεί να υπερβαίνει το ένα έτος και μπορεί να ανανεωθεί για ένα ακόμη έτος. Περαιτέρω ανανέωσή της επιτρέπεται μόνο για λόγο που προβλέπεται από τον παρόντα νόμο.”

14. Άρθρο 33 του σχεδίου νόμου

- Στον τελευταίο στίχο της παρ. 1 μετά τις λέξεις “πέντε έτη” προστίθενται οι εξής λέξεις: “και επέχει θέση άδειας εργασίας”

- Η παράγραφος 3 διαγράφεται.

15. Άρθρο 34 του σχεδίου νόμου

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 7 αντικαθίσταται ως εξής: “Για την χορήγηση θεώρησης εισόδου σε αλλοδαπό καλλιτέχνη για την παροχή εργασίας ή έργου σε κέντρο διασκέδασης πρέπει να συγκεντρωθούν στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου κατοικίας του, διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο και πιστοποιητικό ποινικού μητρώου των αλλοδαπών αρχών, που προσκομίζει ο αλλοδαπός και άδεια εργασίας για τον συγκεκριμένο αλλοδαπό που διαβιβάζει ο νομάρχης.”

16. Άρθρο 35 του σχεδίου νόμου

- Στον τρίτο στίχο της περίπτωσης β’ της παρ. 1 οι λέξεις “ή ό-τι έχει υποβληθεί σχετική αίτηση” διαγράφονται.

17. Άρθρο 36 του σχεδίου νόμου

- Στην παράγραφο 2 προστίθεται περίπτωση γ. που έχει ως εξής: “γ. πιστοποιητικό ποινικού μητρώου των αλλοδαπών αρχών”

- Στον τρίτο στίχο της περίπτωσης β’ της παρ. 3 οι λέξεις “ή ότι έχει υποβληθεί σχετική αίτηση” διαγράφονται.

18. Άρθρο 37 του σχεδίου νόμου

- Στην παράγραφο 1 προστίθεται περίπτωση ε. που έχει ως εξής:

“ε. Άλλες κατηγορίες αλλοδαπών που μπορεί να καθορίζονται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού.”

- Στην παράγραφο 2 προστίθεται περίπτωση γ. που έχει ως εξής:

“γ. Πιστοποιητικό ποινικού μητρώου των αλλοδαπών αρχών”

- Στην παράγραφο 3 προστίθεται περίπτωση δ. που έχει ως εξής:

“δ. Δήλωση στην οποία να αναγράφεται η διεύθυνση του καταλύματός του.”

19. Άρθρο 38 του σχεδίου νόμου

- Στον τρίτο στίχο της περίπτωσης α’ της παρ. 2 οι λέξεις “ή ότι έχει υποβληθεί σχετική αίτηση” διαγράφονται.

- Στον πρώτο στίχο της παρ. 4 η λέξη “το” διαγράφεται.

20. Άρθρο 39 του σχεδίου νόμου

- Στον τρίτο στίχο της περίπτωσης γ’ της παρ. 1 οι λέξεις “ή ό-τι έχει υποβληθεί σχετική αίτηση” διαγράφονται.

21. Άρθρο 43 του σχεδίου νόμου

- Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 οι λέξεις “υποχρεούται να τηρεί” αντικαθίστανται από τις λέξεις “καθώς και οι δή-μοι και κοινότητες υποχρεούνται να τηρούν”.

- Στο τέλος της παρ. 5 προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής: “Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών, Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης καθορίζονται ο τρόπος καταβολής του παραπάνω προστί-μου και κάθε άλλη λεπτομέρεια που είναι αναγκαία για την ε-φαρμογή της παρούσας παραγράφου.”

22. Άρθρο 45 του σχεδίου νόμου

- Στον πρώτο στίχο της περίπτωσης β’ της παρ. 1 μετά τη λέξη “εφόσον” προστίθενται οι λέξεις “ο αλλοδαπός”.

23. Άρθρο 46 του σχεδίου νόμου

- Στον έβδομο στίχο της παραγράφου 2 ο αριθμός “24” γίνεται “48”.

24. Άρθρο 53 του σχεδίου νόμου

- Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 μετά τις λέξεις “για νοσηλεί-α” προστίθενται οι λέξεις “, και για ανήλικα παιδιά”

25. Άρθρο 54 του σχεδίου νόμου

- Στον όγδοο στίχο της παραγράφου 1 η λέξη “δικαστικών” διαγράφεται.

26. Άρθρο 55 του σχεδίου νόμου

Μετά την παρ. 4 προστίθεται παράγραφος 5, με αντίστοιχη α-ναρίθμηση των υφιστάμενων παραγράφων 5 και 6 σε 6 και 7, που έχει ως εξής:

“5. Όταν η παραβίαση των διατάξεων του παρόντος νόμου γίνεται με σκοπό την προαγωγή αλλοδαπών σε πορνεία τιμω-ρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστον ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών. Σε περί-πτωση που το θύμα είναι ανήλικος ή ανήλικη, τιμωρείται με φυ-”

λάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστον δύο εκατομμυρίων (2.000.000) δραχμών. Το παραπάνω α-δίκημα θεωρείται σε κάθε περίπτωση αυτόφωρο και εκδικάζεται με την σχετική διαδικασία. Η έκδοση τελεσίδικης καταδικαστικής απόφασης γνωστοποιείται με μέριμνα της αρμόδιας εισαγγελίας στον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας μέσα σε ένα μήνα από την έκδοσή της. Ο τελευταίος υποχρεούται μέσα σε ένα μήνα από την γνωστοποίηση της απόφασης να αφαιρέσει την άδεια λειτουργίας του καταστήματος ή της επιχείρησης όπου τελέστηκε το αδίκημα, για χρονικό διάστημα τουλάχιστον δώδεκα μηνών, μπορεί δε, συνεκτιμώντας και τις εν γένει περιστάσεις, να προβεί στην οριστική αφαίρεση της άδειας λειτουργίας. Οι προβλεπόμενες στην παρούσα παράγραφο ποινές δεν αποκλείουν την σωρευτική επιβολή άλλων ποινών σε περίπτωση συνδρομής άλλων διατάξεων της ποινικής νομοθεσίας.

27. Άρθρο 56 του σχεδίου νόμου

- Στον έβδομο στίχο της παραγράφου 4 μετά τα γράμματα και τις λέξεις "26 παρ. 2 περ." το γράμμα "δ", αντικαθίσταται από το γράμμα "γ",

- Στον όγδοο στίχο της παραγράφου 4 μετά τους αριθμούς και τα γράμματα "37 παρ. 2 περίπτωση β." προστίθενται η λέξη και το γράμμα "και δ"

- Στην παράγραφο 4 προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής: "Τα ίδια πρόστιμα επιβάλλονται και στους αλλοδαπούς, οι οποίοι δεν εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 43."

28. Άρθρο 57 του σχεδίου νόμου

Μετά το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής: "Ειδικά πλοίαρχοι ή κυβερνήτες πλοίων και πλωτών μέσων που μεταφέρουν τους προαναφερόμενους αλλοδαπούς υπό συνθήκες που θέτουν σε κίνδυνο τη ζωή και την ασφάλειά τους τιμωρούνται με ποινή κάθειρξης."

29. Άρθρο 58 του σχεδίου νόμου

- Στον πέμπτο στίχο της παραγράφου 2 μετά την λέξη "διευθύνσεις" προστίθενται οι λέξεις "ή τμήματα".

- Στον τέταρτο στίχο της παραγράφου 3 οι λέξεις "στα Ελληνικά Προξενία" αντικαθίστανται από τις εξής λέξεις:

"σε έδρες πρεσβειών και έμμισθων ελληνικών προξενικών αρχών, στα πλαίσια διμερών συμφωνιών και με την επιφύλαξη των διεθνών υποχρεώσεων της χώρας," Στο τέλος της ίδιας παραγράφου 3 προστίθενται τα εξής εδάφια:

"Οι υπάλληλοι των εν λόγω γραφείων ανακοινώνονται προς τις αλλοδαπές αρχές ως υπάλληλοι της πρεσβευτικής ή προξενικής αρχής, και υπάγονται στην εποπτεία και τον πειθαρχικό έλεγχο του προϊσταμένου της. Για τα πειθαρχικά παραπτώματα των ανωτέρω υπαλλήλων αρμόδιο είναι το υπηρεσιακό συμβούλιο του Υπουργείου Εξωτερικών. Οι τοποθετούμενοι ή αποσπώμενοι υπάλληλοι στα γραφεία ευρέσεως εργασίας λαμβάνουν τις αποδοχές στις θέσεις τους και επίδομα αλλοδαπής, η δαπάνη των οποίων βαρύνει τον προϋπολογισμό των φορέων από τους οποίους προέρχονται. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες της καταβολής του εν λόγω επιδόματος."

- Στον δεύτερο στίχο της παρ. 5 μετά τις λέξεις "νοείται η διεύθυνση" προστίθενται οι λέξεις "ή το τμήμα"

- Στον έκτο στίχο της παραγράφου 6 η λέξη "Διοίκησης" αντικαθίσταται από τη λέξη "Αυτοδιοίκησης" Στον ίδιο στίχο μετά τις λέξεις "και Αποκέντρωσης" προστίθενται οι λέξεις "ή Διοίκησης"

30. Άρθρο 61 του σχεδίου νόμου

Στην περίπτωση ε' της παρ. 1 προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής: "Η διάταξη αυτή ισχύει και για πρόσφυγες, των οποίων η αίτηση πολιτογράφησης εκκρεμεί κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος."

31. Άρθρο 65 του σχεδίου νόμου

Στον δεύτερο στίχο της περίπτωσης α' της παρ. 1 μετά τις λέξεις "παρουσία δύο ελλήνων πολιτών" προστίθενται οι λέξεις "ως μαρτύρων"

32. Άρθρο 67 του σχεδίου νόμου

- Στον δεύτερο στίχο της παρ. 2 οι λέξεις "ή για την ανανέω-

ση" διαγράφονται.

- Στο τέλος της παρ. 4 προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής: "Ομοίως πράσινες κάρτες, για τις οποίες εκκρεμούν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος αιτήσεις ανανέωσής τους, παρατείνονται αυτοδικαίως από την έναρξη ισχύος του παρόντος μέχρι την 30/6/2002 και στην συνέχεια ανανεώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος."

- Στον όγδοο στίχο της παρ. 4 και στον τρίτο στίχο της παρ. 5 η ημερομηνία "30.6.2001" αντικαθίσταται από την ημερομηνία "31.12.2001".

33. Άρθρο 68 του σχεδίου νόμου

Στον τρίτο στίχο της περίπτωσης α' της παρ. 1 μετά τις λέξεις "για ανανέωσή της" προστίθεται η φράση "ή η αίτηση για ανανέωση έχει απορριφθεί."

34. Άρθρο 69 του σχεδίου νόμου

Στο τέλος της παρ. 1 και στον δέκατο τέταρτο στίχο της παρ. 2 οι λέξεις "κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος" αντικαθίστανται από τις λέξεις "μέχρι την παραπάνω ημερομηνία"

35. Άρθρο 71 του σχεδίου νόμου

- Στον πρώτο στίχο της παραγράφου 1 η λέξη "αιτήσεις" αντικαθίσταται από την λέξη "δηλώσεις".

- Στον τέταρτο στίχο της παραγράφου 1 η λέξη "αιτήσεις" αντικαθίσταται από την λέξη "δηλώσεις".

- Στον πέμπτο στίχο της παραγράφου 1 οι λέξεις "που θα υποβληθούν" αντικαθίστανται από τις λέξεις "που έχουν υποβληθεί".

- Στο τέλος της παρ. 1 προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής: "Εκκρεμείς αιτήσεις πολιτογράφησης που δεν συνοδεύονται από αντίστοιχες δηλώσεις πολιτογράφησης και που έχουν υποβληθεί πριν από την παραπάνω ημερομηνία δεν λαμβάνονται υπόψη".

- Προστίθενται παράγραφοι 3, 4, 5, 6, 7, 8 και 9 που έχουν ως εξής:

3. Ελληνίδα που απέβαλε την ελληνική ιθαγένεια λόγω του γάμου της με αλλοδαπό την ανακτά αν δηλώσει την σχετική βούλησή της στον νομάρχη ή στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου της κατοικίας της ή της διαμονής της.

4. Αλλοδαπή που απέκτησε την ελληνική ιθαγένεια λόγω του γάμου της με έλληνα και διατηρεί την ιθαγένεια που είχε πριν από την τέλεση του γάμου, αποβάλλει την ελληνική ιθαγένεια αν δηλώσει την σχετική βούλησή της στον νομάρχη ή στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου της κατοικίας της ή της διαμονής της.

5. Τέκνο που γεννήθηκε πριν από την 8/5/1984 από μητέρα ελληνίδα κατά τον χρόνο του τοκετού ή της τέλεσης του γάμου από τον οποίο γεννήθηκε το τέκνο, γίνεται έλληνας αν δηλώσει την σχετική βούλησή του στον νομάρχη ή στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου της κατοικίας του ή της διαμονής του.

6. Τέκνο που γεννήθηκε από έλληνα πατέρα και αλλοδαπή μητέρα πριν από την ισχύ του νόμου 1250/1982, εφόσον θεωρείται γνήσιο σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 7 παρ. 3 του παραπάνω νόμου, γίνεται έλληνας αν δηλώσει την σχετική βούλησή του στον νομάρχη ή στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου της κατοικίας του ή της διαμονής του.

7. Εάν το τέκνο είναι ανήλικο, η δήλωση της παραγράφου 5 υποβάλλεται από την μητέρα και η δήλωση της παραγράφου 6 από τον πατέρα.

8. Επιτρέπεται η αποποίηση της ελληνικής ιθαγένειας εφόσον ο ενδιαφερόμενος είναι ενήλικας, δηλώνει ότι έχει πάψει να υφίσταται πλέον γνήσιος δεσμός του με την χώρα και διαμένει στην αλλοδαπή. Για την αποποίηση υποβάλλονται δήλωση ενώπιον του Έλληνα προξένου του τόπου διαμονής του ενδιαφερομένου και αίτηση προς τον Υπουργό Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Η αποδοχή της αίτησης γίνεται, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου Ιθαγενείας, με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Ο χρόνος απώλειας της ιθαγένειας ανατρέχει στον χρόνο αποδοχής της αίτησης."

36. Άρθρο 73 του σχεδίου νόμου

Στον δεύτερο στίχο της παρ. 2 μετά τις λέξεις "από τον πα-

ρόντα νόμο” προστίθενται οι λέξεις “εισπράττονται υπέρ του δημοσίου και”

37. Άρθρο 74 του σχεδίου νόμου

Στον τέταρτο στίχο της περίπτωσης β. διαγράφεται το “,” και προστίθενται οι λέξεις “και οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 7, το άρθρο 8 και οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 9 του νόμου 1438/84 (ΦΕΚ 60 Α)”

“ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΡΟΣΘΕΤΩΝ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Οι διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 7, του άρθρου 8 και των παρ. 1 και 2 του άρθρου 9 του νόμου 1438/1984 (ΦΕΚ Α’ 60), που καταργούνται με τις παρ. 3, 4, 5, 6, 7 και 8 του άρθρου 71, έχουν ως εξής:

Νόμος 1438 της 8/8.5.84

Τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα της Ελληνικής Ιθαγένειας και του νόμου περί ληξιαρχικών πράξεων. (Α’ 60)

Άρθρο 7

1. Αλλοδαπή, που απέκτησε την ελληνική ιθαγένεια λόγω του γάμου της με Έλληνα και διατηρεί την ιθαγένεια που είχε πριν από την τέλεση του γάμου, αναβάλλει την ελληνική ιθαγένεια αν δηλώσει τη σχετική βούληση της, μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1986, στον Υπουργό Εσωτερικών ή στο νομάρχη ή στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου της κατοικίας της ή της διαμονής της.

2. Ελληνίδα που απέβαλε την ελληνική ιθαγένεια λόγω του γάμου της με αλλοδαπό την ανακτά αν δηλώσει τη σχετική βούληση της μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1986 στον Υπουργό Εσωτερικών ή τον νομάρχη ή στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου της κατοικίας της ή της διαμονής της.

Άρθρο 8

1. Τέκνο, που γεννήθηκε πριν από την ισχύ του νόμου αυτού από μητέρα ελληνίδα κατά το χρόνο του τοκετού ή της τέλεσης του γάμου από τον οποίο γεννήθηκε το τέκνο, γίνεται Έλληνας αν δηλώσει τη σχετική βούληση του μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1986 στον Υπουργό Εσωτερικών ή στο νομάρχη ή την ελληνική προξενική αρχή του τόπου της κατοικίας ή της διαμονής του.

2. Αν το τέκνο δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας του, τη δήλωση της προηγούμενης παραγράφου υποβάλλει η μητέρα. Το τέκνο αυτό μέσα σε ένα έτος από την ενηλικίωσή του μπορεί να αποβάλει την ελληνική ιθαγένεια με δήλωση του προς μια από τις αρχές που αναφέρονται στη προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 9

1. Τέκνα, που γεννήθηκαν από Έλληνα πατέρα και αλλοδαπή μητέρα, πριν από την ισχύ του Ν. 1250/1982 εφόσον θεωρούνται γνήσια σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 7 παρ. 3 του παραπάνω νόμου, γίνονται Έλληνες αν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1986 δηλώσουν τη σχετική βούληση τους στον Υπουργό Εσωτερικών ή στο νομάρχη ή στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου της κατοικίας ή της διαμονής τους.

2. Αν τα τέκνα δεν έχουν συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας τους, τη δήλωση υποβάλλει ο πατέρας. Τα τέκνα αυτά μέσα σε ένα έτος από την ενηλικίωσή τους μπορούν να αποβάλουν την ελληνική ιθαγένεια με δήλωση τους προς μια από τις αρχές που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο.”)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Δαβάκης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα φάντασμα θα έλεγα μοιάζει να πλανάται ολοένα γιγαντούμενο υπεράνω των τοπίων και των ευδαιμόνων πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το φάντασμα των λαθρομεταναστών οι οποίοι ως απελπισμένοι ικέτες μιας στοιχειώδους ελεημοσύνης ενοχλούν εφησυχασμένες συνειδήσεις και προκαλούν ενοχές, κυρίως όμως προβάλλουν ως ένας εν δυνάμει κίνδυνος για τη συννεκτικότητα του κατεστημένου κοινωνικού ιστού και ως επίφοβος καταλύτης της εθνικής ομοιογένειας αλλά και ως ένας επίβουλος διασφαλέτης της δημόσιας τάξης και της ασφάλειας των πολιτών.

Η διεθνοποίηση και η ταυτόχρονη μεγέθυνση των παράνομων μετακινήσεων οικονομικών προσφύγων, ο πληθυσμός των οποίων διεθνώς έφτασε κατά το 1999 τα εκατόν πενήντα εκατομμύρια περίπου άτομα, έχει προσδώσει στο φαινόμενο της για οικονομικούς λόγους μετανάστευσης, μια νέα περίπλοκη μορφή. Με το φαινόμενο αυτό βρίσκονται υποχρεωτικώς αντιμέτωπα όλα τα κράτη του λεγόμενου πρώτου κόσμου με την ιδιότητά τους ως κράτη εισαγωγής και υποδοχής μεταναστών. Η αδήριτη πλέον ανάγκη αποτελεσματικής αντιμετώπισης του διεθνούς μεταναστευτικού φαινομένου έχει πλέον αποκτήσει θέση προτεραιότητας στις ημερήσιες διατάξεις διεθνών οργανισμών, όπως ο Ο.Η.Ε. και το Συμβούλιο της Ευρώπης. Η μετανάστευση αποτελεί πλέον ένα από τα κύρια αντικείμενα εστίασης του ενδιαφέροντος της καταξιωμένης επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για τα ανθρώπινα δικαιώματα ενώ σημαντική είναι και η σχετική δραστηριοποίηση του διεθνούς οργανισμού μετανάστευσης.

Το σχέδιο νόμου που εισηγείται σήμερα η Κυβέρνηση, έχει ως διακηρυγμένο στόχο τη ρύθμιση της μετανάστευσης που έχει καταστεί πλέον ένα από τα φλέγοντα ζητήματα της ελληνικής κοινωνίας. Η σπουδαιότητα του ζητήματος αναδεικνύεται από το καταγεγραμμένο ενδιαφέρον αλλά και την ανησυχία της ελληνικής κοινής γνώμης, για το διαρκώς διογκούμενο ρεύμα της εισόδου λαθρομεταναστών στη χώρα μας και των κοινωνικών παρενεργειών που αυτό επιφέρει. Τακτικότητα γινόμαστε μάρτυρες και θεατές εικόνων εξαθλιωμένων μεταναστών ενηλίκων και ανηλίκων, που μεταφέρονται λαθραία είτε σε φορτηγά είτε σε σαπιοκάραβα με τραγικά για την υγεία αλλά πολλές φορές και για τη ζωή τους αποτελέσματα. Από την άλλη, όμως, μεριά γινόμαστε και μάρτυρες τραγικών αποτελεσμάτων για τη ζωή την υγεία και την περιουσία Ελλήνων πολιτών που προξενούνται από την εγκληματική συμπεριφορά πολλών λαθρομεταναστών την οποία το ελληνικό κράτος ακόμη δεν έχει καταφέρει να αποτρέψει.

Η Ελλάδα μια χώρα που κατά την αρχαιότητα λάτρεψε τον Ξένιο Δία, διαμόρφωσε ως απαξία την ξενηλασία και απετέλεσε την αφετηρία ενός μεταναστευτικού ρεύματος προς τις ελληνικές αποικίες, η οποία επιπλέον απετέλεσε διαχρονικά το σταυροδρόμι συνένωσης των λαών της δύσης και της ανατολής και τέλος στη σύγχρονη εποχή βίωσε το δράμα της ξενιτιάς νέων ανθρώπων της, οφείλει να μην επιδεικνύει αισθήματα αφοριστικής δυσανεξίας προς τους μετανάστες.

Η βαθμιαία μετατροπή της Ελλάδας σε χώρα εισαγωγής μεταναστών ιδιαίτερα μετά την κατάρρευση του ανατολικού μπλόκ, υποχρέωσε την ελληνική κοινωνία να σκεφθεί πάλι αξίες όπως η αλληλεγγύη, η ανεκτικότητα, η διαφορετικότητα και η ετερότητα, υπό το οπτικό πρίσμα της υπεροχής του θύτη πλέον και όχι του θύματος. Ο Έλληνας παύει προσδοκτικά να είναι ο γκάσταρ μπάιτερ της γερμανικής κοινωνίας και ο λαντζέρης ή ο σερβιτόρος της Αστόρια. Ο Έλληνας είναι πια ο εργοδότης, ο οικογενειάρχης, ο ευδαίμων ιδιοκτήτης. Απέναντί του έχει τον αλλοδαπό μετανάστη σε ρόλο εξαθλιωμένου εργαζόμενου αλλά πολλές φορές και σε ρόλο επίδοξου διασφαλέτη της οικγενειακής του γαλήνης και άρπαγα της περιουσίας του ακόμη μάλιστα και σε ρόλο δολοφόνου και ληστή.

Οι αναπτυσσόμενες φοβίες για γιγάντωση της ανεργίας και της εγκληματικότητας στη χώρα μας λόγω ύπαρξης ανεξέλεγκτου μεταναστευτικού ρεύματος, αποτελούν γενεσιουργές αιτίες για την εκδήλωση διακριτικής μεταχείρισης απέναντι στους αλλοδαπούς. Η ξενοφοβία και ο ελοχεύων ρατσισμός βρίσκεται απτε πορτας της ελληνικής κοινωνίας, επενδύεται μάλιστα πολλές φορές με τις όχι αβάσιμες ενστάσεις για την ανάγκη διατήρησης στην Ελλάδα της εθνικής ομοιογένειας.

Είναι χαρακτηριστικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εν προκειμένω τα πορίσματα της πρόσφατης έρευνας του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών στους κόλπους της ελληνικής νεολαίας. Σύμφωνα με αυτή, μεγάλο τμήμα των νέων μας έχει αναπτύξει ξενοφοβικά σύνδρομα και θεωρεί μείζον πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας το φαινόμενο της ανεξέλεγκτης λαθρομετανάστευσης και των συνεπειών της.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στις αρχές της δεκαετί-

ας του '90, όταν το φαινόμενο της εισαγωγής των μεταναστών είχε ξεκινήσει να λαμβάνει διαστάσεις, εκσυγχρόνισε με το ν. 1975/91 το ισχύον από το 1929 κανονιστικό πλαίσιο που ρύθμιζε ζητήματα σχετικά με την είσοδο, παραμονή και εργασία των αλλοδαπών στη χώρα μας. Βάσει του πλαισίου αυτού προβλέφθηκε η συστηματικότερη οργάνωση και λειτουργία ελεγχόμενων μεθοριακών διαβάσεων και αστυνομικών ελέγχων, η συγκρότηση ομάδος δίωξης λαθρομεταναστών, καθώς και η βελτίωση του μηχανισμού χορηγήσεων, θεωρήσεων εισόδου, βίζα, αδειών παραμονής και αδειών εργασίας σε αλλοδαπούς. Όμως, το νέο κύμα οικονομικών προσφύγων που εισέρευσε στη Δύση από τις χώρες της Ασίας, της Αφρικής και της Ανατολικής Ευρώπης στα μέσα της δεκαετίας του '90 κατέκλυσε και τη χώρα μας, δεδομένης της ανεπαρκούς φύλαξης των συνόρων. Οδήγησε μάλιστα σε εκτεταμένη λαθρομετανάστευση, η οποία από ορισμένες κατηγορίες του οικονομικά ενεργού πληθυσμού, κυρίως εργολάβους και κτηματίες, θεωρήθηκε ως η εύκολη λύση του προβλήματος της ανταγωνιστικότητας με τα φθηνά εργατικά χέρια. Από άλλες, όμως, πολυπληθέστερες κατηγορίες του λαού μας βιώθηκε ως η αιτία της κλιμακούμενης ανεργίας και της αυξανόμενης εγκληματικότητας.

Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου δεν αφορά στη ρύθμιση των ζητημάτων της εισόδου και παραμονής από τούδε και στο εξής των επιδοχών μεταναστών μόνο, που τη στιγμή αυτή διαμένουν στο εξωτερικό, αλλά επιδιώκει και τη νομιμοποίηση των λαθρομεταναστών που ήδη διαμένουν και εργάζονται στην Ελλάδα. Τα επιχειρήματα που έχουν αναπτυχθεί διεθνώς υπέρ και κατά της νομιμοποίησης των λαθρομεταναστών είναι άφθονα, ισχυρά και ευθέως αντικρουόμενα. Σχετική είναι η αναφορά στο τεύχος 47 του έγκυρου νομικού περιοδικού "Revue Francaise d'Administration Publique", το οποίο αφιερώθηκε στο θεματικό αντικείμενο της μετανάστευσης. Σύμφωνα με τους θιασώτες της νομιμοποίησης των λαθρομεταναστών, η νομιμοποίησή τους εκλαμβάνεται ως μέσο περιοχής του αριθμού των λαθρομεταναστών, οι συνθήκες λαθραίας εργασίας, των οποίων θεωρούνται ως απαράδεκτες με τις αξίες του δυτικού πολιτισμού. Η ύπαρξη ενός πληθυσμού δίχως νόμιμο καθεστώς αποσαθρώνει, σύμφωνα με αυτούς τους υποστηρικτές, τα θεμέλια μιας σύγχρονης δημοκρατίας.

Η ηθική επιχειρηματολογία υπέρ της νομιμοποίησης των λαθρομεταναστών ενισχύεται και από την άποψη σύμφωνα με την οποία οι λαθρομετανάστες έχουν συμβάλει στην οικονομικοκοινωνική ανάπτυξη της χώρας που διαμένουν και κατά συνέπεια αξίζουν τη νομιμοποίησή τους.

Αυτή η επιχειρηματολογία μοιάζει περισσότερο πειστική, σε χώρες όμως όπου η λαθρομετανάστευση και ιδιαίτερα η λαθραία εργασία ήταν επί μακρόν ανεκτή, αν όχι ανεπίσημα ενθαρρυσμένη. Αυτό όμως είναι δύσκολο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να θεωρηθεί ότι μπορεί να ισχύσει στη χώρα μας.

Περαιτέρω, στα ηθικά αυτά επιχειρήματα προστίθενται και δικαιολογίες πραγματιστικού περιεχομένου. Ένα πρόγραμμα νομιμοποίησης των λαθρομεταναστών αποβλέπει στην ελάττωση του πληθυσμού τους, δίχως την προσφυγή σε καταπιεστικά μέτρα. Η ύπαρξη ενός πληθυσμού λαθρομεταναστών μπορεί να χρεωθεί εν τοις πράγμασι στον ανοιχτό χαρακτήρα μιας βιομηχανικής δημοκρατίας. Τέτοιες κοινωνίες επιτρέπουν μία ευρεία κοινωνική και οικονομική κινητικότητα. Δεν έχουν ούτε τα μέσα ούτε τη διάθεση να ασκήσουν ένα μαζικό και ασφυκτικό έλεγχο στο φαινόμενο της λαθρομετανάστευσης. Το ηθικό και οικονομικό κόστος της καταπιεστικής οδού θεωρείται πολύ υψηλό από τις κοινωνίες αυτές και κατά συνέπεια μια πολιτική νομιμοποίησης της λαθρομετανάστευσης φαντάζει ταυτόχρονα ως πραγματιστική και ανθρωπιστική.

Από την άλλη μεριά, όμως, οι αρνητές της νομιμοποίησης των λαθρομεταναστών στηρίζονται και αυτοί σε επιχειρήματα και ηθικής και πραγματιστικής ρεαλιστικής βάσεως. Η νομιμοποίηση συνιστά ένα είδος αμνηστίας για ένα πληθυσμό που δεν σεβάστηκε τη νομιμότητα. Μπορεί κανείς να αναρωτηθεί σε ό,τι αφορά την ύπαρξη δικαιολογητικής βάσης για την παροχή μιας τέτοιας αμνηστίας: Ποιο είναι το αποτέλεσμα αυτής της αμνηστίας στη συνείδηση αυτών που σεβάστηκαν το νόμο; Μια

τέτοια πολιτική δεν θα ενθαρρύνει το μη σεβασμό της νομοθεσίας, που έχει ως αντικείμενο το ρυθμιστικό έλεγχο της μετανάστευσης; Δεν θα ενθαρρύνει ένα νέο ρεύμα λαθρομεταναστών;

Ο επισειδόμενος κίνδυνος συνίσταται στο ενδεχόμενο η κατάληξη του εγχειρήματος να λειτουργήσει αντίθετα από τον επιδιωκόμενο στόχο που είναι η διακοπή-καταστολή του φαινομένου της λαθρομετανάστευσης.

Η Κυβέρνηση, αντιμέτωπη με το φαινόμενο της ολοένα εντεινόμενης λαθρομετανάστευσης και των κοινωνικών παρενέργειών της, ως αντίδοτο κατέφυγε με την κατάθεση στη Βουλή του προτεινόμενου σχεδίου νόμου στη λύση, αφ' ενός του εκ νέου εκσυγχρονισμού του ισχύοντος κανονιστικού πλαισίου για την είσοδο νέων μεταναστών και, αφ' ετέρου πράγμα ιδιαίτερα αμφιλεγόμενο, στη συλλήβδην νομιμοποίηση όλων των ήδη διαμένων στην Ελλάδα λαθρομεταναστών.

Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου κατά τους εισηγητές του, φιλοδοξεί να ρυθμίσει κατά τρόπο συστηματικό το ζήτημα της από τούδε και στο εξής εισόδου νέων μεταναστών, ενώ παράλληλα δεν προβλέπονται ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις του ισχύοντος μηχανισμού νομιμοποίησης της εισόδου και παραμονής των αλλοδαπών στη χώρα μας.

Οι εισαγόμενες τροποποιήσεις αφορούν κυρίως ζητήματα που η δοκιμασία του χρόνου, δεδομένης της έντασης του φαινομένου στη χώρα μας, έδειξε ότι χρήζουν πολύ διαφορετικής ρύθμισης υπό το φως μάλιστα των εξελίξεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο μετά τη Συνθήκη του Άμστερνταμ και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε τον Οκτώβριο του 1999.

Σημειώνεται ότι στην έκδοση με τίτλο "The Amsterdam Proposals" που επιμελήθηκαν οι μη κυβερνητικές οργανώσεις και κυκλοφόρησε τον Απρίλιο του 2000, περιλαμβάνονται σχέδια οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τη χώρα μας με αντικείμενο: το δικαίωμα στην οικογενειακή επανένωση, τους αλλοδαπούς μακράς παρομονής, τις θεωρήσεις εισόδου και τους συντομικούς ελέγχους, την υποδοχή των μεταναστών και τους παράνομους μετανάστες.

Η αποτελεσματική, όμως, εφαρμογή του προτεινόμενου από την Κυβέρνηση κανονιστικού πλαισίου προβλέπει, αφ' ενός, την αδιάφορη και διαφανή λειτουργία των αρμόδιων δημοσίων υπηρεσιών και, αφ' ετέρου την επιτυχή φύλαξη των θαλασσίων και των χερσαίων συνόρων μας, προκειμένου να αποτραπεί η παράνομη είσοδος λαθρομεταναστών.

Αυτές οι δύο προϋποθέσεις κάθε άλλο, παρά φαίνονται ικανές να εκπληρωθούν από τη σημερινή Κυβέρνηση.

Είναι χαρακτηριστικό, για παράδειγμα, ότι ο Έλληνας πρόξενος στη Μαριούπολη απολύθηκε από το διπλωματικό σώμα με πρόσφατη απόφαση του οικείου πειθαρχικού συμβουλίου, διότι κατελήφθη για παράνομες θεωρήσεις εισόδου σε αλλοδαπούς.

Είναι χαρακτηριστικό επίσης το γεγονός ότι ο λαός μας θεωρεί ξέφραγο αμπέλι, κάτι το οποίο προσδιορίζει παραστατικότητα στη συνείδησή του την ευκολία του οποιουδήποτε να διαβαίνει τα ελληνικά σύνορα. Η κατάσταση αυτή οδηγεί σε εύλογη επιφυλακτικότητα και του πλέον καλόπιστου και ευαίσθητου, στην τραγική κατάσταση των λαθρομεταναστών, κριτή των διατάξεων του προτεινόμενου σχεδίου νόμου.

Ο κίνδυνος να οικοδομηθούν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διατάξεις πάνω σε σαθρό υπέδαφος είναι προφανής και το τίμημα θα είναι για όλους μας κοινωνικά δυσβάσταχτο.

Δεν είναι άνευ σημασίας το γεγονός ότι η διακυβερνητική διάσκεψη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ανέλαβε να εξειδικεύσει τα συμφωνηθέντα στο Άμστερνταμ, δεν κατόρθωσε να καταλήξει σε συμφωνία προκειμένου να εξαιρεθεί της αρχής της ομοφωνίας το ζήτημα των κυοφορουμένων ευρωπαϊκών πολιτικών στον τομέα της λαθρομετανάστευσης.

Μια συνολική θεώρηση του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, σε ό,τι αφορά το κύριο τμήμα του που ρυθμίζει τα της μετανάστευσης, δεν μπορεί σφέστατα, σε επίπεδο αρχής, να οδηγήσει στην αποδοχή του. Η απόσταση μεταξύ της εξαγγελίας και της πραγμάτωσης των κυβερνητικών προθέσεων είναι στην προκειμένη ευαίσθητη περίπτωση τεράστια.

Οι προτεινόμενες διατάξεις θα πρέπει να θωρακιστούν κατά τρόπο, ώστε η εφαρμογή τους να μην αποτελέσει το όχημα για

μοιρολατρική επικύρωση μιας απαράδεκτης κατάστασης και πολύ περισσότερο να μην εμφανίσει τη χώρα μας στη συνείδηση των νέων επιδόξων λαθρομεταναστών, ως τη χώρα γη της επαγγελίας που όλα επιτρέπονται.

Το ζήτημα της λαθρομετανάστευσης λειτουργεί, όμως, ως αφορμή για να θεθεί επί τάπητος και το καταφανώς ευρύτερο και σπουδαιότερο ζήτημα του συστατικού κριτηρίου της ιθαγένειας και εν τέλει της εθνικότητας στη σύγχρονη εποχή της πολυπολιτισμότητας των κοινωνιών.

Το αν κάποιος είναι Έλληνας ή το αν πρέπει να γίνει Έλληνας ή το αν πρέπει έστω να του αναγνωριστούν εν όλω ή εν μέρει τα πολιτικά δικαιώματα του Έλληνα, με ποιο τρόπο θα κρίνεται; Θα επιμείνουμε στα κριτήρια της φυλετικής καταγωγής του *jus sanguinis* της γλώσσας και της θρησκείας ή θα διευρύνουμε το σχετικό ορίζοντα με το να αρκούμαστε στα κριτήρια της παιδείας και του τόπου διαμονής, *jus solis*;

Η πρόσφατη εμπειρία με την υπόθεση του υποψήφιου σημαιοφόρου Αλβανού μαθητή αποδεικνύει ότι οι Έλληνες, η ελληνική κοινωνία δεν είναι έτοιμη να αποδεχθεί ρηξικέλευθες λύσεις και το ότι η καλώς εννοούμενη ομοιογένεια της ελληνικής κοινωνίας εξακολουθεί να συνιστά αδιαπραγμάτευτη αξία για την πλειοψηφία του λαού μας.

Οφείλει, λοιπόν, η ελληνική πολιτεία, ασκώντας τη νομοθετική λειτουργία, να ακροβατήσει ανάμεσα, αφ' ενός στις πιέσεις που δέχεται διεθνώς, να επιδείξει ελαστικότητα και ανεκτικότητα απέναντι στο δράμα της λαθρομετανάστευσης και, αφ' ετέρου στο σεβασμό των εύλογων ανησυχιών που βιώνει η πλειονότητα της ελληνικής κοινωνίας, σχετικά με τις παρενέργειες της λαθρομετανάστευσης.

Ενδεχόμενη επιχείρηση βίαιου ακούσιου και εκ των άνω εκσυγχρονισμού της ελληνικής κοινωνίας στο ζήτημα αυτό, οπωσδήποτε μέλλει να αποτύχει.

Είναι γεγονός ότι η δραματική έξαρση του δημογραφικού προβλήματος στην Ελλάδα προκαλεί αμηχανία σε επίπεδο εφαρμοστέας πολιτικής. Μία ανεκτική πολιτική μετανάστευσης αποτελεί το φάρμακο ή το δηλητήριο για την εθνική μας επιβίωση; Η βαθμιαία και βάσει προγραμματισμού ενσωμάτωση και εν τέλει ο «εξελληνισμός» των μεταναστών της δεύτερης τουλάχιστον γενιάς θα εισπραχθεί από την κοινωνική συνείδηση και θα λειτουργήσει αντικειμενικά ως αντίδοτο της υπογεννητικότητας; Ή μήπως θα οδηγήσει μέσω του «Δούρειου Ίππου» της πολυπολιτισμικότητας στον προϊόντα αφελληνισμό μας;

Η ακολουθία των παραπάνω δυσαπάντητων ερωτημάτων επιβάλλει προσεκτικό βηματισμό, διαφάνεια διαδικασιών, αποτελεσματικότητα δράσης. Και στα συγκεκριμένα αγωνίσματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική δημόσια διοίκηση έχει να επιδείξει πενήχρες έως απογοητευτικές επιδόσεις.

Το ελληνικό κράτος, όπως το έχετε εσείς οικοδομήσει, κύριοι της Κυβερνήσεως, τα τελευταία χρόνια είναι αδύνατον να ανταπεξέλθει σε τέτοια ερωτήματα. Ο ανωτέρω προβληματισμός συνδέεται επίσης και με το δευτερεύον τμήμα του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, το οποίο τροποποιεί τα της κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση.

Οι προτεινόμενες σχετικές διατάξεις, κατά τους εισηγητές, διαπνέονται από μία πρόθεση συστηματοποίησης της διαδικασίας πολιτογράφησης. Ως θετική θεσμική μεταρρύθμιση προβάλλεται η σύσταση της Επιτροπής Πολιτογράφησης, ο ρόλος της οποίας ελπίζεται ότι θα περιορίσει τα φαινόμενα παράνομης απονομής της ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση.

Η εκ των υστέρων, όμως, πυροσβεστική παρέμβαση του νομοθέτη στο ζήτημα της πολιτογράφησης αποτελεί στην ουσία μία επιβράβευση του αμαρτωλού παρελθόντος για το οποίο δίνετε έμμεσα άφεση αμαρτιών. Υπάρχει σωρεία περιπτώσεων διαπιστωμένης παράνομης απονομής της ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση σε αλλοδαπούς κακοποιούς, η εγκληματική συμπεριφορά των οποίων έχει απασχολήσει στο πρόσφατο παρελθόν την κοινή γνώμη και αυτή την Αίθουσα σε πρόσφατη επερώτηση της Νέας Δημοκρατίας. Τα παραδείγματα του Μπογκάν, του Ταρτέγκοφ και του Σορόνιν είναι χαρακτηριστικά εν προκειμένω.

Επιτακτική, λοιπόν, προβάλλει η ανάγκη για τη θέσπιση ενός

ρυθμιστικού πλαισίου για την αντίστοιχη οργάνωση ενός μηχανισμού αξιόπιστου επανελέγχου όλων των απονομών της ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση. Κατά την τελευταία τουλάχιστον δεκαετία, στην αρχή της οποίας κατέρρευσε το ανατολικό μπλοκ και άρχισε η εισροή στην Ελλάδα λαθρομεταναστών από τις χώρες αυτές. Την ανάγκη αυτή καθόλου δεν υπηρετεί το προτεινόμενο σχέδιο νόμου.

Υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι επισημαινόμενες ανωτέρω αδυναμίες του δεν επιτρέπουν την αποδοχή του επί της αρχής. Αντίθετα επιβάλλουν δραστικές τροποποιητικές παρεμβάσεις και αυτό μακράν από κάθε ξενοφοβική υστεροβουλία. Ας εκληφθεί αυτό ως η έκφραση της αγωνίας της Νέας Δημοκρατίας για το μέλλον του ελληνισμού σε μία γεωπολιτικά ευαίσθητη περιοχή, στην οποία σπρέουν οι οικονομικών κατατρεγμένοι της γης, οι άξιοι κάθε συμπάθειας, αλλά και συμπαράστασης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης διεβίβασε στη Βουλή αίτηση της εισαγγελικής αρχής για την άρση της ασυλίας του Βουλευτή κ. Πυθαγόρα Βαρδίκου.

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Επίσης θα ήθελα να σας ανακοινώσω ότι ο Βουλευτής Δράμας, ο συνάδελφος κ. Σταύρος Παπαδόπουλος ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Εγκρίνει το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Συνεπώς το Σώμα ενέκρινε.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Γκατζής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριοι Βουλευτές, μας ανησυχεί έντονα το γεγονός ότι η Κυβέρνηση τα τελευταία χρόνια με νομοσχέδιο που εισάγει και ψηφίζει στη Βουλή, επιχειρεί να σφίξει τον κλοιό γύρω από τα δημοκρατικά, κοινωνικά δικαιώματα και τις ελευθερίες του ελληνικού λαού, γυρίζοντάς μας δεκαετίες πίσω.

Παράλληλα με τη θεσμοθέτηση, κατάργηση των έως τώρα κεκτημένων των εργαζομένων στην εργασία, την πρόνοια, την υγεία, την παιδεία, χτυπάει τα δημοκρατικά δικαιώματα του λαού μας, θεσμοθετεί σειρά αντιδραστικών μέτρων και ρυθμίσεων, με σκοπό να σπείρει στους εργαζόμενους τον τρόμο, τον πανικό και την υποταγή τους στις απάνθρωπες επιδιώξεις της ελεύθερης παγκοσμιοποιημένης αγοράς.

Μετά το ηλεκτρονικό φακέλωμα Σένγκεν, τον υπό κατάθεση στη Βουλή τρομονόμο, τη δημιουργία της EYPOPOL και του ευρωστρατού που θα υποκαταστήσει το ΝΑΤΟ, επιδιώκεται, όπως είπε χαρακτηριστικά διακεκριμένος Έλληνας νομικός, μέσα από το πλέγμα των αντιδραστικών νόμων και πρακτικών που καθιερώνονται στην πατρίδα μας, να αισθάνεται ο λαός μια απειλούμενη κρατική βία εναντίον του.

Σ' αυτό το πλαίσιο, σ' αυτήν την κατεύθυνση, βρίσκεται και το συζητούμενο για τους αλλοδαπούς νομοσχέδιο. Μάλιστα είναι προς το αντιδραστικότερο και αυτής ακόμα της Οδηγίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τους αλλοδαπούς που ενέκρινε στο Τέμπρι της Φιλανδίας τον Οκτώβριο του 1999.

Κύριε Πρόεδρε, ως γνωστόν η Ελλάδα ήταν χώρα μεταναστευτική, αλλά μετά από το 1970 μέχρι σήμερα, ιδιαίτερα την τελευταία δεκαετία, εισήλθαν στη χώρα μας εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες από τις χώρες του τρίτου κόσμου, τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης και τις γύρω βαλκανικές, ιδιαίτερα δε μετά την ανατροπή του σοσιαλισμού σ' αυτές τις χώρες. Αυτά τα μεταναστευτικά κύματα είναι αποτέλεσμα της εντεινόμενης φτώχειας και εξαθλίωσης του πολέμου που επέβαλε η νέα ιμπεριαλιστική τάξη πραγμάτων, της καταπίεσης και της απουσίας προοπτικής για μια καλύτερη ζωή. Αυτοί οι παράγοντες ώθησαν χιλιάδες να ξεριζωθούν από τις εστίες τους, όπως συνέβαινε τις παλαιότερες δεκαετίες και στη δική μας πατρίδα, σε αναζήτηση καλύτερης τύχης.

Σήμερα στην Ελλάδα υπολογίζεται και υπάρχουν επτακόσιες χιλιάδες έως οκτακόσιες χιλιάδες μετανάστες, από τους οποίους μόνο γύρω στις διακόσιες χιλιάδες περίπου διαθέτουν την πράσινη κάρτα. Και ενώ υπάρχει νόμος από το 1991, τα προβλήματα δεν αντιμετωπίστηκαν. Το προεδρικό δε διάταγμα για την πράσινη κάρτα δεν τα έλυσε.

Είναι επίσης γνωστό ότι η πρακτική των αρχών στηρίζεται σε μία αντιφατικότητα, ώστε να κρατά όλους τους αλλοδαπούς μετανάστες σε μία διαρκή προσωρινότητα που δημιουργεί χίλια όσα προβλήματα όπως ψυχολογικά, φοβίες, παρανομίες, ουσιαστικά αιτία για τη στέρηση και των ιδίων των δημοκρατικών τους ελευθεριών. Η συντριπτική πλειοψηφία των μεταναστών και ιδιαίτερα όσοι δεν έχουν χαρτιά, ζουν συχνά σε συνθήκες τρομερής φτώχειας, γίνονται αντικείμενο αισχροής εκμετάλλευσης, στερούνται στοιχειώδη δικαιώματα και ασκείται σε βάρος τους πολύμορφη καταπίεση, πολλές φορές με τρόπους και μεθόδους που προσβάλλουν κάθε έννοια ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Με λίγα λόγια θα έλεγα ότι χρησιμοποιούνται ως ομιλούντα εργαλεία.

Κύριε Πρόεδρε, το νομοσχέδιο με μία πρώτη ματιά φαίνεται ότι καλύπτει σχεδόν όλους τους αλλοδαπούς που βρίσκονται στη χώρα μας, όμως είναι το ίδιο αντιδραστικό, με χρονοβόρες διαδικασίες και καθαρούς στόχους. Διατηρεί την αντιμεταναστευτική, κατασταλτική φιλοσοφία του ισχύοντος νομικού πλαισίου. Εκτός ελαχίστων περιπτώσεων μονιμοποίησης της παραμονής τους στην Ελλάδα, η συντριπτική πλειοψηφία των μεταναστών παραμένει σε καθεστώς παρανομίας.

Με το νομοσχέδιο η Κυβέρνηση, παρά τη γενική παραδοχή της αναγκαιότητας μονιμοποίησης των μεταναστών που βρίσκονται στη χώρα, δείχνει πως δεν θέλει να προχωρήσει στην αναγκαία προϋπόθεση, για την αντιμετώπιση του προβλήματος στις πραγματικές του διαστάσεις. Διατάξεις που ρυθμίζουν τους παράνομους αλλοδαπούς, αρθ. 67, 68, αλλά και άλλα, δεν περιλαμβάνουν εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες που βρίσκονται στη χώρα μας. Με αυτόν τον τρόπο διαιωνίζεται η απάνθρωπη εκμετάλλευσή τους με χαμηλές αμοιβές εργασίας, ανασφάλιστοι, ανεβάζοντας έτσι και τον ανταγωνισμό ανάμεσα στους Έλληνες και τους ξένους εργαζόμενους.

Συγκεκριμένα δημιουργούνται βασικά δύο κατηγορίες παράνομων μεταναστών. Η πρώτη περιλαμβάνει τους μετανάστες που έχουν ήδη ενταχθεί στη διαδικασία της λευκής ή πράσινης κάρτας και δεν κατόρθωσαν να την ολοκληρώσουν, καθώς και αυτούς που θα αποδείξουν ότι διαμένουν στη χώρα μας συνεχώς επί δύο έτη μέχρι τις 15.11.2000.

Είναι εντελώς αβέβαιο πόσοι από τους μετανάστες αυτής της κατηγορίας θα επιτύχουν την άμεση και μεσοπρόθεσμη ένταξή τους στον προτεινόμενο νόμο, δεδομένου ότι όταν για τη λήψη της εξάμηνης άδειας παραμονής πρέπει να αποδείξουν με έγγραφα βέβαιης χρονολογίας τη συνεχή διετή παραμονή τους στη χώρα -το οποίο δεν είναι και τόσο εύκολο, όπως όλοι γνωρίζουμε- και να περάσουν από συνέντευξη, με βάση τις παραγράφους 5, 6 και 7 του άρθρου 8.

Για τη λήψη άδειας εργασίας, η οποία είναι προϋπόθεση για την ανανέωση της αρχικής άδειας παραμονής, ζητούνται πολλά δικαιολογητικά που είναι πολύ δύσκολο να τα συγκεντρώσουν λόγω και της γνωστής γραφειοκρατίας στη Δημόσια Διοίκηση.

Υπάρχει η πρόσφατη αρνητική εμπειρία από την εφαρμογή της διαδικασίας πράσινης κάρτας, όπου δεν έχουν εκδοθεί ακόμα τα απαιτούμενα πιστοποιητικά ποινικού μητρώου. Υπάρχει και η δεύτερη κατηγορία, η οποία αποτελείται από τους εκατοντάδες χιλιάδες παράνομους μετανάστες που βρίσκονται στη χώρα μας, οι οποίοι ήρθαν τα τελευταία χρόνια και δεν τους δίνεται καμία απολύτως δυνατότητα μονιμοποίησης παραμονής.

Κύριοι Βουλευτές, είναι λοιπόν φανερό ότι η λύση μερικής νομιμοποίησης, που επιλέγει η Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο, θα διατηρήσει στην παρανομία την πλειοψηφία των μεταναστών, διατηρώντας εκτός των άλλων την ανισότητα και τα όποια προβλήματα δημιουργεί αυτή η ανώμαλη κατάσταση. Με τις διατάξεις του νομοσχεδίου η μετανάστευση εξακολουθεί να αντιμετωπίζεται σαν έγκλημα. Επιδεικνώνει το πλαίσιο των κατασταλτικών διατάξεων με αύξηση των ποινών και των προστίμων.

Αποκλείει τον παράνομο μετανάστη από κάθε πρόσβαση σε δημόσιες υπηρεσίες. Διατηρείται η ποινικοποίηση παραβάσεων του διοικητικού χαρακτήρα. Επεκτείνεται η απαγόρευση στην πρόσβαση σε νοσοκομεία για χρόνιες παθήσεις, εκτός των εκτάκτων περιστατικών. Επιβάλλει την απαγόρευση στην υπογραφή συμβολαιογραφικών πράξεων.

Η εγγραφή των παιδιών των παράνομων μεταναστών διευκολύνεται, όπως έγινε με την τροποποίηση του άρθρου 43, παράγραφος 3δ' που λέει ότι μπορούν να φοιτήσουν και να εγγραφούν χωρίς τα απαραίτητα δικαιολογητικά που είναι για τους νόμιμους αλλά και για τους Έλληνες, αλλά είναι όλες οι άλλες διατάξεις οι οποίες απαγορεύουν το παιδί να φοιτήσει, εφόσον ο γονιός θα έχει εκδιωχθεί.

Εισάγει τον καταναγκαστικό χαφιεδισμό και ποινικοποιεί καθημερινές ανθρώπινες σχέσεις, υποχρεώνοντας τον εκμισθωτή, όπως και κάθε άλλο ιδιώτη που παρέχει στέγη σε αλλοδαπό, να ενημερώνει την Αστυνομία, με απειλή μάλιστα προστίμου πεντακοσίων χιλιάδων έως ενός εκατομμυρίου δραχμών για την παράλειψη, καθώς και όποιος διευκολύνει την παραμονή παράνομου αλλοδαπού ή δυσχεραίνει τις έρευνες των αστυνομικών αρχών και τον εντοπισμό σύλληψης και απέλασης τιμωρείται με πρόστιμο και φυλάκιση, χωρίς να γίνεται καμία διάκριση μεταξύ αυτών που ενεργούν με δόλο και οικονομικά κίνητρα και εκείνων που ενεργούν με ανθρωπιστικά κίνητρα.

Οι καταδοτικές διατάξεις επιβάλλονται σε ξενοδόχους αλλά και στον απλό πολίτη, με την υποχρέωση να καταδίδουν στην Αστυνομία τους μετανάστες με απειλή ποινικών κυρώσεων, καθώς και στους δημόσιους υπαλλήλους και λειτουργούς για παράβαση καθήκοντος, προστίμου πεντακοσίων χιλιάδων έως ενός εκατομμυρίου δραχμών.

Κύριοι Βουλευτές, ιδιαίτερα αυτές οι κατασταλτικές και καταδοτικές διατάξεις θυμίζουν την εποχή της χούντας, όπου τότε για να φιλοξενηθεί κάποιος διωκόμενος, ο ιδιοκτήτης που τον φιλοξενούσε έπρεπε να τον δηλώσει στην Αστυνομία. Θυμίζει λοιπόν τέτοιες εποχές και είναι απαράδεκτο τέτοιες διατάξεις να ισχύουν σήμερα για τους πρόσφυγες σε μία εποχή που, εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να συγκριθεί με την εποχή της χούντας. Το έχω ζητήσει κύριοι Βουλευτές και κυρία Υπουργέ, όταν δεν με έβαζε κανένας στο σπίτι και μου έλεγε "φύγε". Στην παρανομία!

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Σε όλες τις χώρες του κόσμου ισχύουν αυτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Δηλαδή, να μην υπάρχει τάξη, κράτος να μην υπάρχει;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Εξαρτάται, στρατηγέ μου, τι κράτος θέλεις.

(Θόρυβος-κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε Σπυριούνη, σας παρακαλώ. Δεν είναι δυνατόν να διακόπτετε τον ομιλητή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Εδώ μιλάμε τώρα για θεσμοθέτηση νόμων, οι οποίοι από μέρα σε μέρα γίνονται πιο αντιδραστικοί και περιορίζουν τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις ελευθερίες των ανθρώπων.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Σε όλες τις δημοκρατικές χώρες εφαρμόζονται αυτά.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Ξέρετε ποιος τις εισήγαγε αυτές τις ρυθμίσεις; Οι ναζί και οι φασίστες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Παρακαλώ, δεν μπορεί να συνεχιστεί έτσι η συζήτηση. Να μη με αναγκάσετε να δώσω εντολή να μη γράφεται τίποτε στα Πρακτικά. Δεν θα είναι σωστό. Συνεχίστε, κύριε Γκατζή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Το στρατιωτικό καθεστώς που υπηρετούσε ο κάθε αξιωματικός και έχει εδραιωθεί στις αντιλήψεις των αξιωματικών, δεν μπορεί να μεταφέρεται μέσα στη Βουλή και μάλιστα να υιοθετεί πρακτικές που εφαρμόστηκαν κατά την περίοδο της χούντας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε Γκατζή, συνεχίστε παρακαλώ την ομιλία σας...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, θα συνεχίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Όπως είδατε, το Προεδρείο παρενέβη. Δεν επιτρέπονται οι διακοπές, άρα δεν χρειάζονται και τέτοιοι χαρακτηρισμοί. Μπορεί ο καθένας να λέει ελεύθερα τις απόψεις του.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Τις απόψεις του, ναι. Αλλά όταν εγώ έκανα αυτή την κρίση, κύριε Πρόεδρε, ότι είναι ακριβώς διατάξεις οι οποίες ίσχυαν και στη χούντα, πετάχτηκε ο κύριος συνάδελφος και μου είπε ότι δηλαδή, να μην υπάρχει κράτος ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κακώς σας διέκοψαν και γι' αυτό παρενέβη το Προεδρείο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Γι' αυτό ακριβώς δίνω και εγώ αυτήν την απάντηση.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Θα τα πούμε, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Παρακαλώ, ηρεμία.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Τι σχέση;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Η Βουλή με τη χούντα δεν έχει καμία σχέση, αλλά έχουμε μία κοινοβουλευτική τρομοκρατία σήμερα, η οποία προσπαθεί να περάσει σε όλα τα λαϊκά στρώματα και στους μετανάστες. Γιατί τι χρειάζεται αυτή ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριοι συνάδελφοι, μην συνεχίζετε αυτό το βιολί... Είναι παράφωνο...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα τελειώσω στο χρόνο μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Θα σας κρατήσω και το χρόνο των διακοπών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Όχι, δεν με πειράζει. Θα είμαι σύντομος.

Κύριοι Βουλευτές, επιπλέον θεσμοθετεί πολύπλοκες και χρονοβόρες διαδικασίες μετακλήσης που δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες της αγοράς και που θα εφαρμοσθούν με βάση το άρθρο αυτό. Δεν είναι δυνατόν ένας επιχειρηματίας, ένας αγρότης αν θέλετε, να θέλει να συνάψει μία σύμβαση με αγρότες αλλοδαπούς, να τους φέρει από τη χώρα τους και να πληρώσει ασφάλιστρα, προκαταβολή, οικία κλπ. Αυτά είναι ανεφάρμοστα.

Οι διατάξεις για την εποχιακή απασχόληση στοχεύουν αποκλειστικά στο να καταστήσουν προσωρινούς μόνιμους εργαζόμενους στην αγροτική κυρίως οικονομία. Τα όσα δικαιώματα δίνει το νομοσχέδιο στους νόμιμους σημαίνει ότι τα στερούνται οι παράνομοι. Έτσι τα άρθρα 41, 42 και 43 εξαιρούν τους παράνομους μετανάστες από την προστασία βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων παραβιάζοντας κάθε διεθνή σύμβαση και τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για τα δημοκρατικά δικαιώματα. Τους αποκλείει ακόμα και από το σύστημα υγείας και παιδείας. Διατηρεί το απαράδεκτο καθεστώς των απελάσεων και της κράτησης χωρίς χρονικό όριο και χωρίς έλεγχο των προς απέλαση αλλοδαπών, ενώ ανατίθενται σε αστυνομικούς διευθυντές και όχι σε δικαστές με ευρεία χρήση, καθήκοντα ενάντια στους αλλοδαπούς. Μπορεί να συλληφθεί κάποιος αλλοδαπός ακόμη και ως ύποπτος φυγής. Παράλληλα οριοθετεί ασφυκτικές ημερομηνίες για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων, την άσκηση των δικαιωμάτων και των μέσων άμυνας κυρίως με το άρθρο 42 αλλά και με άλλα άρθρα.

Δυσχεραίνει τις διαδικασίες πολιτογράφησης σε σχέση με τα όσα μέχρι σήμερα ίσχυαν, ενώ επιβάλλει υποχρεωτικά παράβολο πεντακοσίων χιλιάδων δραχμών. Επίσης, η αίτηση για πολιτογράφηση μπορεί να απορριφθεί χωρίς αιτιολογία, όπως λέει το άρθρο 60.

Πολλά παραδείγματα θα μπορούσαμε ακόμη να αναφέρουμε από τις αντιδραστικές διατάξεις του νομοσχεδίου, όπως παραδείγματος χάρι τα περιοριστικά μέτρα που επιβάλλει με τις προϋποθέσεις της οικογενειακής συνένωσης στη σύζυγο και τα παιδιά εξαιρώντας τους γονείς και άλλους συγγενείς και ακόμη το γεγονός ότι απουσιάζουν παντελώς από το νομοσχέδιο διατάξεις προστασίας των γυναικών που υφίστανται σεξουαλική βία και εκμετάλλευση ή ως προς την ώθηση και τον εξαναγκασμό χιλιάδων γυναικών στην πορνεία. Επίσης, στα σχολεία που φοιτούν αλλοδαποί μαθητές παράνομων ή νόμιμων γονιών δεν εφαρμόζονται ούτε οι στοιχειώδεις όροι της εκπαιδευτικής ισο-

τιμίας ως βάση μιας δημοκρατικής αναγνώρισης του πολιτισμού αυτών των λαών. Μήπως στόχος της Κυβέρνησης είναι η αφομοίωση αυτών των αλλοδαπών; Αν όχι, γιατί δεν διδάσκονται τη γλώσσα τους, την ιστορία του πολιτισμού τους με στοιχειά ιστορίας, γεωγραφίας και των παραδόσεών τους;

Κύριοι Βουλευτές, η χάραξη μιας γενικότερης μεταναστευτικής πολιτικής είναι σήμερα όσο ποτέ αναγκαία. Μιας μεταναστευτικής πολιτικής που θα είναι προσανατολισμένη στη σταθερή χάραξη ισότιμης συνεργασίας ανάπτυξης της φιλίας και της συνεργασίας με τους άλλους λαούς. Στα πλαίσια μιας τέτοιας μεταναστευτικής πολιτικής μια σειρά από διατάξεις του νομοσχεδίου είναι ανεπίτρεπτες και θα πρέπει να αποσυρθούν και να προχωρήσει η Κυβέρνηση στη νομιμοποίηση των μεταναστών που ζουν σήμερα στη χώρα μας με παράλληλη παροχή σε αυτούς ίσων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων στην εργασία και στις κοινωνικές παροχές, μέτρα που έχουν εφαρμοσθεί και από άλλες νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μια τέτοια λύση θα βοηθούσε στη βελτίωση των σχέσεων Ελλήνων και μεταναστών και στην υπεράσπιση των κατακτήσεων των εργαζομένων Ελλήνων και ξένων. Η κοινωνία μας θα γινόταν σοφότερη από τη γόνιμη ανταλλαγή και συμβίωση διαφορετικών πολιτιστικών στοιχείων, θα εξέλειπαν οι κοινωνικές αιτίες που οδηγούν σε εστίες παραβατικότητας που έχουν σχέση με την έλλειψη άδειας παραμονής.

Κύριε Πρόεδρε, η πρόταση του ΚΚΕ αντιμετωπίζει το πρόβλημα των μεταναστών με τρόπο που συμφέρει τον ελληνικό λαό, τους μετανάστες, την ειρήνη και φιλία των λαών, στη βάση των αρχών και αξιών του ανθρωπισμού. Πιστεύουμε πως ο ελληνικός λαός θα στηρίξει και θα διεκδικήσει, μέσα από τον αγώνα του για τον εκδημοκρατισμό του δημόσιου βίου, τη δίκαιη αντιμετώπιση του προβλήματος των μεταναστών.

Καταψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινώ την ομιλία μου με την παραδοχή ότι η παρουσία ξένων πολιτών στη χώρα μας είναι γεγονός, όπως επίσης γεγονός είναι ότι κανείς δεν μπορεί να διεκδικεί, τουλάχιστον ευπρόσωπα, να μετατρέψει τη χώρα μας σε οχυρό και στεγανό, με δεδομένες τις ρευστότητες που υπάρχουν στην ευρύτερη γειτονική μας περιοχή, αλλά και τα όσα συντελούνται στο νότο του πλανήτη. Και αυτά που συντελούνται είναι εκείνα που κινούν πολίτες άλλων χωρών να πάρουν το δρόμο προς ευημερούσες κοινωνίες, προκειμένου να εξασφαλίσουν τα αναγκαία για την επιβίωσή τους.

Βεβαίως, αποτελεί ζήτημα μιας άλλης συζήτησεως η ολιγωρία, οι παραλείψεις ή και οι ηθελμημένες επιλογές των πλουσίων χωρών του βορρά να δουν τα προβλήματα του νότου, έτσι ώστε να διατηρηθεί μια ισορροπία στην παγκόσμια κοινότητα.

Θα είναι πολιτική και κοινωνική αφέλεια να πιστεύει οποιοσδήποτε από μας ότι είναι δυνατόν να οργανώσουμε τη δημόσια ζωή με τέτοιο τρόπο στη χώρα μας, ώστε να αποτρέπεται η είσοδος του οποιουδήποτε ξένου πολίτη.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτός ο οποίος επιλέγει να έρθει στη χώρα μας είναι πρόδηλο ότι έχει αυτήν την επιλογή, όχι για να αφήσει την πατρίδα του και να πάει σε άλλη χώρα, αλλά γιατί θέλει να επιβιώσει. Έτσι νομίζω ότι πρέπει να ερμηνεύσουμε το φαινόμενο της παρουσίας ξένων πολιτών στη χώρα μας και όχι μόνο στη δική μας χώρα, αλλά και σε άλλες χώρες, πολιτών που προέρχονται από τις χώρες της τέως Σοβιετικής Ενώσεως ή πολιτών που προέρχονται από την Νοτιοανατολική Ασία, αλλά και την Αφρική.

Κατά συνέπεια, μακριά από τον ομιλούντα η σκέψη ότι είναι δυνατόν μόνο με διοικητικά μέτρα, με οχυρά, με στεγανά, να εμποδίσουμε την είσοδο οποιουδήποτε ξένου πολίτη στη χώρα μας. Άλλωστε εκ των πραγμάτων τα σύνορά μας είναι χαλαρά και αυτή η χαλαρότητα έχει επιβληθεί στη βάση και στα δεδομένα των εξελίξεων που έχουν συντελεστεί στην ευρύτερη περιοχή, αλλά και στον κόσμο ολόκληρο.

Κύριοι συνάδελφοι, βεβαίως έχει δίκιο ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας ότι υπάρχουν αρνητικά αντανάκλαστα μέσα

στην ελληνική κοινωνία για την παρουσία των ξένων πολιτών. Εδώ όμως είναι το υπεύθυνο βήμα, εδώ είναι οι εκπρόσωποι του ελληνικού λαού, μέσα σ' αυτήν τη Βουλή και οφείλουμε, στο βαθμό που διεκδικούμε την ειλικρινή επικοινωνία με τους πολίτες, να πούμε πάρα πολύ καθαρά ότι εκτός από εκείνους τους ελάχιστους, οι οποίοι εγκληματούν και αναπτύσσονται στο κοινωνικό περιθώριο της χώρας, υπάρχουν οι άλλοι, οι πολλοί μετανάστες, οι ξένοι πολίτες, οι οποίοι συμβάλλουν σημαντικά στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας.

Οφείλουμε αυτόν τον ειλικρινή πολιτικό λόγο να τον καταθέσουμε δημόσια, γιατί έχουμε υποχρέωση να διαμορφώσουμε εκείνη την κοινή συνείδηση, η οποία συμφιλιωμένα θα αντιμετωπίζει την παρουσία των ξένων πολιτών, των μεταναστών.

Προσθέτουν ποσοστά στην ανεργία, κύριοι συνάδελφοι, οι μετανάστες; Και πάλι η πολιτική ειλικρίνεια δεν πρέπει να μας εγκαταλείψει. Την επιλεκτική ανεργία καλύπτουν. Κάνουν τις εργασίες εκείνες που οι συμπατριώτες μας, οι συμπολίτες μας αρνούνται να τις κάνουν, όπως έκαναν οι δικοί μας συμπολίτες, όταν έπαιρναν το δρόμο της μετανάστευσης για την Κεντρική Ευρώπη και ειδικότερα για τη Γερμανία, το Βέλγιο, τη Σουηδία και άλλες χώρες.

Τι έκαναν οι συμπατριώτες μας εκείνη την περίοδο στις άλλες χώρες; Εκάλυπταν θέσεις εργασίας, που ηρνούτο να καλύψουν είτε οι Γερμανοί είτε οι Βέλγοι είτε οι κάτοικοι άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Και οφείλουμε να τα πούμε αυτά στο βαθμό που θέλουμε να περιορίζουμε και να ελαχιστοποιούμε -υποστηρίζω εγώ και όχι μόνο εγώ- ρατσιστικά αντανάκλαστικά, τα οποία πληγώνουν την ελληνική κοινωνία και απειλούν τη συνοχή της.

Κύριοι συνάδελφοι, το συζητούμενο νομοσχέδιο έπρεπε να έρθει στη Βουλή, βεβαίως όχι όπως είναι, διότι έχει συγκεκριμένη φιλοσοφία με την οποία είμαι αντίθετος, αφού εμφανίζει διατάξεις, που προωθούν περιορισμένη νομιμοποίηση για τους μισούς ουσιαστικά μετανάστες, προωθεί κρατική καταστολή για τους υπολοίπους, υποσχέσεις για τη ρύθμιση της αγοράς εργασίας.

Πρέπει να σας πω, κυρία Υπουργέ, πάρα πολύ καλόπιστα και εύχομαι να διαφυστώ, ότι σε λίγο καιρό θα υποχρεωθείτε να φέρετε πάλι νόμο, διότι δεν θα καλύψετε όλους εκείνους οι οποίοι έχουν συγκεκριμένη την παρουσία τους στη χώρα μας. Δεν καλύπτονται από το υπάρχον νομοσχέδιο, θα εξακολουθούν να αποτελούν όμως κοινωνικό υπαρκτό μέγεθος και τότε θα αναγκαστείτε για άλλη μια φορά να φέρετε νόμο, για να αντιμετωπίσετε μια συγκεκριμένη πραγματικότητα, η οποία δεν θα μπορεί να αντιμετωπιστεί με διοικητικά μέτρα επαναπροώθησης ή όλα όσα άλλα σχετικά λέγονται γύρω από το θέμα αυτό.

Έχω τη γνώμη, κύριοι συνάδελφοι, ότι διαμορφώνεται και πάλι πεδίο αυθαιρεσίας όχι μόνο για τους μετανάστες, αλλά και για τους Έλληνες και παράλληλα προωθείται μία αντίληψη αστυνομικού κράτους, ώστε να χαλκιδεύονται και να πριμοδοτούνται παράλληλα ξενοφοβικά αντανάκλαστικά μιας σημαντικής μερίδας του ελληνικού λαού.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι το ποσοστό ξενοφοβίας της ελληνικής κοινωνίας ανέρχεται στο 38% και πλέον, σύμφωνα με το ευρωβαρόμετρο και είναι μια μέτρηση, την οποία κανένας δεν μπορεί να αμφισβητήσει ή τουλάχιστον δεν μπορεί να την αμφισβητήσει ως προς τα βασικά της στοιχεία. Ξεπερνά, δηλαδή, αυτό το ποσοστό της ξενοφοβίας κάθε ευρωπαϊκό προηγούμενο, ακόμα και για χώρες, που θεωρείται ότι έχουν μεγάλο πρόβλημα ρατσισμού, όπως είναι η Γερμανία, η Αυστρία ή και άλλες χώρες.

Το συζητούμενο σχέδιο χωρίς ουσιαστικά να δίνει δεύτερη ευκαιρία για τη νομιμοποίηση των μεταναστών, που έχουν δύο χρόνια παραμονή στην Ελλάδα, περιέχει κατά βάση τα εξής στοιχεία:

Η μετανάστευση εξακολουθεί να αντιμετωπίζεται ως έγκλημα με τη νομική έννοια του όρου. Διατηρείται η ακραία ποινικοποίηση παραβάσεων διοικητικού χαρακτήρα, που δημιουργεί σύγχυση των εννοιών και των ορίων του δικαίου και του αδικού, του νομίμου και του παρανόμου για τους μετανάστες. Επιδεινώνει ιδιαίτερα το πλαίσιο των κατασταλτικών διατάξεων με αύξηση

των ποινών και των προστίμων, με επέκταση του καθεστώτος αποκλεισμού του μετανάστη, που δεν διαθέτει τα απαραίτητα έγγραφα, με αποκλεισμό από κάθε πρόσβαση σε δημόσιες υπηρεσίες, οργανισμούς, δομές υγείας και ασφάλισης.

Επεκτείνεται, κύριοι συνάδελφοι, η απαγόρευση και στην υπογραφή συμβολαιογραφικών πράξεων, καθώς και στη νοσηλεία μεταναστών σε θεραπευτήρια και κλινικές για χρόνιες παθήσεις και προβλέπεται -ευτυχώς-η εξαιρέση για έκτακτα περιστατικά.

Θεσπίζεται η υποχρέωση εκμίσθωτων ακινήτων και καταλυμάτων αλλά και κάθε άλλου ιδιώτη που παρέχει στέγη σε αλλοδαπούς να γνωστοποιούν στην Αστυνομία τη φιλοξενία του αλλοδαπού.

Εγώ κύριοι συνάδελφοι δεν θα κάνω αναφορά σε σκέψεις οι οποίες γεννώνται, σε συνειρμούς οι οποίοι προκύπτουν. Εγώ θα υποστηρίξω ότι μια τέτοια διαδικασία που επιβάλλεται ως υποχρέωση, έχω τη βεβαιότητα πως είναι και αντισυνταγματική και ότι θα ελεγχθεί η χώρα μας και από το Δικαστήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Ευρώπης.

Εισάγεται η υποχρέωση των πολιτών να ειδοποιούν τις αστυνομικές αρχές για τους χωρίς τα νόμιμα έγγραφα μετανάστες. Εισάγονται πρωτοφανείς κατά τη γνώμη μου -αν κάποιος γνωρίζει ότι υπήρχε κάτι τέτοιο- ως το καταθέσει γι' αυτό και λέγω πρωτοφανείς- καταδοτικές διατάξεις επιβάλλοντας σε γιατρούς και νοσηλευτές, ξενοδόχους εκμισθωτές κλπ. την υποχρέωση να καταδίδουν -και είναι το πρόσφορο ρήμα- στην Αστυνομία τους μη νόμιμους μετανάστες, διότι απειλούνται από ποινικές κυρώσεις.

Διατηρείται, κύριοι συνάδελφοι, η σύνδεση του μετανάστη με συγκεκριμένο εργοδότη και σε συγκεκριμένη θέση εργασίας και δημιουργείται ένα καθεστώς ιδιότυπης εξάρτησης. Άλλοι υποστηρίζουν καθεστώς αιχμαλωσίας, που αγγίζει τα όρια της δουλείας. Θεσπίζονται διαδικασίες μετάκλησης τόσο πολύπλοκες και χρονοβόρες που είναι βέβαιο ότι δεν πρόκειται να εφαρμοσθούν ούτε και ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες της αγοράς και διατάξεις για την εποχική απασχόληση, που προβλέπουν αποκλειστικά στο να καταστήσουν προσωρινούς μόνιμα εργαζόμενους αλλοδαπούς στην αγροτική κυρίως οικονομία. Εξαιρεί τους παράνομους μετανάστες από την προστασία βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και διατηρείται το απαράδεκτο καθεστώς των απελάσεων, ενώ, κύριοι συνάδελφοι, αφιερώνεται ολόκληρο κεφάλαιο στην είσοδο και παραμονή αλλοδαπών μελών καλλιτεχνικών συγκροτημάτων και τσίρκων. Πρόκειται ουσιαστικά για την περιθάλψη της πορνείας, της εμπορίας λευκής σαρκός. Πρόκειται ουσιαστικά για την τροφοδότηση κερδοσκοπικών επιδιώξεων κάποιων συμπολιτών μας οι οποίοι εκμεταλλεύονται τον ανθρώπινο πόνο προάγοντας πορνεία και εκμετάλλευση γυναικών.

Κύριοι συνάδελφοι, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν επιλύει ουσιαστικά τα προβλήματα των υπαρχόντων παρανόμων μεταναστών στη χώρα μας. Με αυτές τις σκέψεις και πάντοτε με την επιφύλαξη να συμβάλλουμε βελτιωτικά στην κατ' άρθρον συζήτηση, καταψηφίζουμε το σχέδιο νόμου επί της αρχής.

Κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνοντας, αν θέλουμε να αντιμετωπίσουμε ουσιαστικά το υπαρκτό και αδιαμφισβήτητο μέγεθος που λέγεται μετανάστης, πρέπει με τόλμη, με ειλικρίνεια να προωθήσουμε εκείνες τις διατάξεις που θα σωματούνουν τους ξένους πολίτες στην ελληνική πραγματικότητα. Αν θέλουμε να αντιμετωπίσουμε το περιθώριο, το περιθώριο που γεννά παραβατικότητα και παρανομία, οφείλουμε να είμαστε γενναίοι με την κυριολεξία του όρου και κυρίως πολιτικά ρεαλιστές. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το λόγο έχει η Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Βάσω Παπανδρέου.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου το οποίο έχω την ευθύνη να προτείνω αφορά ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα κι αυτό όχι γιατί συνηθίζουμε να λέμε σ' αυτήν την Αίθουσα, όταν προτείνουμε κάποια νομοσχέδια, ότι είναι σοβαρά, και από μεν την Πλειοψηφία η σηματοδό-

τηση ενός νομοσχεδίου ως σοβαρού είναι μια ευκαιρία να αυτο-κολακεύεται, από δεν τη Μειοψηφία μια ευκαιρία για να εξαπολύει μύδρους κατά της κυβέρνησης, ακόμα και σε σχέδια νόμου που κατά βάση υπάρχουν συμφωνία, είναι ένα νομοσχέδιο πολύ σημαντικό, γιατί σκοπός του είναι να εφοδιάσει το ελληνικό κράτος με ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο, ώστε να μπορέσει να διαχειρισθεί στο μέλλον ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα που θα κληθούν να αντιμετωπίσουν όλες οι ανεπτυγμένες χώρες, το πρόβλημα της μετανάστευσης για οικονομικούς λόγους.

Ακόμη και αν η παγκόσμια πληθυσμιακή έκρηξη του 20ου αιώνα σταθεροποιηθεί στο προσεχές μέλλον, λόγω της μείωσης των γεννήσεων στον τρίτο κόσμο, όπως ελπίζουν οι αισιόδοξοι μελετητές, οι προβλέψεις και ήδη ορατές μετακινήσεις του παγκόσμιου πληθυσμού είναι βέβαιο ότι θα αυξήσουν τις ανισορροπίες μεταξύ των διαφόρων περιοχών.

Οι πλούσιες και ανεπτυγμένες χώρες της Ευρώπης είναι οι πρώτες που σταθεροποίησαν τον πληθυσμό τους, ενώ μερικές δεν είναι πια σε θέση να τον αναπαράγουν. Μεταξύ των χωρών αυτών είναι και η Ελλάδα αν και δεν είναι τόσο πλούσια ή τόσο ανεπτυγμένη, όπως οι υπόλοιπες μεγάλες ευρωπαϊκές χώρες. Όμως η Ελλάδα είναι ασυγκρίτως πλουσιότερη και πιο ανεπτυγμένη από τους γεωγραφικούς μας γείτονες.

Οι χώρες αυτές, έχοντας πλέον πλειοψηφία από ηλικιωμένους πολίτες και σχετικά λίγα παιδιά, περιστοιχίζονται από φτωχές χώρες, με στρατιές ανέργων νέων που κραυγάζουν για να αποκτήσουν τις πιο "ταπεινές" δουλειές στις χώρες υποδοχής. Δουλειές όμως, που τους κάνουν πλούσιους σε σύγκριση με τα κριτήρια στις γειτονικές μας χώρες, όπως είναι η Αλβανία, η Βουλγαρία ή ακόμη και η Ινδία. Οι χώρες, λοιπόν, αυτές και μεταξύ τους η Ελλάδα, έχουν τις εξής επιλογές. Είτε να επιτρέψουν τη μαζική εισοδο μεταναστών είτε να ορθώσουν φράγματα έναντι των μεταναστών είτε να βρουν μια άλλη λύση. Η λύση της μαζικής εισόδου μεταναστών αποδείχθηκε από την άστοχη πολιτική της Νέας Δημοκρατίας στην περίοδο 1990-1993 ότι δεν είναι βιώσιμη λύση. Δημιουργεί προβλήματα στο εσωτερικό της ελληνικής κοινωνίας, αλλοιώνει και κλωνίζει τις ισορροπίες της και εν τέλει μεταφέρει την ευθύνη της ανάσχεσης του μεταναστευτικού ρεύματος από το κράτος στην κοινωνία, η οποία αντιδρά σχεδόν πάντα εμφανίζοντας χαρακτηριστικά ξενοφοβίας και ρατσισμού.

Η πλήρης απαγόρευση της μετανάστευσης επίσης δεν είναι βιώσιμη λύση για τους εξής λόγους: Οι ανεπτυγμένες χώρες - και η Ελλάδα μεταξύ αυτών - χρειάζονται μετανάστες λόγω του δημογραφικού τους προβλήματος. Υπάρχουν σήμερα στην Ελλάδα χιλιάδες θέσεις εργασίας στις οποίες οι Έλληνες αρνούνται να ασχοληθούν. Και δεν αναφέρομαι στην αγροτική απασχόληση μόνο. Σαν συνέπεια της μεγάλης αύξησης του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων, του μέσου επιπέδου εκπαίδευσης και της οικογενειακής αλληλεγγύης και συνοχής που ευτυχώς υπάρχει στη χώρα μας, οι Έλληνες είναι ιδιαίτερα απρόθυμοι να ασχοληθούν σε χειρωνακτικές ή εποχιακές απασχολήσεις ή σε θέσεις που σύμφωνα με το διαμορφωμένο σύστημα αξιολόγησης χαρακτηρίζονται υποδεέστερες.

Οι μετανάστες, λοιπόν, τουλάχιστον σε ένα μεγάλο αριθμό χρειάζονται στην Ελλάδα, όπως και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Άρα, πλήρης απαγόρευση δεν είναι να επιβληθεί και για οικονομικούς αλλά και για πρακτικούς λόγους. Η Ελλάδα περιστοιχίζεται από χώρες των οποίων οι οικονομίες, αν δεν είναι υπό κατάρρευση, τελούν σε μεγάλη δοκιμασία. Τα ποσοστά ανεργίας όλων των χωρών που συνορεύουμε είναι σε πολύ μεγάλο ύψος, το βιοτικό επίπεδο πολύ χαμηλό, ενώ το γεγονός ότι σε όλες τις χώρες με εξαίρεση την Τουρκία προηγήθηκε η κατάρρευση των κρατών με συγκεκριμένη πολιτική και ιδεολογική κατεύθυνση, πολλαπλασιάζει το φαινόμενο και το διογκώνει. Διότι οι πληθυσμοί των χωρών αυτών βρίσκονται καταβυθισμένοι σε μία κατάσταση έλλειψης ασφάλειας και στοιχειωδών μέσων επιβίωσης και κατά συνέπεια είναι ιδιαίτερα πρόχειροι να αναζητήσουν την τύχη τους κάπου αλλού με οποιοδήποτε κόστος. Πλήρης απαγόρευση συνεπώς δεν θα σήμαινε ότι θα λύναμε το πρόβλημα. Οι μετανάστες θα έρχονται παράνομα και

θα διαβιούν υπό καθεστώς έντονης ανασφάλειας και στέρησης βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Πλήρης απαγόρευση θα σημαίνει ότι κλείνουμε τα μάτια σε ένα υπαρκτό πρόβλημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η λύση δεν είναι ούτε ένα χαλαρό πλαίσιο που θα επιτρέπει την ανεξέλεγκτη είσοδο μεταναστών στην Ελλάδα ούτε ένα αστυνομικό απαγορευτικό πλαίσιο που δεν θα επιτρέπει την είσοδό τους στη χώρα μας. Η λύση που επιλέγουμε και προτείνουμε είναι προσωρινή μετανάστευση υπό όρους σε όσους έρχονται στην Ελλάδα για να εργαστούν ή για να σπουδάσουν. Μιλάμε για προσωρινή μετανάστευση. Ο μετανάστης διατηρεί τις ρίζες του στη χώρα προέλευσής του, έρχεται εδώ για να εργαστεί ή για να σπουδάσει και όταν πάψει να εργάζεται ή τελειώσει τις σπουδές του υποχρεούται να επαναπροωθηθεί στη χώρα του.

Το ζήτημα της προσωρινότητας είναι ευκολότερο στην Ελλάδα απ' ό,τι σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες δεδομένου ότι ο κύριος όγκος μεταναστών προέρχονται από την περιοχή της Βαλκανικής. Οι μετανάστες στην Ελλάδα είναι κυρίως από την Αλβανία, Βουλγαρία, Ρουμανία και μπορούν ευκολότερα να επιλέξουν ή να συμβιβαστούν με την προσωρινότητα της μετανάστευσής τους απ' ό,τι σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ευνοείται επίσης η απασχόλησή τους σε εποχιακές εργασίες, υπό την έννοια ότι σχετικά γρήγορα και εύκολα μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα τους όταν η απασχόληση διακοπεί για να ξανάρθουν όταν ξαναρχίσει η ζήτηση.

Ποιοι είναι οι όροι που σύμφωνα με τη δική μας επιλογή πρέπει να διέπουν την ελεγχόμενη είσοδο οικονομικών μεταναστών στην Ελλάδα: Βασικός όρος είναι το ελληνικό κράτος να γνωρίζει ποιος έρχεται, για πόσο χρόνο και για ποιο λόγο: Για σπουδές, εργασία ή για άλλες δραστηριότητες. Επιβάλλεται, δηλαδή, να διασφαλίζεται το δικαίωμα του κράτους υποδοχής για ταυτοποίηση του οικονομικού μετανάστη.

Αναγκαστική συνέπεια του προηγούμενου όρου είναι ότι το κράτος έχει δικαίωμα και ο μετανάστης αντίστοιχη υποχρέωση να ενημερώνεται για κάθε μεταβολή της προσωπικής κατάστασης του μετανάστη, της κατοικίας του ή της απασχόλησής του. Και αυτό συμβαίνει σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Μάλιστα αρκετές ευρωπαϊκές χώρες έχουν υποχρεώσεις και για τους δικούς τους κατοίκους, τους ιθαγενείς, όπου και αυτοί πρέπει να δηλώνουν μεταβολή κατοικίας.

Ο μετανάστης έρχεται εδώ γιατί έχει ανάγκη να εργαστεί και το ελληνικό κράτος του το επιτρέπει, γιατί τον χρειάζεται να εργαστεί. Αυτός είναι βασικός όρος κάθε αξιόπιστης μεταναστευτικής πολιτικής. Και είναι διασφαλιστικός όρος, όχι μόνο της κοινωνικής συνοχής του κράτους υποδοχής, αλλά και δικαιολογητική βάση όλων των δικαιωμάτων των μεταναστών. Αυτός ο όρος προϋποθέτει αξιόπιστη καταγραφή των αναγκών της χώρας μας σε εργατικό δυναμικό και μεταβίβαση της πληροφορίας αυτής στις χώρες προέλευσης, στους δυνητικούς μετανάστες.

Αυτοί είναι οι βασικοί όροι υπό τους οποίους επιτρέπεται η μετανάστευση στη χώρα μας σύμφωνα με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου και δεν νομίζω ότι κάποιος μπορεί να διαφωνήσει με τους όρους αυτούς. Οι όροι αυτοί είναι το θεμέλιο πάνω στο οποίο το κράτος μας επιτρέπει την είσοδο, την παραμονή και την εργασία των μεταναστών. Εφόσον οι βασικές αυτές προϋποθέσεις τηρούνται, ο μετανάστης δεν είναι απλώς ανεκτός στη χώρα μας, είναι επιθυμητός.

Ο δεύτερος άξονας του νομοσχεδίου είναι η διασφάλιση της διαβίωσης και εργασίας των μεταναστών υπό καθεστώς πλήρους ισότητας με τους Έλληνες εργαζόμενους. Εκτός από τα πολιτικά δικαιώματα, δικαιώματα που το Σύνταγμά μας επιφυλάσσει μόνο σε όσους έχουν την ελληνική ιθαγένεια, οι οικονομικοί μετανάστες θα πρέπει να απολαμβάνουν όλων εκείνων των δικαιωμάτων που απολαμβάνουμε όλοι μας: Ασφαλιζονται στους ασφαλιστικούς οργανισμούς της χώρας, ανάλογα με το είδος της εργασίας που ασκούν, έχουν δικαίωμα στο σύστημα κοινωνικής προστασίας, έχουν δικαίωμα χωρίς περιορισμούς στο εκπαιδευτικό σύστημα. Έχουν γενικά όλα τα δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε να επιτρέψουμε

τη δημιουργία κοινωνίας ανισότητας, ούτε τη δημιουργία συστήματος πολιτικών διακρίσεων. Τα ανθρώπινα δικαιώματα πρέπει πάντοτε να γίνονται σεβαστά απ' όλους και για όλους.

Τα κοινωνικά δικαιώματα, θεμελιωμένα στη νόμιμη είσοδο και παραμονή των μεταναστών στη χώρα μας, με τη ρητή συναίνεση του ελληνικού κράτους, επίσης πρέπει να γίνονται σεβαστά.

Η ξеноφοβία είναι ένα φαινόμενο που υπολανθάνει πλέον σε όλες τις χώρες υποδοχής, ακόμα και σε χώρες που τις θεωρούσαμε απρόσβλητες από τέτοιο μικρόβιο όπως τη Σουηδία, την Ιταλία ή τη χώρα μας.

Πιστεύω, όμως, ότι η εργατική μετανάστευση όταν είναι ελεγχόμενη και νόμιμη, σπάνια οδηγεί σε άμεσο ανταγωνισμό μεταξύ των εθνικών ομάδων που διαιρεί την εργατική τάξη και δημιουργεί ρατσιστικά σύνδρομα, αφού κάθε εθνική ομάδα μεταναστών έχει την τάση να βρίσκει τη δική της γωνιά στην οικονομία. Το έχουμε δει και στη χώρα μας, το είδαμε και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Η υπολανθάνουσα ξеноφοβία, όμως, μπορεί να μετατραπεί σε φανερό και επικίνδυνο ρατσισμό εάν δεν προσέξουμε.

Μία αιτία που θα μπορούσε να τον πυροδοτήσει είναι η αλόγιστη, χαλαρή και χωρίς σχεδιασμό και σαφή πολιτική είσοδος οικονομικών μεταναστών στη χώρα. Απαντώ έτσι έμμεσα στις επικρίσεις αυτών που υποστηρίζουν ότι αρκεί η βούληση του μετανάστη να έρθει, αλλά δεν χρειάζεται και η βούληση του κράτους υποδοχής να υποδεχθεί το μετανάστη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν το πρόβλημα ιδωθεί μόνο από την πλευρά των εν δυνάμει οικονομικών μεταναστών, εάν μιλάμε μόνο για δικαιώματα και όχι και για υποχρεώσεις, εάν δεν μπορούμε να καθορίσουμε το πόσους και ποιους μετανάστες θέλουμε, τότε πολύ φοβάμαι ότι αντί να υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματα, ανθρώπινα και κοινωνικά, των μεταναστών, αντίθετα τα υπονομεύουμε.

Καμία χώρα και καμία οικονομία δεν μπορεί να διασφαλίσει το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ισότητα στα κοινωνικά δικαιώματα εάν το μεταναστευτικό ρεύμα αφεθεί και διογκωθεί ανεξάρτητα από τις δυνατότητες αντοχής της ελληνικής κοινωνίας και της ελληνικής οικονομίας. Διότι τότε και κύμα ρατσισμού θα δούμε να διογκώνεται απειλητικά λόγω της ανασφάλειας που θα προξενηθεί στην ελληνική κοινωνία και τα ελάχιστα μεροκάματα και η κοινωνική ασφάλιση δεν θα είναι εξασφαλισμένα λόγω της υπερπροσφοράς εργασίας και της εξασθενημένης αντοχής του ασφαλιστικού συστήματος.

Σε μία τέτοια περίπτωση φυσικό επακόλουθο θα είναι η κατάρρευση των θεσμικών εγγυήσεων στους τομείς αυτούς, άτυπη του ρατσισμού και ανασφάλεια για τους οικονομικούς μετανάστες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διολίσθηση από την υπολανθάνουσα ξеноφοβία στο ρατσισμό δεν είναι και τόσο δύσκολη υπόθεση. Μία μερίδα των Μαζικών Μέσων Ενημέρωσης και μία μερίδα της πολιτικής είναι πάντα έτοιμες να υποθάλψουν το φαινόμενο, να το αναδείξουν και εν τέλει να το δικαιολογήσουν και να το δικαιώσουν για διάφορους λόγους, είτε ανόητου λαϊκισμού είτε ηλίθιου πολιτικαντισμού.

Όταν συνεπώς, παραγνωρίζουμε την ανάγκη ελέγχου του μεταναστευτικού ρεύματος, όταν κλείνουμε τα μάτια στην ουσιαστική διαφορά μεταξύ νόμιμης και παράνομης μετανάστευσης, πρέπει στα σοβαρά να αναρωτηθούμε μήπως κουβαλάμε νερό στο μύλο των ρατσιστών.

Θα ήθελα, όμως, να επισημάνω και μία άλλη αναφορά που έγινε σήμερα. Η εισαγωγική πρόταση της ομιλίας του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, ανεξάρτητα από τις προθέσεις του, θα ήταν προτιμότερο να λείπει. Χρησιμοποίησε μία φράση από το κομμουνιστικό μανιφέστο του Μαρξ για να υποδηλώσει μία ανύπαρκτη αναλογία: Εκείνη του Κομμουνισμού με τη λαθρομετανάστευση. Όπως ο κομμουνιστικός κίνδυνος αποτέλεσε άλλοθι για τις εκδηλώσεις μισαλλοδοξίας και διωγμών αντιφρονούντων στη Δύση, έτσι και το φαινόμενο της λαθρομετανάστευσης μπορεί, εάν του αποδίδουμε διαφορετική σημασία από αυτή που έχει, να υποκαταστήσει στα συντηρητικά τμήματα του πληθυσμού το σύνδρομο του αντικομμουνισμού με το σύνδρομο του αντιμετανάστη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Έθεσα ερωτήματα.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κανένα φάντασμα δεν πλανιέται, λοιπόν, πάνω από την Ευρώπη. Περισσότερο, κύριε συνάδελφε, κινδυνεύουμε από το φόβο μας, παρά από τα φαντάσματα. Και συνήθως αυτοί που φοβούνται πεθαίνουν από το φόβο και ποτέ δεν πεθαίνουν από τα φαντάσματα. Και είναι καλό να μην καλλιεργούμε τέτοιες αναλογίες ή αντιστοιχίες, εκτός και αν η Νέα Δημοκρατία χρειάζεται πάντοτε να έχει απέναντί της κάποιο φάντασμα για να λειτουργήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μίλησα για τους όρους και τις προϋποθέσεις της μετανάστευσης. Αναφέρθηκα στα πλήρη κοινωνικά δικαιώματα των μεταναστών που διασφαλίζονται με το σχέδιο νόμου. Ένας τρίτος άξονας είναι ο επανακαθορισμός των σχετικών αρμοδιοτήτων και η κατανομή ρόλων στα επίπεδα διοίκησης. Η διοίκηση και η διαχείριση δηλαδή, της μεταναστευτικής πολιτικής.

Μέχρι σήμερα παρατηρείται κατακερματισμός αρμοδιοτήτων και ρόλων, αποτέλεσμα της απουσίας χάραξης κεντρικής πολιτικής. Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης κατά κύριο λόγο, το Υπουργείο Εργασίας και εν μέρει το Υπουργείο Εξωτερικών είχαν συναρμοδιότητα στα ζητήματα αυτά, εφαρμόζοντας μια ατελή και αποσπασματική νομοθεσία.

Η ενοποίηση του εφαρμοστέου δικαίου που γίνεται με το παρόν νομοσχέδιο, νομίζω ότι είναι ένα πολύ θετικό βήμα. Η εκπόνηση και ο συντονισμός της μεταναστευτικής πολιτικής ανατίθεται στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Η πολιτική αυτή υλοποιείται με τη σύσταση σε κεντρικό επίπεδο υπηρεσίας αλλοδαπών και μετανάστευσης, ενώ σε περιφερειακό επίπεδο δημιουργούνται αντίστοιχες υπηρεσίες αλλοδαπών και μετανάστευσης σε κάθε περιφέρεια.

Για τον προγραμματισμό και την ορθολογική κατανομή των επιθυμούντων να εργαστούν στην Ελλάδα μεταναστών, σε σχέση με τις υπάρχουσες ανάγκες στη χώρα μας, παρέχεται η δυνατότητα σύστασης γραφείων ευρέσεως εργασίας στις ελληνικές προξενικές αρχές.

Η αρμοδιότητα χορήγησης άδειας παραμονής παύει πλέον να ασκείται από τις αστυνομικές αρχές και περιέρχεται στο γενικό γραμματέα της περιφέρειας. Δημιουργείται σε κάθε περιφέρεια επιτροπή μετανάστευσης, η οποία καλεί κάθε αλλοδαπό σε συνέντευξη και γνωμοδοτεί για την προσωπικότητά του και ως υποβοήθηση του γενικού γραμματέα της περιφέρειας στην άσκηση της νέας αυτής αρμοδιότητας.

Στα πλαίσια του ανωτέρω διοικητικού συστήματος οι ρόλοι των συναρμοδίων Υπουργείων και υπηρεσιών είναι διακριτοί και συγκεκριμένοι.

Ένα τμήμα του νομοσχεδίου είναι αφιερωμένο στον εκσυγχρονισμό του θεσμικού πλαισίου που αφορά την πολιτογράφηση. Η κτήση της ελληνικής ιθαγένειας ρυθμίζεται σε νέα βάση. Το ισχύον θεσμικό πλαίσιο, παρά τις τροποποιήσεις που έχει υποστεί, ανατρέχει στη δεκαετία του '50.

Είναι φανερό ότι πρόκειται για ένα θεσμικό πλαίσιο προσανατολισμένο στις ανάγκες εκείνης της εποχής όταν οι αιτήσεις για πολιτογράφηση δεν ξεπερνούσαν τις χίλιες κάθε χρόνο, ενώ κατά τη δεκαετία του '90 οι αιτήσεις αυτές έχουν υπερδεκαπλασιαστεί. Και σύμφωνα με τη διαδικασία, καμία υπηρεσία δεν είχε άμεση αντίληψη για την προσωπικότητα του αλλοδαπού που ζητούσε πολιτογράφηση. Δινόταν μια συνέντευξη στους εκπροσώπους του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης με τα συνήθη ερωτήματα. Έπρεπε να απαντήσει σε κάποια, δέκα προκαθορισμένα ερωτήματα, που ήταν: που έχετε γεννηθεί, τι ιθαγένεια έχουν οι γονείς σας, αν είστε παντρεμένος, πότε ήρθατε στην Ελλάδα κλπ. Και η πολιτογράφηση, που αποτελεί ένα ζήτημα πρωτεύουσας σημασίας για κάθε κράτος -γιατί το να γίνει κάποιος πολίτης ενός κράτους σημαίνει ότι γίνεται συγχρόνως και ενεργό μέλος του αφού αποκτά πολιτικά δικαιώματα και συγκεκριμένες υποχρεώσεις- θα πρέπει να εκσυγχρονιστεί.

Έτσι, με τις διατάξεις που προτείνουμε για το θέμα αυτό, καταργείται η πενταετής διαμονή στη χώρα από την υποβολή της δήλωσης πολιτογράφησης ως ουσιαστική προϋπόθεση που υπήρχε διαζευκτικά με την δεκαετή διαμονή και τώρα είναι η

δεκαετής διαμονή. Παράλληλα, καθιερώνεται ρητά ότι η δεκαετής αυτή διαμονή πρέπει να είναι νόμιμη, γιατί δεν υπήρχε καμία αναφορά σ' αυτό.

Η 10ετής διαμονή στη χώρα μειώνεται στο μισό, αν ο αλλοδαπός είναι αναγνωρισμένος πολιτικός πρόσφυγας ή ανιθαγενής. Με τη νέα αυτή διάταξη συμμορφωνόμαστε προς την ευρωπαϊκή σύμβαση για την ιθαγένεια, την οποία έχουμε υπογράψει.

Καθιερώνεται για πρώτη φορά ως ουσιαστική προϋπόθεση για την κτήση της ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση η επαρκής γνώση από τον αλλογενή αλλοδαπό της ελληνικής γλώσσας.

Διευρύνεται ο κατάλογος των εγκλημάτων, η τέλεση των οποίων απαγορεύει απολύτως την πολιτογράφηση τόσο για τους ομογενείς όσο και για τους αλλογενείς. Και σε ό,τι αφορά τη διαδικασία, γίνεται προσπάθεια να είναι ορθολογική, σύγχρονη και κυρίως να διασφαλίζει την κτήση της ιθαγένειας από φαινόμενα απαξιωτικά.

Έτσι με τις διαδικασίες αυτές θεωρούμε ότι αντιμετωπίζουμε ένα πρόβλημα, το οποίο υπάρχει, μέσω της διαδικασίας της Γενικής Γραμματείας της Περιφέρειας και τελικά του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Υπάρχει μια επιτροπή η οποία απαρτίζεται από ανώτατους υπηρεσιακούς παράγοντες και πανεπιστημιακούς και έχει ως έργο τη διαμόρφωση γνώμης προς τον Υπουργό για την αποδοχή ή μη του αιτήματος πολιτογράφησης. Η γνώμη αυτή είναι απλή, δεν είναι δεσμευτική για τον Υπουργό, γιατί η απονομή της ιθαγένειας αποτελεί κυριαρχικό δικαίωμα της κάθε πολιτείας. Πάντως η γνώμη αυτή θα διαδραματίζει σημαίνοντα ρόλο, αφού η επιτροπή θα είναι και η μόνη που θα έχει ουσιαστική επαφή με τον αιτούντα αλλοδαπό.

Το γεγονός ότι επιλέξαμε συλλογικό όργανο και μάλιστα πενταμελές και με μέλη ex officio για να ανταποκριθούν στην ανάγκη αυτή, δεν είναι τυχαίο. Είναι ευνόητοι οι λόγοι που υπαγορεύουν μια τέτοια αντιμετώπιση προκειμένου για ένα ζήτημα τόσο ευαίσθητο και σοβαρό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήδη στη χώρα μας έχει διαμορφωθεί μία πραγματική κατάσταση με τη νόμιμη, αλλά κυρίως με την παράνομη είσοδο οικονομικών μεταναστών κατά την τελευταία δεκαετία. Ο αριθμός τους εκτιμάται περίπου στις επτακόσιες χιλιάδες. Από αυτούς έχουν πράσινη ή λευκή κάρτα περίπου οι μισοί, ενώ οι άλλοι μισοί είναι παράνομοι.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Με τις μεταβατικές διατάξεις του νομοσχεδίου ρυθμίζεται ευνοϊκά το ζήτημα της άδειας παραμονής για τους κατόχους πράσινης ή λευκής κάρτας. Στους υπόλοιπους παρέχουμε μία δεύτερη ευκαιρία να μεταβάλουν την παράνομη και ανασφαλή παραμονή τους στη χώρα μας σε νόμιμη, αρκεί να υποβάλουν σχετική αίτηση και να αποδείξουν ότι διαμένουν στη χώρα μας για τουλάχιστον δύο χρόνια μέχρι το Νοέμβριο του 2000. Είναι το ελάχιστο που τους ζητάμε και νομίζω ότι θα ανταποκριθούν.

Ο νόμος για τη μετανάστευση θα αποτελέσει το εργαλείο με το οποίο η χώρα μας θα προσπαθήσει στα επόμενα χρόνια να διαχειριστεί μια κατάσταση της οποίας οι γενεσιουργές αιτίες βρίσκονται έξω από τη χώρα μας και σε μικρό μόνο βαθμό επηρεάζονται από τις αποφάσεις που παίρνει η Κυβέρνηση ή η Βουλή.

Το φαινόμενο της μετανάστευσης είναι διεθνές. Οι διεθνείς προσπάθειες για την αντιμετώπιση των βασικών αιτιών της αναγκαστικής και της εκούσιας μετανάστευσης από τις χώρες χαμηλότερου εισοδήματος, έχουν μακρά αλλά όχι ιδιαίτερα επιτυχημένη ιστορία. Είναι φανερό ότι απαιτούνται σοβαρές προσπάθειες για να αντιμετωπισθούν τα πολιτικά, οικονομικά και περιβαλλοντικά προβλήματα που σπρώχνουν τους ανθρώπους να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους και να αναζητήσουν αλλού καταφύγιο.

Ο σκοπός δεν είναι να παρεμποδίζονται οι μετανάστες να φύγουν σε άλλη χώρα. Έχει αποδειχθεί ιστορικά ότι η μετανάστευση υπήρξε μια από τις πιο ισχυρές και κινητήριες δυνάμεις της ανθρώπινης εξέλιξης. Σκοπός και διεθνής στόχος πρέπει να

είναι η ανάληψη πρωτοβουλιών και δράσεων ώστε οι άνθρωποι να νιώθουν περισσότερο ασφαλείς μέσα στην ίδια τους την κοινωνία, έτσι ώστε να μεταναστεύουν επειδή το επέλεξαν οι ίδιοι και όχι από ανάγκη.

Η κοινή λογική υπαγορεύει δράσεις για τη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης των μεταναστών στις χώρες προέλευσης, σωστά κατευθυνόμενες επενδύσεις, πιο δίκαιους εμπορικούς διακανονισμούς, μείωση των χρεών τους και πιο αποτελεσματική χρήση της οικονομικής βοήθειας.

Όμως οι πολιτικές δομικής προσαρμογής και οικονομικής απελευθέρωσης, που υποστηρίζονται από πολλά βιομηχανικά κράτη και από τα διεθνή χρηματοδοτικά ιδρύματα, έχουν αναμφίβολα προκαλέσει μεταναστευτικά κινήματα σε όλη την Αφρική, την Ασία, τη Λατινική Αμερική και στο πρώην κομμουνιστικό μπλοκ. Παράλληλα πωλήσεις όπλων γίνονται από χώρες υποδοχής μεταναστών σε καθεστώτα που έχουν στόχο τη δίωξη των πολιτών τους και το διωγμό μειονοτικών ομάδων. Εάν δεν εκλείψει αυτή η αντιφατική πολιτική, εάν το χάσμα μεταξύ πλουσίων και φτωχών χωρών δεν μειωθεί, τα μεταναστευτικά ρεύματα δεν πρόκειται να υποχωρήσουν.

Το σχέδιο νόμου που θα συζητήσουμε ελάχιστα μπορεί να επηρεάσει τις γενεσιουργές αιτίες του προβλήματος. Πιστεύω, όμως, ότι θα βάλε μια τάξη στην εσωτερική διάσταση του θέματος. Η ίδρυση του Κέντρου Μελέτης της Μετανάστευσης, το οποίο προβλέπεται από το σχέδιο νόμου για να ερευνά και εκπονεί μελέτες για το σχεδιασμό και την εφαρμογή της μεταναστευτικής πολιτικής, θα επιτρέψει στο κράτος να έχει σαφή εικόνα του αριθμού των μεταναστών και του τρόπου διαβίωσής τους. Θα μας δώσει τη δυνατότητα να προστατεύσουμε και να διασφαλίσουμε τα ανθρώπινα και κοινωνικά δικαιώματά τους. Θα μας επιτρέψει να τους δεχτούμε και να τους εντάξουμε στην οικονομική και κοινωνική ζωή της χώρας, χωρίς να προκαλέσουμε ξενοφοβικά και ρατσιστικά σύνδρομα. Από την παρουσία τους εδώ, εφόσον γίνει υπό τις προϋποθέσεις που τάσσονται, θα προκύψουν οφέλη τόσο για τη χώρα όσο και για τους ίδιους, οφέλη οικονομικά, κοινωνικά, πολιτιστικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα ποτέ δεν φοβήθηκε την επαφή της με άλλες κουλτούρες. Αντίθετα αφομοίωσε τα χρήσιμα στοιχεία και πλούτισε την πολιτιστική της φυσιογνωμία από την επαφή αυτή. Είμαστε πολύ αρχαίος λαός για να φοβόμαστε. Είμαστε μια ανοιχτή και ανεκτική κοινωνία για να αρνηθούμε κοινωνική αλληλεγγύη και ισότητα στους μετανάστες που ζουν και εργάζονται στη χώρα μας σύμφωνα με τους νόμους του κράτους. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά τη συζήτηση στη Διάρκη Επιτροπή έγιναν δεκτές πολλές παρατηρήσεις συναδέλφων όλων των κομμάτων, οι οποίες ενσωματώθηκαν στο σχέδιο νόμου. Ο νόμος για τη μετανάστευση είναι από μία άποψη άσκηση ισορροπίας μεταξύ της ανθρώπινης ευαισθησίας, του σεβασμού των δικαιωμάτων των ανθρώπων και της κοινωνικής αλληλεγγύης και της απαίτησης κάθε κράτους να γνωρίζει ποιοι και για ποιο λόγο μεταναστεύουν στο εσωτερικό του, καθώς και της υποχρέωσής του να μην επιτρέπει να διαταράσσονται λεπτές κοινωνικές και οικονομικές ισορροπίες.

Πιστεύω ότι έχουμε κατορθώσει να ισορροπήσουμε ικανοποιητικά πάνω σε αυτό το τεταμένο σχοινί. Ελπίζω κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην ουσιαστική σας συμμετοχή, προκειμένου το αποτέλεσμα να είναι ακόμη καλύτερο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ": Θράκη 2000 -80 χρόνια από την ενσωμάτωσή της στην Ελλάδα, δεκατέσσερις σπουδαστές και τρεις συνοδοί -καθηγητές του Ιταλικού Ινστιτούτου ANTONIO TAMPOSSI, σαράντα τέσσερις μαθητές και τέσσερις συνοδοί από το 1ο Λύκειο Νέας Ιωνίας Αττικής και το σχολείο TITIO SINIO Κατάνης Ιταλίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Πολύδωρας.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική Βουλή συζητεί σήμερα ένα νομοσχέδιο, το οποίο φαίνεται -διατύπωσε τον ισχυρισμό αυτό και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας και η κυρία Υπουργός- ότι αντιμετωπίζει το ζήτημα της μεταναστευτικής πολιτικής και κατ' ακολουθία ρυθμίζει το οξύτατο πρόβλημα των λαθρομεταναστών στη χώρα μας. Εκτιμώ ότι αυτός ο ισχυρισμός είναι αναληθής. Σας ζητώ να σκεφθείτε, αφού μελετήσετε το νομοσχέδιο, πως, ούτε μεταναστευτική πολιτική χαράσσεται με αυτό ούτε το πρόβλημα αντιμετωπίζεται. Πρόκειται για μια μεγάλη υπεκφυγή, πρόκειται για ένα πρόσχημα. Θα ήθελα να έχει την ετοιμότητα και τη σοφία η Κυβέρνηση να έταμε το ζήτημα το οποίο έχει δύο σκέλη.

Το ένα σκέλος είναι η μεταναστευτική πολιτική και το άλλο είναι η ρύθμιση-αντιμετώπιση του υπαρκτού προβλήματος των εφτακοσίων χιλιάδων λέει η Κυβέρνηση ή των πλέον του ενός εκατομμυρίου μεταναστών λένε οι περισσότεροι αναλυτές λαθρομεταναστών στην πατρίδα μας. Μου κάνει εντύπωση το γεγονός ότι τα νομοθετήματα για πολλοστή φορά δεν άπτονται της πραγματικότητας. Αλλού ο παπάς και αλλού τα ράσα του. Είναι ένα πρόβλημα που θίγει στον πυρήνα του την ίδια τη λειτουργία του Κοινοβουλίου. Το Κοινοβούλιο πρέπει να λειτουργεί -αυτές είναι κλασσικές αρχές του κοινοβουλευτισμού- με όραμα κάποιος επιδιωκόμενος εθνικός στόχος να διαμορφώνεται από αυτήν την Αίθουσα και δεύτερον με ρεαλισμό οι θέσεις, οι στάσεις και οι τοποθετήσεις μας, τα νομοθετήματά μας να ρυθμίζουν καταστάσεις κατά δίκαιο τρόπο και επί τη βάσει ενός συστήματος αρχών.

Στην περίπτωση αυτή δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο. Θα έλεγα ότι το νομοσχέδιο είναι ρουτινιάρικο, επανάληψη παλαιών νομοθετημάτων. Όσον αφορά τη διαδικασία είναι μια φιλότιμη προσπάθεια αλλά δεν είναι χάραξη μεταναστευτικής πολιτικής ούτε αντιμετώπιση του ζητήματος.

Η χάραξη μιας νέας μεταναστευτικής πολιτικής θα ήταν ένα σύστημα διατάξεων και δράσεων. Όχι μόνο διατάξεων γιατί έχουμε και τη νόσο να φτιάχνουμε διατάξεις που δεν εφαρμόζονται. Μιλώ για σύστημα μεταναστευτικής πολιτικής που θα συγκροτείται με διατάξεις νομικές και με δράσεις πολιτείας που θα απαντούν στα εξής ερωτήματα:

Πόσοι μετανάστες υπάρχουν σήμερα στη χώρα μας;

Πού βρίσκονται;

Έχουν μόνιμη κατοικία ή προσωρινή διαμονή;

Ποια είναι η χώρα προελεύσεώς τους;

Ποια είναι η εθνικότητά τους;

Ποιοι είναι εδώ νομίμως, δηλαδή με λευκή ή πράσινη κάρτα και ποιοι είναι εδώ παρανόμως και τελείως αδέσποτοι;

Πόσους χρειάζεται η αγορά εργασίας κατά ειδικότητα, κατά τόπο και κατά κλάδο; Όχι στη γενική ρήτρα οι Έλληνες δεν θέλουν τα ταπεινά επαγγέλματα και έρχονται αυτοί να ευεργετήσουν την εθνική οικονομία κάνοντας τα ταπεινά επαγγέλματα που περιφρουρούν οι Έλληνες. Αυτά είναι λογοτεχνικά μυθιστορήματα. Δεν είναι πολιτική.

Συνεχίζω τα ερωτήματα: Σε πόσους έχει χορηγηθεί ελληνική υπηκοότητα τα τελευταία χρόνια, την τελευταία δεκαετία, τον τελευταίο χρόνο: Κατ' έτος αναφορά. Υπάρχουν διακρατικές συμφωνίες και πού είναι; Να κατατεθούν εδώ για τις ενδιαφερόμενες ή ύποπτες σε άλλη ορολογία χώρες εξαγωγής προς την Ελλάδα μεταναστών. Τι διαλαμβάνουν; Πώς διέπεται στις διακρατικές αυτές συμφωνίες το καθεστώς των οικονομικών μεταναστών; Τι ανταλλάγματα υπάρχουν φερ' ειπείν, τι ζήτησε και τι έλαβε η Ελλάδα, ευεργετούσα συστηματικά τα Τίρανα, την Αλβανία σε μια διακρατική συμφωνία ή τη Βουλγαρία ή τη Ρουμανία ή την Πολωνία; Σας λέω εν παρενθέσει ότι πριν ξεσπάσει αυτό το κύμα των οικονομικών μεταναστών ή λαθρομεταναστών η Κυβέρνησή μας, 1990-1993, έκανε πολιτική με δράση. Θα σας τα πω όλα, για να μη συκοφαντείτε, κύριοι του ΠΑΣΟΚ. Μιλάμε για έναν αριθμό σαράντα χιλιάδων Βορειοηπειρωτών πάνω κάτω. Είναι συγκρίσιμο μέγεθος με ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες που είναι σήμερα, από το 1993 μέχρι τώρα;

Θα σας πω και λεπτομέρειες. Προβληματιστήκαμε στην Κυβέρνηση Μητσοτάκη, ότι εδώ έρχονται και οι παράνομοι και είπαμε στοπ. Η λογική πίσω από αυτήν την υποδοχή την αναγκα-

στική ήταν να φάνε ένα κομμάτι ψωμί. Ήταν απάνθρωπο να τους κλείνει η μητέρα πατρίδα την πόρτα. Έρχεται η είδηση ότι έρχονται παράνομοι των φυλακών. Πάλι λέμε στοπ. Έρχονται οι Έλληνες ομογενείς από μέσα και μας λένε ότι ο Αλία ο Μπερίσα και πριν ο Χότζα είχαν εγκλείστους στις φυλακές Έλληνες πολιτικούς διωκόμενους υπό τον τίτλο του ποινικού κρατουμένου. Και ξαναψηφίζω τότε, ας έρθει και η αβαρία των παρανόμων. Τόσο ειλικρινής είμαι απέναντί σας. Και σας λέω ντοκουμέντα ιστορικά με ένα σκοπό, να μη συκοφαντείτε και ελάτε να συνηγορούμε να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα. Αράξατε στη συκοφαντία για το τι έγινε το 1990-1993. Εγώ σας λέω να κοιτάξετε στο Υπουργείο Εξωτερικών, σε όλες τις πηγές, τους αριθμούς και θα δείτε πως δεν είναι άλλη η αλήθεια. Το ξέφραγο αμπέλι είναι δικό σας έργο από το 1994 μέχρι το 2001. Πού είναι, λοιπόν, οι διακρατικές συμφωνίες;

Μην ξεχνάμε τις διακρατικές συμφωνίες της Αμερικής με το Μεξικό, με τον Καναδά, με τις χώρες της Κεντρικής Αμερικής, με όλο τον κόσμο, με την Ρωσία του Γκορμπατσόφ που δέχθηκε έναν ορισμένο αριθμό διακρατικά με συμφωνίες. Αυτή είναι η πολιτική ενός σοβαρού κράτους.

Είπαμε σε πόσους μετανάστες δόθηκε η ιθαγένεια. Τώρα προκύπτει ένα άλλο ερώτημα, για να ξερούμε πού βρισκόμαστε για τη χάραξη μεταναστευτικής πολιτικής. Πόσοι απελάθησαν. Ξέρετε τι ενδιάμεση καταγγελία κάνω εδώ τώρα; Αυτό που κάνουν με τις επιχειρήσεις-σκουίπες είναι κομμικό. Είναι στο πλαίσιο των δημοσίων σχέσεων της Αστυνομίας που δεν μπορεί να παράγει αποτελέσματα και προσβάλει την Ελλάδα. Το κάνετε σε ένα εκτεταμένο πλαίσιο δημοσίων σχέσεων, του δήθεν, της προσποίησης, του προσχήματος. Τους πηγαίνετε μια βόλτα μέχρι την Κακαβιά και ύστερα ξανάρχονται από τα σύνορα. Στο μεταξύ οι τηλεοράσεις έχουν πέσει επάνω για τη "σκουίπα". Δεν είναι μεταναστευτική πολιτική αυτή και δεν έχει αντίκρισμα εκ των πραγμάτων πάνω στο νομοθέτημα που έχετε φέρει. Έτσι είναι ο πολιτικός έλεγχος αγαθής προαίρεσης που κάνω εγώ, που κάνουμε εμείς ως Νέα Δημοκρατία καλούντες την Κυβέρνηση και την κυβερνητική Πλειοψηφία να συνεννοηθούμε πάνω στο πρόβλημα.

Ένα άλλο ερώτημα: Κάποτε το 1990, όταν δεχθήκαμε το πρώτο κύμα και τις πρώτες πιέσεις σε διακομματικές συνεργασίες θεσπισμένες με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τα άλλα κόμματα -της Βουλής εννοώ- συμφωνήσαμε ότι η αρχή να μείνουν στις εστίες τους, είτε πρόκειται για τον Καύκασο είτε πρόκειται για τη Βόρειο Ήπειρο, έχει μια αρετή. Ερωτώ εγώ: Ανηρέθη αυτή η αρχή; Δηλαδή θέλουμε να τους μαζέψουμε όλους στα εκατόν τριάντα τέσσερις χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα στην έκταση αυτής της πολιτείας, αυτής της χώρας ή μένει στην πολιτική μας και οι πολιτικοί να είναι Έλληνες στις χώρες του Ιάσονα; Απήντησε η Κυβέρνηση ή βλέποντας και κάνοντας; Για να μην το συμπλέξω και με το κεφάλαιο των παρανόμων ελληνοποιησεων, όπου εκεί βρήκατε άλλη γραμμή συκοφαντίας, ότι εμείς δηλαδή χρησιμοποιούμε εσφαλμένως τον όρο. Ορθότατα τον χρησιμοποιούμε, διότι δεν αφορά τους Έλληνες ποντιακής καταγωγής. Είναι δράση εύνομη που αφορά μη Έλληνες ποντιακής καταγωγής στους οποίους δίνει την υπηκοότητα πλαστογραφώντας, κάνοντας παράνομη δράση και τέλος ιδιοτελή πολιτική α-κόμη και για τις εκλογές. Αυτή είναι η σειρά των δεδομένων, κοινωνιολογικών και πολιτικών δεδομένων, τα οποία είναι, όπως βλέπετε, άσχετα από το νομοσχέδιο που εισάγεται. Αυτά είναι τα ζητήματα τα πολιτικά και σας λέω εν παρενθέσει ότι τα περισσότερα είναι επαναλήψεις παλαιών κειμένων.

Εάν είχαμε απαντήσει σ' αυτά τα δώδεκα ερωτήματα που σας ανέφερα τόση ώρα και είχαμε απαντήσει εύστοχα, θα είχαμε μεταναστευτική πολιτική. Θα ξέραμε τι μας γίνεται. Τώρα έρχεται αυτό το νομοσχέδιο το οποίο δημιουργεί τεράστια προβλήματα.

Εγώ οραματίζομαι τη νομοθετική παρέμβαση της Πλειοψηφίας, της Κυβέρνησης εν προκειμένω ή τη δική μας -και έτσι είναι η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας- σε δύο σκέλη: Τι γίνεται εφεξής, που δεν σας κρύβω ότι θα ήταν κάτι ανάλογο μ' αυτό το νομοθέτημα -άλλωστε αυτό το νομοθέτημα κατάγεται από τα παλαιότερα νομοθετήματα, με παρατηρήσεις που θα τις διατυ-

πώσουμε στα άρθρα- και πώς αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα του ενός εκατομμυρίου και πλέον οικονομικών μεταναστών στη χώρα μας. Σε δύο σκέλη. Αυτή η σύμμιξη είναι ύποπτη και επικίνδυνη. Δηλαδή, θα στέλνει ο ΟΑΕΔ στα προξενία -πρόνοια του παρόντος νόμου-μία έκθεση και θα λέει, χρειάζομαι κάμποσους για τα επαγγέλματα της οικοδομής και κάμποσους για τα επαγγέλματα τα αγροτικά. Και τα προξενία θα βγάζουν ανακοίνωση ή στη Σόφια ή στη Μαριούπολη ή στη Μόσχα και Τυφλίδα και θα λένε στην Ελλάδα μπορούν να έλθουν τόσοι εποχιακοί κλπ. Δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά. Δείχνουν ότι δεν έχουμε συναίσθηση του προβλήματος. Δεν έχουμε συναίσθηση του προβλήματος, διότι το προέχον είναι να απαντήσεις. Ένα εκατομμύριο και πλέον λαθρομετανάστες εδώ μέσα; Έχεις διακόσιες χιλιάδες πράσινες κάρτες και τους άλλους δεν ξέρω ούτε πού βρίσκονται, ούτε πώς κινούνται ούτε τι κάνουν;

Είναι απαράδεκτα πράγματα αυτά. Δεν θέλουμε να χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση αυτό το Σώμα για να περιγράφει τις καταστάσεις με την έννοια τη νομική, δηλαδή για να μας κοροϊδεύει.

Σας λέω για την πολιτογράφηση, που είναι το κεντρικό θέμα. Με το σχετικό άρθρο του νόμου γίνεται σφιχτότερη ή χαλαρότερη η διαδικασία και το αποτέλεσμα της πολιτογράφησης; Ο παλιός νόμος προέβλεπε πενταετή παρέλευση χρόνου από την υποβολή της αίτησης μέχρι τη χορήγηση της ιθαγένειας. Γιατί καταργείται; Μένει μόνο η δεκαετία. Όχι, έχει σημασία και νομική και πολιτική. Το να τον βγάζεις από την πενταετή αναμονή, κάνεις αναδρομική νομιμοποίηση, μετράς μόνο το χρόνο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Δεν ισχύει πουθενά στην Ευρώπη.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Με συγχωρείτε, αυτό το ακούσαμε. Είναι αζεπεράστο;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Ρωτάτε και σας απαντάμε. Δεν ισχύει πουθενά στην Ευρώπη.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Όχι ότι το αρνείσθε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Δεν έχουμε δικαίωμα...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Δεν πειράζει, δεν το αρνείσθε. Εμένα με ενδιαφέρει η εγκυρότητα του λόγου μου. Καταργείτε την πενταετή, επικαλείσθε την Ευρώπη και έχω άλλης τάξεως απάντηση. Εγώ ξέρω ότι γίνεται χαλαρότερη η χορήγηση της πολιτογράφησης σήμερα.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Όταν τα πέντε χρόνια γίνονται δέκα, είναι χαλαρότερο;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Δεν θέλω διακοπές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, δεν θέλει διακοπές, άρα δεν έχει νόημα. Δεν γράφονται στα Πρακτικά.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Το μεγάλο κενό στο νόμο, στην πολιτική, εκτός από το ότι δεν υπάρχει παντάπασιν μεταναστευτική πολιτική, μας το διέτύπωσε -και μας εντυπωσίασε- στην επιτροπή η κα Μαραγκοπούλου. Με ένα αίτημα ευθύνης, που μας υπερέβαλε όλους, διέτύπωσε, εμπειρότατη επιστήμων και στα διεθνή fora μαχομένη Ελληνίδα, ότι δεν μπορεί να γίνει συζήτηση για νομιμοποίηση αλλοδαπών και ακόμη περισσότερο, κατά μείζονα λόγο, δεν μπορεί να γίνει για τη χορήγηση ελληνικής ιθαγένειας, για την πολιτογράφηση, αν δεν έχεις απαντήσει στο ερώτημα πόσους χρειάζεται, πόσους αντέχει η χώρα, είτε αλλοδαπούς που θέλουν να νομιμοποιήσουν την παραμονή τους εδώ είτε αιτούντες την ελληνική ιθαγένεια και προς τους οποίους θα χορηγήσεις την ελληνική ιθαγένεια. Δεν μπορείς να κάνεις νομοθεσία, αν δεν έχεις απαντήσει σ' αυτό το ερώτημα, πόσους αντέχει η χώρα. Και χρησιμοποιώ το "αντέχει" και όχι "πόσους χρειάζεται", γιατί θα σε εμφανίσει ως ωφελμιστή, να κάνεις εκμετάλλευση εργασίας και τα παρόμοια.

Εμείς, η Νέα Δημοκρατία, δεν μιλάμε για καθαρότητα φυλής, δεν μιλάμε για ξενοφοβία και ρατσισμό, μιλάμε για το αυτονόητο, το δικαίωμα στην κοινωνική συνοχή και την κοινωνική ασφάλεια των πολιτών. Δεν το δέχεται κανένας αυτό; Θα μεταθέσει

τη συζήτηση στο ρατσισμό και στην καθαρότητα της φυλής; Άπαγε της βλασφημίας. Δεν με αφορά. Με αφορά όμως να μη σφάζουν κακοποιοί τη γριούλα, με αφορά να μη ζουν οι Έλληνες στην ύπαιθρο υπό το φόβο των πολιορκητών μέσα στο σπίτι τους.

Έρχεται και νέο κύμα από τα Σκόπια. Το αποφύγαμε εν τίνι μέτρο από το Κόσοβο. Είμαστε σε μία φλεγόμενη περιοχή. Στα σύνορα Μεξικού-ΗΠΑ στήνουν μυδράλια. Φυλάσσονται τα σύνορα; Ποιος μπορεί να πει μία λέξη; Άλλο διορισμός των συνοριακών φρουρών και άλλο φύλαξη συνόρων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**.)

Διορίσατε και συναινέσαμε, ψηφίσαμε "πάρτε και φρουρούς". Φυλάσσονται τα σύνορα; Αυτά είναι τα ερωτήματα.

Τι σημαίνει Πάσσαρης; Με απάθεια βλέπουμε ότι ο Πάσσαρης είναι συντεταγμένος με τη ρουμανική μαφία. Η παραλία διευθύνεται από τη ρωσική μαφία. Στη βίλα ήταν του Ακράν ο συνεργάτης.

Όχι, δεν θα κοιμόμαστε. Σας καλώ σε εγρήγορση και συνεργασία να το αντιμετωπίσουμε. Θέλετε να κοροϊδέψετε; Κοροϊδέψτε για μία ακόμη φορά. Καλλιτέχνηδες Μολδάβες και τα ρέστα έχουν υποκρυπτόμενη πορνεία ναι ή όχι, την πιο χυδαία εκμετάλλευση;

Είδαμε στις ειδήσεις ότι ο ογδοηκοντούτης κατήγγειλε το παιδί του, γιατί τον πάντρεψε, για διαγάμια με τη Μολδαβα και τα ρέστα. Ανέκδοτα για να διασκεδάσουμε νομίζετε ότι είναι;

Η λύση είναι -και σας καλούμε για να συμπεράνω εγώ- να γίνει απογραφή, να ξέρουμε τι γίνεται, πόσοι είναι και πού είναι. Είσαστε υπεύθυνοι και σας καταγγέλλουμε γιατί δεν κάνετε το ελάχιστο. Ξεκινήσατε πριν από τέσσερα χρόνια και το αποτέλεσμα είναι μηδέν. Είσθε ανίκανοι ούτε να μετρήσετε πόσοι είναι, όχι να νομοθετήσετε.

Δεύτερον, φύλαξη των συνόρων.

Τρίτον, άμεση απέλαση των κακοποιών καταδικασθέντων ή διωκόμενων. Αλλά πώς να κάνετε άμεση απέλαση, τουλάχιστον των κακοποιών, όταν δεν ξέρετε ποιος είναι και πού είναι;

Λυπάμαι, διότι δεν είναι μόνο ένα ατελέσφορο νομοσχέδιο, δεν είναι απλώς ένα πρόσχημα, είναι δυστυχώς μια πρόταση η οποία αποπροσανατολίζει το λαό. Δεν αγγίζετε το πρόβλημα, δεν αντιμετωπίζετε την κατάσταση και μας κάνετε να ζούμε με την ψευδαίσθηση, όχι εμένα, ότι νομοθετούμε και ρυθμίζουμε το υψίστης προτεραιότητας ζήτημα, που λέγεται ξέφραγο αμπέλι η χώρα, έλλειψη μεταναστευτικής πολιτικής. Ευχαριστώ. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή έχουν εγγραφεί είκοσι τέσσερις συνάδελφοι να μιλήσουν και προκειμένου να αρχίσει η συνεδρίασή μας το απόγευμα στις 18.00' για το Σύνταγμα, αντιλαμβάνεσθε ότι δεν είναι δυνατόν να ολοκληρώσουμε σήμερα τη συζήτηση του νομοσχεδίου.

Στη Διάσκεψη συζητήσαμε το θέμα και ήθελα να σας προτείνω να συνεχιστεί η συζήτηση του νομοσχεδίου, να διακόψουμε το μεσημέρι για τρεις ώρες και να την ολοκληρώσουμε το απόγευμα.

Η συζήτηση του Συντάγματος να μεταφερθεί για αύριο το απόγευμα. Θα κάνουμε και αύριο μία διακοπή το μεσημέρι για τρεις ώρες. Θα αρχίσουμε το πρωί στις 10.00' η ώρα ακριβώς αύριο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Θα παρακαλούσα, κύριε Πρόεδρε, να μη μεταφέρονται οι συνεδριάσεις του Συντάγματος, διότι τουλάχιστον ορισμένοι εξ ημών θέλουμε να τις παρακολουθούμε πλήρως και αν είναι δυνατόν να μην αλλάζουν. Ας αλλάξει η νομοθετική εργασία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχετε δίκιο.

Η σκέψη μου ήταν, επειδή ορισμένοι συνάδελφοι, μεταξύ των οποίων και εσείς, παρακολουθούν συστηματικά τη συζήτηση του Συντάγματος, να μην είναι την ίδια μέρα και οι δύο συνε-

δριάσεις. Γι' αυτό έβαλα σήμερα το απόγευμα νομοθετική εργασία. Όμως δημιουργούνται αυτές οι δυσκολίες και τελικώς και άλλοι συνάδελφοι, τώρα στη διάσκεψη ο κ. Κουβέλης, που είναι εξ' εκείνων που παρακολουθούν το Σύνταγμα, μου είπε ότι είναι προτιμότερο να έχουμε την ίδια μέρα και τις δύο συνεδριάσεις του Συντάγματος, αλλά θα κάνουμε τη διακοπή το μεσημέρι για το προσωπικό. Αν δεν υπάρχει κάποιος ειδικός λόγος, θα πηγαίνουμε με αυτόν τον τρόπο.

Είμαστε σύμφωνοι, κύριοι συνάδελφοι;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς είμαστε σύμφωνοι να διακόψουμε το μεσημέρι στις 15.00' και να αρχίσουμε το απόγευμα στις 18.00' με νομοθετική εργασία και αύριο να γίνουν οι δύο συνεδριάσεις για το Σύνταγμα.

Ο κ. Ακριβάκης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε κατ' αρχάς να παραδεχτούμε ότι η πολιτεία κατελήφθη ανέτοιμη να αντιμετωπίσει το μεταναστευτικό ρεύμα στις αρχές της δεκαετίας του '90, ένα ρεύμα που μέρα με τη μέρα διαρκώς διογκούτο και έφτασε σε ανησυχητικά επίπεδα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Δεν υπήρχε νομοθετικό πλαίσιο ούτε στοιχειώδης μηχανισμός αντιμετώπισης των διαφόρων πρωτόγνωρων θεμάτων που συνεχώς ανεφύοντο και όξυναν το πρόβλημα. Θα έλεγα όμως ότι ο αιφνιδιασμός αυτός της πολιτείας και η έλλειψη στοιχειώδους νομοθετικής υποδομής και μηχανισμού ήταν σχεδόν δικαιολογημένα.

Η χώρα μας είχε και έχει μακράν εμπειρία περί τη μετανάστευση, εμπειρία δεκάδων δεκαετιών αλλά μετανάστευση από την αντίθετη πλευρά. Γενιές Ελλήνων, εκατομμύρια Έλληνες μετανάστευσαν κατά καιρούς σε άλλες χώρες ισχυρές και οικονομικά προηγμένες για να βρουν καλύτερες ευκαιρίες και μια καλύτερη τύχη για να ζήσουν και να προοδεύσουν.

Προς αυτήν την κατεύθυνση αποκλειστικά και μόνο ήταν η εμπειρία μας αλλά και η μέριμνά μας. Τα γνωστά γεγονότα στην Ανατολική Ευρώπη και στα Βαλκάνια δημιούργησαν ένα μεγάλο ρεύμα φυγής από τις χώρες αυτές που σύντομα μετετράπη σε μεταναστευτικό ρεύμα. Και η χώρα μας και για λόγους γεωγραφικούς από χώρα εξαγωγής μεταναστών μετετράπη σε χώρα υποδοχής μεταναστών. Θα πρέπει εδώ να πούμε ότι το προς τα έξω μεταναστευτικό ρεύμα της Ελλάδος είχε ανακοπεί από τις αρχές της δεκαετίας του '80. Αντίθετα είχαν αρχίσει να επιστρέφουν στην πατρίδα από τότε πολλοί Έλληνες μετανάστες.

Το γεγονός ότι η χώρα μας σήμερα, ανεξάρτητα από τα όποια προβλήματα έχουν δημιουργηθεί, είναι χώρα υποδοχής μεταναστών, θα έλεγα ότι είναι κολακευτικό. Χώρες με ανεπτυγμένη ή αναπτυσσόμενη οικονομία και με σταθερότητα πολιτική είναι χώρες υποδοχής μεταναστών. Μια απ' αυτές λοιπόν τις χώρες είμαστε και εμείς. Μεγάλος αριθμός μεταναστών και αυτό σε σχέση και με τον πληθυσμό μας αλλά και την εδαφική έκταση της χώρας μας ζει σήμερα και εργάζεται νόμιμα, ημινόμιμα ή παράνομα στην Ελλάδα, χωρίς αυτό το γεγονός να έχει δημιουργήσει τριγμούς στην εθνική μας οικονομία. Άντεξε στην πίεση του μεταναστευτικού ρεύματος η εθνική μας οικονομία. Και αυτό πρέπει να επισημανθεί, όπως πρέπει να επισημανθεί και το γεγονός ότι και οι ξένοι μετανάστες προσέφεραν με την εργασία τους στην ανάπτυξη της οικονομίας μας. Και αυτό ασφαλώς πρέπει να αναγνωριστεί σ' αυτούς.

Κύριοι συνάδελφοι, στη χώρα μας ποτέ δεν βρήκαν πρόσφορο έδαφος ρατσιστικές ιδέες και απόψεις. Ακόμα και σε ανώμαλες περιόδους της πολιτικής μας ζωής οι ρατσιστικές ιδέες δεν κατέστη δυνατόν να προωθηθούν παρά τις όποιες προσπάθειες κάποιων ακραίων κύκλων. Αυτά σε αντίθεση με άλλες χώρες της Ευρώπης, που οι ρατσιστικές ιδέες βρίσκουν έστω και μικρή ανταπόκριση.

Βεβαίως είναι γεγονός ότι ανεπτύχθη ένα είδος ξενοφοβίας που όμως θεωρώ ότι δεν περιέχει ούτε ψίγματα ρατσισμού και δεν είναι απόρροια ρατσιστικής νοοτροπίας.

Η αύξηση της εγκληματικότητας κύρια αλλά και της ανεργί-

ας, λόγω του ανεξέλεγκτου μεταναστευτικού ρεύματος, δημιούργησε δικαιολογημένες, ως ένα βαθμό, φοβίες σε μερίδα του λαού μας. Το γεγονός αυτό αποτελεί έναν πρόσθετο λόγο για την άμεση καθιέρωση σωστής και προγραμματισμένης μεταναστευτικής πολιτικής. Αυτή λοιπόν τη σωστή και προγραμματισμένη μεταναστευτική πολιτική θεσπίζει το νομοσχέδιο, το οποίο συζητούμε σήμερα.

Κύριοι συνάδελφοι, η φιλοσοφία του συζητούμενου νομοσχεδίου μπορεί να τοποθετηθεί σε μια ενδιάμεση θέση, σ' έναν ενδιάμεσο προσανατολισμό, αφού αφ' ενός μεν καθορίζει τις προϋποθέσεις νόμιμης εισόδου και παραμονής στη χώρα των αλλοδαπών, αφ' ετέρου δε προβαίνει στην κατοχύρωση των δικαιωμάτων τους. Αυτή η ενδιάμεση κατεύθυνση ακολουθείται με συνέπεια και στα 75 άρθρα του νομοσχεδίου. Αυτός ο δρόμος είναι ο μόνος που διασφαλίζει και τα συμφέροντα της χώρας μας και του λαού μας αλλά και τα συμφέροντα των μεταναστών.

Η υιοθέτηση ακραίας μορφής ρυθμίσεων είτε προς τη μια πλευρά είτε προς την άλλη, είναι βέβαιο ότι θα ήταν τελικώς εξαιρετικά επαχθής και για τη χώρα μας και για τους μετανάστες. Αυτό εδίδεξε και διδάσκει η εμπειρία από περιπέτειες στις οποίες μπήκαν χώρες που υιοθέτησαν ακραίες θέσεις στη μεταναστευτική τους πολιτική.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε ασφαλώς είναι ένα από τα αρτιότερα νομοσχέδια που έχουμε συζητήσει, τόσο από άποψη ουσιαστική όσο και από άποψη νομοτεχνική. Είναι αναλυτικότατο και περιγραφικότατο. Πιστεύω δε ότι θα καλύψει όλα τα προβλήματα που πιθανόν να προκύψουν κατά την εφαρμογή του. Αυτό σημαίνει και ουσιαστική αρτιότητα ενός νομοσχεδίου.

Για το θέμα αυτό θα πρέπει να αποδώσουμε εύσημα στην κυρία Υπουργό, γιατί θα πρέπει στο σημείο αυτό να πω -και αυτό που θα πω έχει πολλούς αποδέκτες- ότι η Βουλή κατά τη διάρκεια της νομοθετικής της λειτουργίας δεν συζητά πολύ συχνά νομοσχέδια που έχουν τύχη της επεξεργασίας και της προσοχής που έχει το σημερινό.

Δεν θα ασχοληθώ ειδικότερα με το περιεχόμενο του νομοσχεδίου, διότι αυτό ανελύθη επαρκώς από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας αλλά και από την κυρία Υπουργό. Θα επιχειρήσω να σχολιάσω δι' ολίγον τη θέση απέναντι στο νομοσχέδιο και τις αιτιάσεις κατ' αυτού των κομμάτων της Αντιπολίτευσης.

Κατ' αρχήν θα πρέπει να πω ότι για μια ακόμα φορά μας εξέπληξε η στάση της Νέας Δημοκρατίας, εμένα τουλάχιστον. Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Δαβάκης ανεφέρθη στην ανάγκη ρύθμισης ενός φλέγοντος, όπως το χαρακτήρισε, θέματος. Περιέγραψε με σαφήνεια και μεγάλη γλαφυρότητα τη σημερινή εικόνα και το πώς φθάσαμε μέχρι εδώ. Επισήμανε τους κινδύνους από την παρατεινόμενη σύγχυση. Στην ουσία εδέχθη τη λύση που δίδεται για τους σήμερα ευρισκομένους στη χώρα μας λαθρομετανάστες. Γιατί -κάνω μια παρένθεση- με το νομοσχέδιο αυτό δεν επιχειρείται η συλλήβδην νομιμοποίηση όλων των ευρισκομένων στην Ελλάδα μεταναστών. Επελέγη μια λύση που απαιτεί κάποιες προϋποθέσεις και αυτό εξήτησε και ο κ. Δαβάκης. Απεδέχθη ρητά τον τρόπο με τον οποίο συστηματοποιείται η διαδικασία της πολιτογράφησης, ανεξάρτητα απ' ό,τι έγινε στο παρελθόν, με τις όποιες ελληνοποιήσεις κλπ.

Δεν κατέκρινε καμιά από τις ρυθμίσεις που αναφέρονται στο νομοσχέδιο και δεν πρότεινε καμιά διαφοροποίηση ή κάτι καινούριο, κάποια καινούρια πρόταση. Ενώ όλοι θα περιμέναμε την ψήφιση του νομοσχεδίου από τη Νέα Δημοκρατία, μετά απ' αυτήν την πραγματικά πολύ ωραία εισήγηση του κ. Δαβάκη, ανήγγειλε ότι η Νέα Δημοκρατία καταψηφίζει το νομοσχέδιο.

Θα μου επιτρέψετε να πω ότι αυτό αποτελεί ένα τυπικό παράδειγμα μιας στείρας αντιπολιτευτικής τακτικής. Στο ίδιο περίπου επίπεδο, στην ίδια κατεύθυνση κινήθηκε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Πολύδωρας, καίτοι ολίγον ησχολήθη με το νομοσχέδιο.

Ανεφέρθη με τις ιστορικές του γνώσεις σε κάποια ενδιαφέροντα ιστορικά στοιχεία, ομίλησε και επί άλλων διαφόρων θεμάτων, σχετικών ή ολίγων σχετικών με το νομοσχέδιο και κατέληξε και αυτός στο ότι καταψηφίζει το νομοσχέδιο, χωρίς η ενασχόλησή του με αυτό στην ομιλία του, ας μου επιτρέψει να πω,

να είναι επαρκής.

Ασφαλώς η Νέα Δημοκρατία και σήμερα ήταν συνεπής με την πάγια γραμμή της να καταψηφίζει άκριτα τα νομοσχέδια ανεξαρτήτως του περιεχομένου τους, θεωρώντας προφανώς ότι κατ' αυτόν τον τρόπο υπηρετεί το κομματικό της συμφέρον. Αυτή η διαπίστωση είναι σε αντίθεση με την εξίσου συνεπή τακτική της να υπερψηφίζει μόνο προανακριτικές και εξεταστικές επιτροπές.

Η Νέα Δημοκρατία δέχεται την αναγκαιότητα του να υπάρξει άμεση νομοθετική παρέμβαση στο θέμα της λαθρομετανάστευσης. Δεν διαφωνεί με καμία από τις προβλεπόμενες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, δεν έχει κάτι διαφορετικό να προτείνει, όμως το καταψηφίζει μετά πολλών επαίνων στην κυριολεξία.

Αξίζει όμως να αναφερθώ στους λόγους που ανακάλυψε για να δικαιολογήσει αυτήν την αρνητική της θέση. Είτε σαφέστατα ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Δαβάκης, ότι προϋποθέτει το κανονιστικό πλαίσιο που θεσπίζεται αφ' ενός μεν μία αδιάφθορη και διαφανή λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών και αφ' ετέρου την επιτυχή φύλαξη των θαλασσίων και χερσαίων συνόρων μας. Αυτός είναι ο λόγος, νομίζω ότι τον αποτύπωσα ακριβώς, που η Νέα Δημοκρατία καταψηφίζει το νομοσχέδιο. Και επειδή εκτιμά ότι είναι δύσκολο να εκπληρωθούν στην πράξη αυτές οι δύο προϋποθέσεις, τούτέστιν η αδιάφθορη Δημόσια Διοίκηση και η επαρκής φύλαξη των συνόρων, καταψηφίζει το νομοσχέδιο.

Δεν υπεστήριξε κανείς ότι η λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης είναι ιδανική. Αντιθέτως, υπάρχουν προβλήματα και οφείλουμε να το παραδεχθούμε. Οι προσπάθειες που γίνονται σήμερα για τη βελτίωση της λειτουργίας της είναι πολύ μεγάλες και ασφαλώς έχει υπάρξει σημαντική πρόοδος.

Το γεγονός όμως της ύπαρξης προβλημάτων στη Δημόσια Διοίκηση δεν μπορεί να αποτελέσει λόγο αναστολής της νομοθετικής λειτουργίας του Κοινοβουλίου. Και αυτό το λέω γιατί την ευθύνη της εφαρμογής του κάθε νόμου που ψηφίζουμε εμείς, την έχουν κυρίως, αν όχι αποκλειστικώς, όργανα της Δημόσιας Διοίκησης.

Κατά την απλοϊκότερη συλλογιστική της Νέας Δημοκρατίας που ασφαλώς δεν έχει καμία σχέση με τη συγκρότηση τόσο του κ. Δαβάκη όσο και του κ. Πολύδωρα, δεν θα πρέπει να γίνει καμία ρύθμιση και να μη ληφθεί κανένα μέτρο γι' αυτό το φλέγον θέμα, όπως το χαρακτήρισαν, μέχρι να εξιδανικευθεί η λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης.

Θεωρώ τελειώς περιττό να σχολιάσω περαιτέρω αυτήν την απίθανη επιχειρηματολογία της Νέας Δημοκρατίας. Ομολογώ βεβαίως την αδυναμία μου να αντιληφθώ τα οφέλη της Νέας Δημοκρατίας από αυτήν τη στεία αντιπολιτευτική τακτική. Θα ήμουν πρόθυμος να δικαιολογήσω αυτήν την τακτική, εάν αντιλαμβανόμουν ότι κάποιο κέρδος θα εισέπραττε από αυτήν. Με δεδομένο όμως ότι ο λαός τα παρακολουθεί όλα, τα αντιλαμβάνεται όλα, τα κρίνει και τα επικρίνει, πιστεύω ότι μόνο ζημίες εισπράττει η Νέα Δημοκρατία από αυτές τις τακτικές.

Κύριοι συνάδελφοι, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και ο Συνασπισμός νομίζω ότι έχουν ενιαία θέση επί του νομοσχεδίου, με μικρές έως ασήμαντες διαφοροποιήσεις, θέση που πηγάζει από μία άλλη φιλοσοφική θεώρηση του προβλήματος.

Πιστεύουμε ότι όλοι έχουμε τις ίδιες ευαισθησίες και θέλουμε την καλύτερη δυνατή μεταχείριση για τους μετανάστες. Και αυτό γιατί κατά τεκμήριο ή εξ' ορισμού οι μετανάστες είναι άνθρωποι αδύνατοι, κατατρεγμένοι, έχοντες ανάγκη στοιχειώδους μέριμνας και περίθαλψης. Όμως και το συμφέρον της χώρας δεν είναι αμελητέα διάσταση στο όλο πρόβλημα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Πρέπει να είναι πρώτο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Μια υπεύθυνη κυβέρνηση έχει υποχρέωση να λάβει ισομερώς, αν όχι πρωταρχικά, υπόψη και αυτήν τη διάσταση του συμφέροντος της χώρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Πρωταρχικά, κατά τη γνώμη μου. Να μην κάνετε εκπώσεις σ' αυτό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Έτσι το είπα.

Αυτήν την κατεύθυνση πιστεύω ότι ακολουθεί -και πολύ σωστά- το συζητούμενο νομοσχέδιο.

Οι θέσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και του

Συνασπισμού, που αποκλειστικά και μόνον ασχολούνται με την πλευρά των όσο το δυνατόν πιο ευεργετικών ρυθμίσεων για τους μετανάστες, χωρίς αυτές να τις συνδέουν με τις τυχόν επιπτώσεις που θα έχουν στη χώρα μας και στο λαό μας αυτές, θεωρώ ότι δεν είναι θέσεις ιδιαίτερης υπευθυνότητας.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ζητεί συλλήβδην τη νομιμοποίηση όλων των λαθρομεταναστών που ζουν στη χώρα μας άνευ ουδεμιάς διαδικασίας. Θεωρεί δε ότι οι αλλοδαποί μετανάστες εσκεμμένα κρατούνται σε μια διαρκή προσωρινότητα και αβεβαιότητα. Η ισοπεδωτική αυτή άποψη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, πέραν των άλλων συνεπειών, θα ενθαρρύνει και τους επίδοξους μετανάστες, δεδομένου ότι θα περάσει παντού στα Βαλκάνια και στην Ανατολική Ευρώπη η αντίληψη ότι αυτοί που κατορθώνει να περάσει λαθραία τα ελληνικά σύνορα, επιβραβεύεται με την άμεση νομιμοποίηση της παραμονής του. Αυτό και μόνο θα διογκώσει περισσότερο το ήδη διογκωμένο μεταναστευτικό ρεύμα, που κάποτε πρέπει να ανακοπεί, λόγω κορεσμού και μόνον κορεσμού.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου δίνεται η ευκαιρία στους εν Ελλάδι ευρισκόμενους αλλοδαπούς να νομιμοποιηθούν. Να νομιμοποιηθούν με μία απλή και καθόλου γραφειοκρατική ή χρονοβόρα διαδικασία. Όσοι έχουν τις προϋποθέσεις και επιδείξουν ελαχίστη επιμέλεια, θα νομιμοποιηθούν.

Δεν συμπεριζομαι την απαισιόδοξη άποψη που εξέφρασε ο εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος ότι ελάχιστοι θα νομιμοποιηθούν. Αυτοί που δεν θέλουν ή δεν πρέπει να νομιμοποιηθούν, δεν θα νομιμοποιηθούν. Και καλώς θα γίνει έτσι. Πιστεύω ότι είναι αδικαιολόγητη η αξίωση να νομιμοποιηθεί η πολιτεία όλους συλλήβδην και αδιακρίτως, θέλοντες και μη θέλοντες, δικαιουμένους ή μη δικαιουμένους.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ζητεί επίσης να αποσυρθούν όλες -όπως είπε ο εισηγητής του- οι "αντιμεταναστευτικές και αντιδημοκρατικές διατάξεις του νομοσχεδίου". Θέλω να πιστεύω κατ' αρχήν ότι σ' αυτές τις αντιμεταναστευτικές διατάξεις το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν συμπεριλαμβάνει και αυτές τις διατάξεις του νομοσχεδίου, που αφορούν στη νόμιμη είσοδο των αλλοδαπών στην ελληνική επικράτεια.

Γιατί εάν παρ' ελλείδα συμπεριλαμβάνει και αυτές, ομιλούμε για πλήρη ισοπέδωση των πάντων που επ' ουδενί λόγω μπορεί να γίνει αποδεκτή. Προφανώς αναφέρεται στις διατάξεις που προβλέπουν διοικητικές κυρώσεις και απαγορεύσεις εις βάρος των μη νομίμων μεταναστών. Αλλά αναρωτιέμαι εάν δεν υπάρχουν αυτές οι κυρώσεις και οι απαγορεύσεις, τότε ποια θα είναι η διαφορά της νομικής και πραγματικής θέσης του νόμιμου μετανάστη από τον παράνομο μετανάστη; Και για ποιο λόγο ο οποιοσδήποτε μετανάστης θα επιδιώξει τη νομιμοποίησή του;

Κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ακράδαντα ότι η Εθνική Αντιπροσωπεία θα ψηφίσει ένα νομοθέτημα που κατά τρόπο ριζικό, αποτελεσματικό, δίκαιο και ανθρώπινο θα αντιμετωπίσει ένα μεγάλο θέμα που απασχολεί την πολιτεία και τον ελληνικό λαό: το θέμα της μετανάστευσης. Οι ρυθμίσεις αυτού του νομοσχεδίου είναι προφανές ότι διέπονται από ένα ρεαλισμό και μία μεγάλη υπευθυνότητα προς όλες τις κατευθύνσεις και τις πλευρές. Αυτός ο έκδηλος ρεαλισμός και η υπευθυνότητα που διακρίνει το νομοσχέδιο, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί την εγγύησή για τη σωστή εφαρμογή του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, είχατε ζητήσει το λόγο για δίλεπτη παρέμβαση. Επιμένετε στη δίλεπτη παρέμβαση;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Μόνο για δύο λεπτά το λόγο, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Αγαπητοί συνάδελφοι, για να μην αναλώσω το χρόνο των συναδέλφων Βουλευτών που επιθυμούν να μιλήσουν, δεν θα κάνω ιδιαίτερες αναφορές στα όσα ο κ. Πολύδωρας ανέφερε και τα οποία κατά την άποψή μου εμπεριέχουν μία αντίφαση που οφείλει να τη διευκρινίσει. Την αντί-

φαση δηλαδή, που περιλαμβάνεται στην αναφορά του ότι και η Νέα Δημοκρατία αν ήταν κυβέρνηση περίπου για την εφεξής αντιμετώπιση του προβλήματος ένα τέτοιο νομοσχέδιο θα έφερνε. Αυτό είπατε, κύριε Πολύδωρα. Και από την άλλη πλευρά η αντίφαση βρίσκεται στη σκληρή κριτική με την οποία αντιμετωπίζει διατάξεις του νομοσχεδίου που αναφέρονται στην εφεξής αντιμετώπιση του προβλήματος. Το ένα είναι αυτό.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ : Να σας απαντήσω τώρα;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης) : Γι' αυτό λέω ότι πρέπει να διευκρινιστεί αυτό. 'Η το νομοσχέδιο τουλάχιστον κατά το μέρος της εφεξής αντιμετώπισης του προβλήματος είναι θετικό, άρα η Νέα Δημοκρατία αν ήταν Κυβέρνηση περίπου το ίδιο θα έφερνε, επομένως δεν νομιμοποιείται ...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ : Μιλώ για το νέο ...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης) : Για το νέο. Δεν αιτιολογείται η σκληρή απόρριψη των διατάξεων που αναφέρονται στην εφεξής αντιμετώπιση του προβλήματος.

Δεύτερον, να ξεκαθαρίσουμε κάτι, γιατί παρατήρησα ότι και ο αξιότιμος επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας έχει τη σχετική απορία και θέλω να το διευκρινίσουμε. Μάλιστα αν θέλατε για να άρουμε τις παντός είδους αμφισβητήσεις, ευχαρίστε να σας δώσω τα αριθμητικά στοιχεία για το πόσες πολιτογραφήσεις αλλοδαπών έγιναν στην τετραετία που κυβέρνησε η Νέα Δημοκρατία από το 1989 έως το 1993, τα τεσσεράμισι αυτά χρόνια, για να δείτε ότι ο μέσος όρος των κατ' έτος πραγματοποιούμενων πολιτογραφήσεων είναι ο ίδιος και επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας και επί των ημερών της διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Όμως τι ισχύει σήμερα ως προς την πολιτογράφηση; Στις ευρωπαϊκές χώρες στοιχείο βασικό και καθοριστικό για τη χορήγηση της ιθαγένειας με πολιτογράφηση, που αποτελεί δικαίωμα της πολιτείας, όχι δικαίωμα του αιτούντος -είναι δικαίωμα υπό όρους του αιτούντος- είναι η συνεχής νόμιμη διαμονή του αιτούντος στη χώρα της οποίας την ιθαγένεια ζητεί.

Εδώ εμείς είχαμε μία ιδιαιτερότητα. Εκτός από τη δεκαετία, που ίσχυε με βάση το δικό σας νόμο, το ν. 2130/93 υπήρχε και η άλλη παράλληλη δυνατότητα. Ποια δηλαδή; Ζητούσε κανείς την παροχή της ιθαγένειας αν είχε περάσει πενταετία από την υποβολή της δήλωσης πολιτογράφησης στον οικείο δήμο. Τι σημαίνει πρακτικά αυτό; Πήγαινε ένας αλλοδαπός, κατέθετε τη δήλωσή του π.χ. στο Δήμο Γλυφάδας, περνούσαν πέντε χρόνια χωρίς ουσιαστικό έλεγχο του αν ήταν συνεχής η διαμονή του και ουσιαστικά είχαμε μία έκπτωση κατά 50% του απαιτούμενου χρόνου για την απόκτηση ιθαγένειας. Αυτό καταργείται. Και καταργείται ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ : Δεν είχαμε έκπτωση. Είχαμε πρόσθετη προϋπόθεση.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης) : Ναι, κύριε Πρόεδρε ...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ : Σωρευτικά ίσχυαν.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης) : Βεβαίως. Σε μία χώρα που, όπως εσείς υποστηρίζετε, πρέπει να θέτει αυστηρούς όρους για την απόκτηση ελληνικής ιθαγένειας, πώς συμβιβάζεται η ύπαρξη αυτής της ιδιαιτερότητας και αυτής της παράλληλης δυνατότητας που ουσιαστικά περιορίζει το χρόνο της διαμονής κατά 50%, έστω με την προϋπόθεση υποβολής της δηλώσεως πολιτογραφήσεως; Πώς συμβιβάζεται από τη μία μεριά να προτείνετε σκληρότερη αντιμετώπιση και από την άλλη να διαμαρτύρεστε για την κατάργηση αυτής της προϋποθέσεως;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής) : Ο κ. Ιωαννίδης έχει το λόγο.

Θα παρακαλούσα πολύ, επειδή είναι πολλοί εγγεγραμμένοι, να μιλήσετε από τη θέση σας.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ : Δεν χρειάζεται να μου το πείτε. Από τη θέση μου θα μιλούσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής) : Καλώς, κύριε Ιωαννίδη, σας ευχαριστούμε πολύ.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ : Κύριοι συνάδελφοι, πριν μιλήσω για το

σχέδιο νόμου που συζητούμε, θα δηλώσω πρώτα απ' όλα ότι είμαι υπέρ των μεταναστών. Αισθάνομαι μετανάστης. Η μετανάστευση είναι ένα φαινόμενο για το οποίο έχουν ευθύνη όλοι οι ισχυροί της γης και πρωτίστως βεβαίως η περίφημη λευκή φυλή, η Ευρώπη και η Βόρεια Αμερική, που καταδυναστεύουν όλο τον υπόλοιπο κόσμο αιώνες τώρα.

Η χώρα μας για πάρα πολλά χρόνια ήταν χώρα μεταναστών, είχε έξοδο πληθυσμού προς τις Ηνωμένες Πολιτείες, προς την Αυστραλία, προς όλα τα μέρη του κόσμου. Όπου και αν πας θα βρείς και κάποιον Έλληνα. Γι' αυτό οφείλουμε να είμαστε ιδιαίτερα ευαίσθητοι.

Τα τελευταία χρόνια η χώρα μας δέχεται βεβαίως ένα μεγάλο κύμα μεταναστών, κυρίως από τις όμορες χώρες. Αλλά είναι δυνατόν να αντιμετωπίζουμε αυτό το πρόβλημα στενοκαρδώς; Κατ' αρχήν, πέρασαν τόσα χρόνια και δεν είχαμε ως κράτος μεταναστευτική πολιτική. Αυτό το νομοσχέδιο είναι το πρώτο σοβαρό βήμα για τη δημιουργία μεταναστευτικής πολιτικής. Αλλά το γεγονός ότι στο παρελθόν δεν είχαμε μεταναστευτική πολιτική, το γεγονός ότι κατέρρευσαν καθεστώτα στα βόρεια σύνορά μας με τις γνωστές συνέπειες, είχε βεβαίως και την άμεση συνέπεια της μετακίνησης πολλών μεταναστών, λαθρομεταναστών, οικονομικών μεταναστών, πείτε τους όπως θέλετε.

Αυτοί οι άνθρωποι ήρθαν εδώ για να δουν μια καλύτερη μέρα. Αλλά δεν θα έρχονταν αν δεν υπήρχαν και οι Έλληνες να τους προσφέρουν δουλειά.

Κάποτε, το 1976 πήγα στη Στοκχόλμη ως καλεσμένος στο συνέδριο του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος και είδα ότι ζούσαν δεκαπέντε χιλιάδες Έλληνες, εκ των οποίων τα 2/3 ασκούσαν το επάγγελμα του οδοκαθαριστή.

Σήμερα στη χώρα μας τις δουλειές που δεν θέλουν να κάνουν οι συμπατριώτες μας τις καλύπτουν εν πολλοίς οι μετανάστες, είτε είναι νόμιμοι είτε είναι λαθραίοι είτε είναι απλώς οικονομικοί μετανάστες είτε είναι άνθρωποι που θα ήθελαν να αποκτήσουν μια νέα πατρίδα. Αυτό οφείλουμε να το λάβουμε σοβαρά υπόψη μας.

Ένα άλλο θέμα που πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπόψη μας και που δεν έχει σχέση μόνο με τη μετανάστευση είναι το θέμα της απόκτησης της ελληνικής ιθαγένειας. Εμείς ως χώρα που είχε έξοδο πληθυσμού, είχαμε στο ιδιωτικό διεθνές δίκαιο το δικό μας την αρχή του *jus sanguinis*, το δίκαιο του αίματος, ενώ οι άλλες χώρες που είχαν εισροή πληθυσμού είχαν στο διεθνές ιδιωτικό τους δίκαιο την αρχή του *jus soli*, του δικαίου του εδάφους.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι το μεγάλο κλασικό παράδειγμα. Όποιος γεννιέται εκεί αποκτά αυτομάτως την ιθαγένεια, διότι γεννήθηκε εκεί. Στο δικό μας το δίκαιο, όποιος γεννιέται από Έλληνες γονείς, όπου και να γεννιέται, αποκτά την ελληνική ιθαγένεια.

Υπάρχουν και πολλά άλλα, αν θέλετε, προβλήματα. Θυμάμαι από τις ασκήσεις που κάναμε στο πανεπιστήμιο ότι μας έλεγε ο αείμνηστος Μαριδάκης ότι γεννιέται κάποιος από Έλληνες γονείς στο πλοίο που φέρει σημαία μιας χώρας που έχει το *jus soli* και φθάνει το παιδί με τους γονείς στην Αμερική και αποκτά τριπλή ιθαγένεια με τη γέννησή του.

Αλλά δεν είναι του παρόντος να αναφερθώ σ' αυτά τα θέματα. Εγώ θέλω να πω ότι μία χώρα σαν τη δική μας, που έχει δημογραφικό πρόβλημα και μια και δεν μπορώ να φαντασθώ ότι υπάρχει κανείς εδώ μέσα, που και μετά την επιστημονική βεβαίωση ότι καμιά διαφορά δεν υπάρχει ανάμεσα στους ανθρώπους όλων των φυλών, δεν μπορώ να διανοηθώ, γιατί θα πρέπει να είμαστε "τσιγκούνηδες" στη χορήγηση ιθαγένειας. Το αντίθετο θα έπρεπε να κάνουμε.

Οι αρχαίοι Έλληνες τι έλεγαν; Ποιοι είναι Έλληνες; Οι της ημετέρας παιδείας μετέχοντες. Και εκείνοι λοιπόν που θέλουν να γίνουν Έλληνες, που έμαθαν τα ελληνικά, που ζουν χρόνια στη χώρα μας, γιατί να μην μπορούν να αποκτήσουν την ιθαγένεια; Να την αποκτήσουν την ιθαγένεια γιατί θα βοηθηθεί έτσι και ο τόπος μας και ο λαός μας στο να ανανεωθεί και ξέρετε πολύ καλά ότι αυτό που λέμε επιμειξία των λαών έχει δώσει πάντοτε αγαθά αποτελέσματα και μη μου πει κανείς ότι εγώ είμαι Κρητικός και κατάγομαι από το Μίνωα, διότι το πόσοι λαοί κατά και

ρούς κατέκτησαν την Κρήτη και όλη την άλλη Ελλάδα και τι διασταυρώσεις έχουν γίνει, είναι γνωστό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Αν κρίνω από σας, μάλλον από τη βόρεια Ελλάδα είστε.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Δεν χρειάζεται να έχετε καταγωγή από το Μίνωα για να είσαι αληθινός Κρητικός ή αληθινός Έλληνας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κεντροελλαδίτης είστε εσείς.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Αυτά είναι σκέψεις που ήθελα να διατυπώσω και που ελπίζω ότι μπορεί να είναι χρήσιμες.

Αλλά πέρα από αυτό θετικό είναι κατ'αρχήν ότι έχουμε τουλάχιστον ένα πλαίσιο νόμου σαν και αυτό. Όμως έχω επιφυλάξεις σε ορισμένα άρθρα. Επιφυλάξεις που διατύπωσε και η υπάτη αρμοσσία των προσφύγων των Ηνωμένων Εθνών στην Αθήνα, που διατύπωσαν και σε κείμενο που μας έχει στείλει η εθνική επιτροπή, επιφυλάξεις που διατυπώνει η και υπό τον καθηγητή Αλιβιζάτο -πρόεδρος νομίζω είναι- η Hellenic League of Human Rights, η ελληνική ένωση για τα δικαιώματα του ανθρώπου και εγώ θέλω να πω ότι μου είναι αδύνατον να το δεχθώ. Κατ' αρχήν είναι αντισυνταγματικό. Τώρα φτιάχνουμε το νέο αναθεωρημένο Σύνταγμα. Είναι ποτέ δυνατόν να θεωρούμε ότι οι μη νόμιμοι μετανάστες στη χώρα μας δεν έχουν τα ανθρώπινα δικαιώματα σε πληρότητα; Δεν ισχύουν και γι' αυτούς; Μα, το Σύνταγμα προστατεύει όλους όσους βρίσκονται σε αυτήν τη χώρα. Δεν προστατεύει μόνο τους Έλληνες ούτε μόνο τους νόμιμους μετανάστες. Δεν μπορεί τα ανθρώπινα δικαιώματα να μην γίνονται σεβαστά, έστω και αν είναι παράνομοι μετανάστες.

Δεν είναι μόνο αυτό. Βεβαίως στα άρθρα θα αναφερθώ περισσότερο σε αυτά, αλλά μπορώ από τώρα να αναφέρω ότι όπως παρατηρεί και η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής στο άρθρο 46 παράγραφος 2 που ορίζεται προθεσμία τουλάχιστον είκοσι τεσσάρων ωρών για την υποβολή αντιρρήσεων στην απόφαση απέλασης του αλλοδαπού, αυτή η προθεσμία είναι εντελώς ανεπαρκής και οι συνθήκες μάλιστα κάτω από τις οποίες ένας αλλοδαπός κρατείται, είναι τέτοιες, που θα πρέπει να του παρασχεθεί μεγαλύτερη άνεση προκειμένου να ασκήσει τα δικαιώματά του.

Και έρχομαι στο θέμα όχι των μεταναστών αλλά των προσφύγων.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Δεν έχει καμία σχέση.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Με συγχωρείτε, πώς δεν έχει σχέση; Έχει σχέση. Αλλά, εν πάση περιπτώσει, εάν δεν έχει ρητή διάταξη μπορώ κάλλιστα να σας πω ότι προχθές στην "Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία" διαβάζω: "Τούρκος καταδικασμένος σε δεκαετή κάθειρξη στη χώρα του, υπό το όνομα Ογούρ Ατάι, κρατείται στο αστυνομικό τμήμα και δεν μπορεί ακόμα να ξέρει αν θα απελαθεί ή όχι". Η απέλαση όσων δηλώνουν πολιτικό πρόσφυγες, διότι διώκονται από οποιαδήποτε άλλη χώρα, είναι κάτι που θα πρέπει να το προσέξουμε πάρα πολύ. Σε καμία περίπτωση δεν μπορώ να δεχθώ έναντι οποιασδήποτε σκοπιμότητας την έκδοση αλλοδαπού πρόσφυγα που ζητάει πολιτικό άσυλο.

Επίσης θα ήθελα να πω ότι το άρθρο 53 έχει τρεις παραγράφους. Η τρίτη παράγραφος λέει ότι οι υπάλληλοι των παραπάνω υπηρεσιών και φορέων που παραβαίνουν τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 διώκονται πειθαρχικά και τιμωρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα για παράβαση καθήκοντος.

Αν αυτό θα ίσχυε μόνο για την παράγραφο 2, δηλαδή για τους διευθυντές των φυλακών και κρατητηρίων θα μπορούσα να το δεχθώ. Αλλά δεν μπορούμε να δεχθούμε ότι κάθε δημόσιος υπάλληλος οφείλει να αναφέρει στις αρχές την υπηρεσία ενδεχομένως που θα προσφέρει σε μετανάστη -δηλαδή ένας γιατρός ο οποίος θα προσφέρει τις υπηρεσίες του σε έναν ασθενή μετανάστη- ώστε να επιληφθούν οι αρχές για την απέλασή του ή για την εκδίωξή του ή για τη σύλληψή του. Αν όμως το περιορίσετε στην παράγραφο 2, τότε βεβαίως έχει μια λογική. Γιατί ο διευθυντής φυλακών και των κρατητηρίων λογικό είναι να ενημερώσει τις άλλες αρμόδιες αρχές, όχι όμως όλες οι δημόσιες υπηρεσίες τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου κλπ.

Κύριοι συνάδελφοι, δεκάδες χιλιάδες Έλληνες χάθηκαν, τους έφαγε το μαύρο σκοτάδι στην περιπέτεια της μετανάστευσης στο παρελθόν. Η χώρα μας πρέπει να είναι ιδιαίτερα ευαίσθητη. Δεν πρέπει να δώσουμε σε καμία περίπτωση την εντύπωση ότι είμαστε μια χώρα που επειδή έχει πρόβλημα με τη μετανάστευση, που κατά τη γνώμη μου οι μόνοι που δεν ευθύνονται είναι οι μετανάστες ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Παρακαλώ, τελειώνετε.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα κάνω μια πρόβλεψη. Αν αυτός ο κόσμος ο τρελός που ζούμε, οι ηγεσίες του τρελού αυτού κόσμου -Ευρώπης και Αμερικής- δεν αλλάξουν μυαλά σε χρόνια δεν ξέρω πόσα -η ιστορία κινείται με αργά βήματα- θα υπάρξουν τέτοια μεταναστευτικά ρεύματα από τις χώρες των δυστυχισμένων και πεινασμένων από Αφρική, Ασία κλπ. που καμιά δύναμη δεν θα μπορεί να τα σταματήσει. Και τότε όλα -και καλά θα κάνουν- θα τα σαρώσουν αν είναι να ζούμε σε έναν τόσο παράλογο κόσμο, που αισχρά εκμεταλλεύεται αυτούς που έχουν τις μεγαλύτερες ανάγκες.

Και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, μ' αυτό που είπε ένας μαύρος συγγραφέας, δεν θυμάμαι αυτή τη στιγμή το όνομά του, στην Αμερική πριν από πολλά χρόνια ότι "Αν έχουμε ακόμα μια ελπίδα τη χρωστούμε σ' αυτούς που δεν έχουν καμιά!"

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Γείτονας έχει το λόγο.

Κύριε Πρόεδρε, μην ανεβαίνετε στο Βήμα. Έγινε μια παράκληση προηγούμενως να μιλάμε από τη θέση μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ανέβηκα ήδη στο Βήμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Υπήρξε μια παράκληση προς όλους τους ομιλητές και δεν θα πρέπει να τη χαλάσουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Δεν πειράζει. Θα χάσω περισσότερο χρόνο αν κατέβω τώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα αλλάξω τη ροή της ομιλίας μου παίρνοντας το νήμα από εκεί που το άφησε ο κ. Ιωαννίδης. Δηλαδή πιστεύω ότι ζούμε σήμερα μια πραγματικότητα που δεν μπορεί ούτε να την αγνοήσουμε ούτε να την εξορκίσουμε, εννών την οικονομική μετανάστευση που είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα που έχει να αντιμετωπίσει η παγκόσμια κοινότητα. Και συμφωνώ στην άποψη πώς αν πραγματικά ο αναπτυσσόμενος κόσμος δεν το λάβει σοβαρά υπόψη του -γιατί εντείνονται συνέχεια οι διαφορές, οι ανισότητες φτωχαίνει περισσότερο ο τρίτος κόσμος, συνεχίζονται οι συρράξεις- θα δούμε τέτοια μεταναστευτικά ρεύματα που θα θυμίζουν εποχή κίνησης "παγετώνων".

Δεν είναι να συζητάμε αν το φαινόμενο είναι ευχή ή κατάρα. Είναι μια πραγματικότητα. Οι οικονομικοί μετανάστες- άκουσα εδώ δυστυχώς κάτι για φαντάσματα- είναι πρώτα άνθρωποι και έτσι θα πρέπει να τους βλέπουμε. Και είναι ομάδες και σύνολα με ό,τι κουβαλά κάθε ομάδα, κάθε μικροκοινωνία με τα θετικά και τα αρνητικά.

Υπάρχει σ' αυτές τις ομάδες δημιουργική δυναμική, υπάρχουν δημιουργικοί άνθρωποι, έχουν το δικό τους πολιτισμό που έχει αξία και για τον εμπλουτισμό στις δικές μας πολιτιστικές αξίες και παραδόσεις και όπως και κάθε ομάδα κουβαλούν και στοιχεία εγκληματικά, και προβλήματα υγείας και άλλα.

Οι σύγχρονες πολιτείες και κοινωνίες δεν μπορούν να κλείσουν τα μάτια μπροστά στο πρόβλημα ούτε να περιοριστούν σε θεωρητικές αναζητήσεις. Το ίδιο και στην πατρίδα μας. Εκείνο που επιβάλλεται είναι να διαχειριστούν το πρόβλημα με διορατικότητα αλλά και με ρεαλιστικά μέτρα, για να έχουμε θετικά αποτελέσματα. Αυτό θα έπρεπε να είναι το ζητούμενο. Και το ερώτημα είναι: Αυτό το νομοσχέδιο είναι προς τη σωστή κατεύθυνση;

Εγώ πιστεύω ότι είναι και παρ' όλες τις αρνήσεις που ακούστηκαν από την πλευρά της Αντιπολίτευσης, ουδείς τεκμηρίωσε το αντίθετο ότι δεν είναι δηλαδή προς τη σωστή κατεύθυνση. Αυτό το νομοσχέδιο διαμορφώνει ένα σύγχρονο θεσμικό

πλαίσιο για τη χάραξη και την άσκηση μιας μεταναστευτικής πολιτικής σε μακροπρόθεσμη βάση. Ταυτόχρονα αντιμετωπίζει με μεταβατικές διατάξεις το πρόβλημα των μεταναστών που είναι στην Ελλάδα -δίνεται σ' αυτούς υπό προϋποθέσεις μία δεύτερη ευκαιρία- υπήρξαν βέβαια ερωτηματικά, ενστάσεις αν είναι πλήρης η δεύτερη αυτή ευκαιρία ή μερική -και ταυτόχρονα εκσυγχρονίζει το καθεστώς της απόκτησης της ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση.

Η Ελλάδα είναι γνωστό -και ειπώθηκε- ότι ήταν χώρα βασικά αποστολής μεταναστών φυτώριο μεταναστών και όχι υποδοχής μεταναστών μέχρι περίπου τα μέσα της δεκαετίας του '70. Από τις αρχές του '80 αντιστράφηκε η πορεία και στις αρχές της δεκαετίας του '90 η αντίστροφη ροή μεταναστών προς τη χώρα μας πήρε έντονα χαρακτηριστικά. Δεν είναι η ώρα να αναφερθούμε στις επιπτώσεις, στις αιτίες κλπ. Οι επιπτώσεις είναι πολλές και γνωστές.

Άρα, το ζητούμενο εδώ δεν είναι ούτε θεωρητικές αναζητήσεις ούτε διαφιλοισμοί μεταξύ μας. Το ζητούμενο είναι να διαμορφώσουμε μια συγκεκριμένη πολιτική για τη χώρα μας. Γιατί απεδείχθη ότι ήταν ανέτοιμη να δεχθεί αυτά τα κύματα των μεταναστών. Και είναι κοινός τόπος ότι σήμερα χρειάζεται να προχωρήσουμε -πέρα από όποια μέτρα έχουν ληφθεί και έχουν ληφθεί πολλά μέτρα- σε μία συγκροτημένη και ολοκληρωμένη πολιτική.

Η μετανάστευση -και το διαβιβάζω εδώ και από τις θητείες μου και στο Υπουργείο Υγείας και στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης- καταλαμβάνει στα χαρτοφυλάκια της πολιτικής των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης όλο και μεγαλύτερο χώρο. Η ευρωπαϊκή μεταναστευτική πολιτική -και έχει σημασία εδώ να δούμε σε ποια κατεύθυνση πάμε- στις δεκαετίες που προηγώθηκαν της δεκαετίας του '90, είχε μία προεξάρχουσα λογική. Του κλειστού φρουρίου ή της ZERO όπως τη λέγανε, της μηδενικής μετανάστευσης, δηλαδή κανένας νέος μετανάστης. Αυτή η πολιτική κατέρρευσε κάτω από το βάρος της πραγματικότητας και των νέων μεγάλων αναγκών και αλλαγών. Σήμερα στην Ευρώπη για παράδειγμα μιλούν ότι χρειάζονται για τα προσεχή πενήντα χρόνια περίπου εβδομήντα εκατομμύρια νέους μετανάστες για να ανανεώσουν το γηρασμένο πληθυσμό της ηπείρου. Επίσης, όλη αυτή η περιοριστική πολιτική και τα θανατηφόρα ρίσκα που αναλαμβάνουν οι μετανάστες, οδήγησε ουσιαστικά στην ανάπτυξη ενός σύγχρονου δουλεμπορίου, που είναι ντροπή και στίγμα για την Ευρώπη και την ανθρωπότητα. Γι' αυτό και από τα μέσα ιδιαίτερα της δεκαετίας του 1990 -τότε έγινε η πρώτη ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αλλά και το Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο- προσπάθησε η Ευρώπη να χαράξει μία νέα πολιτική πάνω σε τρεις άξονες.

Πρώτος άξονας ήταν, αν θυμάμαι καλά, η αντίδραση στις μεταναστευτικές πιέσεις, ο δεύτερος άξονας ήταν ο έλεγχος των μεταναστευτικών ροών και ο τρίτος και σπουδαιότερος άξονας ήταν η ενίσχυση των πολιτικών ένταξης των μεταναστών. Και πάνω σ' αυτά δομήθηκαν στη συνέχεια οι αποφάσεις.

Σ' αυτό το περιβάλλον η Ελλάδα, ευρωπαϊκή χώρα με κυρίαρχο ρόλο στα Βαλκάνια, χώρα σίγουρα πια υποδοχής μεταναστών -αυτές είναι όλες οι εκτιμήσεις και από εμάς και από άλλους ευρωπαϊκούς οργανισμούς- οφείλει να διαμορφώσει μεταναστευτική πολιτική με συγκεκριμένες δράσεις και διορατικότητα, ώστε να αντιμετωπίσει το φαινόμενο της μετανάστευσης σε όλες του τις διαστάσεις.

Και θέλω να πω ιδιαίτερα σε όσους μίλησαν για κινδύνους, για φόβους, ότι μόνο με διορατική πολιτική και ρεαλιστικά μέτρα μπορούμε να προστατεύσουμε και τα εθνικά μας συμφέροντα -και απαντώ εδώ και στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας- αλλά και να προστατεύσουμε και τα κοινωνικά και οικονομικά συμφέροντα του ελληνικού λαού. Σε μια τέτοια πολιτική μπορούν να αποδώσουν και τα μέτρα δημόσιας ασφάλειας, ώστε να αποτραπούν σε τελική ανάλυση φαινόμενα ξενοφοβίας που μπορούν να πάρουν επιδημικό χαρακτήρα και να οδηγήσουν σε φαινόμενα ρατσισμού. Λέω αρκούν οι διαπιστώσεις, δεν προσφέρουν οι εξορκισμοί.

Πιστεύω ότι το νομοσχέδιο θεσπίζει κανόνες για την προώθηση αυτής της αποτελεσματικής πολιτικής. Και νομίζω ότι στην

ουσία αυτής της πολιτικής δεν διαφωνεί κανένας. Και γι αυτό δεν διατυπώθηκαν πειστικά επιχειρήματα, από όσους λένε ότι δεν θα ψηφίσουν το νομοσχέδιο.

Δεν έχει σημασία τώρα μια γενική αρνητική στάση από αντιπολιτευτικούς λόγους, ούτε πολύ περισσότερο υπάρχει αξία σε ορισμένες ρητορείες περί έλλειψης ευαισθησίας ή περί δήθεν προθέσεων της Κυβέρνησης για δημιουργία αστυνομικού κράτους. Πρέπει να είμαστε σαφείς και καθαροί απέναντι στον ελληνικό λαό. Όχι στην ξενοφοβία και στο ρατσισμό. Όχι όμως και στο ξέφραγο αμπέλι. Ναι στα δικαιώματα ως ανθρώπων των μεταναστών, αλλά ναι και στην προστασία των συμφερόντων του ελληνικού λαού. Άρα πρέπει να επιχειρήσουμε τη χρυσή τομή. Και νομίζω δεν μπορεί από τη μια μεριά να λέγεται από την πλευρά της αριστεράς ότι δεν υπάρχει ευαισθησία και από την άλλη να αγνοείται ότι επιχειρείται πράγματι η νομιμοποίηση παράνομων αλλοδαπών που διαμένουν στην Ελλάδα. Αυτό πιστεύω ότι αποτελεί από τη μια μεριά επιβεβαίωση ότι η χώρα μας σέβεται τις αρχές του δικαίου, τις αξίες του ανθρωπισμού και της αλληλεγγύης και από την άλλη, υποδεικνύει μια συγκεκριμένη απόφαση, που πιστεύω είναι κοινός τόπος, να αλλάξουμε επιτέλους σελίδα σε αυτόν τον τόπο στο συγκεκριμένο θέμα, και να ελέγξουμε τη μεταναστευτική ροή.

Επιφυλάσσομαι κατά τη συζήτηση των άρθρων να κάνω συγκεκριμένες παρατηρήσεις ιδιαίτερα όσον αφορά -γιατί υπάρχουν προβλήματα στις διατυπώσεις- θέματα ασφάλειας, θέματα δικαιωμάτων και ιδιαίτερος όσον αφορά τις διατάξεις για την εισδοχή των "καλλιτεχνών". Και σήμερα η κυρία Υπουργός παρουσίασε ορισμένες βελτιωτικές διατάξεις πάνω σε αυτό το θέμα, αλλά θέλω να πω ότι κύριε Υφυπουργέ, όπως ήταν στην αρχή οι διατάξεις αυτές για τους καλλιτέχνες "έμπαζαν". Γιατί, όπως ξέρουμε, όλοι παροικούμε στην Ιερουσαλήμ, η άδεια εισδοχής καλλιτεχνών γίνεται το όχημα για να προωθηθούν κυκλώματα πορνείας, μαστροπείας και εμπορίου λευκής σαρκός. Εδώ θα πρέπει να είμαστε πάρα πολύ αυστηροί. Επιφυλάσσομαι, λοιπόν, για τις παρατηρήσεις μου στα άρθρα.

Θέλω μόνο να κάνω ακόμα μια γενική παρατήρηση και με αυτή να τελειώσω. Σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες σήμερα, βάσει ερευνών και μελετών για τις ανάγκες της οικονομίας τους προβλέπεται αριθμός επιθυμωμένων μεταναστών ανά τομείς. Για παράδειγμα στη Γερμανία υπάρχει μια πρόβλεψη ότι θα δεχθεί στα επόμενα τρία χρόνια πάνω από είκοσι χιλιάδες ξένους ειδικούς σε ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Ανάλογες προβλέψεις υπάρχουν για την Ιρλανδία και άλλες χώρες και σε άλλους τομείς.

Πιστεύω πως και στο παρόν σχέδιο νόμου θα έπρεπε να υπάρχει αντίστοιχη πρόβλεψη. Με βάση συγκεκριμένα στοιχεία και τις ανάγκες της ελληνικής αγοράς θα έπρεπε να περιλάβουμε κίνητρα προσέλκυσης, ως τους ονομάσω έτσι, "επιστημονικών μεταναστών". Δεν βρίσκω καλύτερο όρο. Θα πρέπει να το προβλέψουμε ρητά αυτό, γιατί χρειαζόμαστε επιστημονικούς μετανάστες για την ελληνική οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αν θέλουμε να κλείσουμε την πίσω πόρτα ή το παράθυρο στους οικονομικούς μετανάστες, είναι καλύτερα να ανοίξουμε ελεγχόμενα την κυρία είσοδο. Το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρεί να δώσει λύσεις σε ένα μείζον ζήτημα για την εξέλιξη και ανάπτυξη της ελληνικής κοινωνίας. Εγώ πιστεύω ότι αντιμετωπίζει το ζήτημα, -με βελτιώσεις που πιστεύω ότι θα γίνουν- με τη δέουσα προσήλωση στις αρχές και αξίες αλλά και μεθοδικότητα, συνολικότητα. Η αποτελεσματικότητα θα κριθεί και από την απόδοση των υπεύθυνων φορέων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κ. Γείτονα)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα πρέπει -και θα περίμενα για τους λόγους αυτούς- να υπερψηφιστεί πιστεύω από το σύνολο του Κοινοβουλίου έστω και αν υπάρχουν διαφορές και συστάσεις στις επιμέρους διατάξεις. Το θέμα δεν προσφέρεται για γενικές αρνήσεις, αλλά για θέσεις και εποικοδομητικές προτάσεις τις οποίες πιστεύω ότι θα μπορούσαμε να δούμε στη συζήτηση των άρθρων και να βελτιώσουμε όλες τις σχετικές διατάξεις του νομοσχεδίου.

Αυτό θα συνιστούσε μία διορατική και υπεύθυνη στάση και για εμάς εδώ, οι οποίοι ενεργούμε για λογαριασμό του ελληνικού λαού, που είναι ιδιαίτερα ευαίσθητο σ' αυτό το ζήτημα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κατσαρός έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Κατσαρέ, και σας ευχαριστώ γιατί ανταποκρίνεστε στην έκκληση του Προεδρείου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Κάποιοι βλέπετε πειθαρχούν, ενώ οι Αντιπρόεδροι της Βουλής δεν πειθαρχούν εύκολα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν το είχε ακούσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας καλύπτω, κύριε Γείτονα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Δεν καταλαβαίνετε από αστεία, κύριε Γείτονα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Άκουσα την έκκληση του Προεδρείου όταν είχα ήδη ανέβει στο Βήμα και σας είπα ότι θα πάρω περισσότερο χρόνο, αν κατέβω, παρά αν μείνω εκεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς. Μην τρώμε όμους τώρα περισσότερο χρόνο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Με απογοητεύετε, κύριε Αντιπρόεδρε, γιατί δεν καταλάβατε το αστείο. Λυπούμαι ειλικρινά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Να μην απογοητεύεστε. Η αλήθεια πρέπει να λέγεται, έστω και αν από χιούμορ είπατε το αντίθετο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας κάλυψα εγώ, κύριε Αντιπρόεδρε.

Ορίστε, κύριε Κατσαρέ, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι πράγματι σημαντικότερο το νομοσχέδιο, το οποίο συζητούμε. Διαβάζοντας το περιεχόμενό του προβληματίστηκα πάρα πολύ και δεν ξέρω αν ο καθένας από μας έχει συνειδητοποιήσει το μέγεθος της σημασίας που έχει αυτό το νομοσχέδιο καθώς και τις παρενέργειες που μπορεί να έχει για την πατρίδα μας. Και δεν ξέρω αν οι περισσότεροι από μας έχουμε συναισθανθεί το βάρος της ευθύνης την οποία φέρουμε σήμερα αντιμετωπίζοντας αυτό το νομοσχέδιο.

Πιστεύω ότι με το νομοσχέδιο αυτό συντάσσουμε το μελλοντικό πληθυσμιακό χάρτη της πατρίδας μας. Ή μάλλον -για να είμαι περισσότερο μέσος στα πράγματα- αντικαθιστούμε το σημερινό πληθυσμιακό χάρτη της πατρίδας μας και στη θέση του βάζουμε αυτόν, τον οποίο σήμερα νομοθετούμε.

Το περιεχόμενό του μου δίνει την εντύπωση ότι μας κούρασε κάπως η μοναξιά εκείνου του 97%. Μας κούρασε ίσως η ιστορία την οποία έχει γράψει, ο πολιτισμός τον οποίον ανέπτυξε και η παρουσία την οποία είχε στα παγκόσμια δρώμενα. Γι' αυτό διευκολύνουμε στο να αλλάξει η μορφή του πληθυσμιακού χάρτη της πατρίδας μας αγνοώντας ή μάλλον μη λαμβάνοντας υπόψη μία σοβαροτάτη υπόδειξη η οποία έχει γίνει. Νομίζω ότι το μεγαλύτερο λάθος που υπάρχει σ' αυτό το νομοσχέδιο είναι το γεγονός ότι δεν καθορίζει ένα ανώτατο όριο εισδοχής μεταναστών στην πατρίδα μας και, γιατί όχι, ακόμα και χορήγησης και της ελληνικής ιθαγένειας. Αλλά κυρίως το πρώτο.

Όπως έχουν τα πράγματα σε μια χώρα σαν τη δική μας, η οποία αντιμετωπίζει σοβαρότατο δημογραφικό πρόβλημα και όπου ορισμένες στατιστικές για το 2020 και για αργότερα είναι πάρα πολύ μαύρες και άραχνες για την πατρίδα μας, δεν ξέρω τι θα σήμαινε μία νομιμοποίηση των παράνομων μεταναστών και μία χορήγηση της ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση ή με οποιονδήποτε τρόπο με τις ευκολίες που εμπεριέχονται σ' αυτό το νομοσχέδιο. Δεν ξέρω πού θα είχαμε φτάσει.

Το περίεργο είναι γιατί δεν προβληματιζόμαστε απ' αυτά που συμβαίνουν σε χώρες που αντιμετωπίζουν μεταναστευτικό κύμα, όπως αντιμετωπίζει σήμερα η πατρίδα μας και άλλες χώρες. Γιατί δεν παραδειγματιζόμαστε απ' αυτά που ισχύουν στις Ηνωμένες Πολιτείες, στην Αυστραλία, στον Καναδά, στην Ελβετία; Εκεί υπάρχουν και όρια και οι προϋποθέσεις είναι πάρα πολύ

αυστηρές και για να παραμείνει κάποιος σαν οικονομικός μετανάστης, αλλά πολύ περισσότερο για ν' αποκτήσει την ιθαγένεια της χώρας εκείνης.

Επίσης δεν λαμβάνετε καμία απολύτως μέριμνα ως προς το πόσους οικονομικούς μετανάστες -ή περισσότερο ακόμα και για την ιθαγένεια- θα δεχθούμε από τις όμορες, από τις γειτονικές μας χώρες. Και έχουμε κάθε σοβαρό λόγο να έχουμε θέση επάνω σε αυτό το θέμα. Ξέρουμε πάρα πολύ καλά ποιες είναι οι γειτονικές μας χώρες και τι διαθέσεις μερικές από αυτές έχουν απέναντι στην πατρίδα μας.

Επομένως ένας περιορισμός του αριθμού αυτών των οποίων θα δεχόμαστε από αυτές τις χώρες, βάσει κάποιων γενικών κριτηρίων ή και ειδικών ακόμα κριτηρίων, οπωσδήποτε θα έπαιζε πάρα πολύ μεγάλο ρόλο και θα είχε πολύ μεγάλη σημασία.

Κύριε Υπουργέ, είναι βέβαιο ότι το κύμα της λαθρομετανάστευσης, της οικονομικής μετανάστευσης, των πολιτικών προσφύγων που καταφθάνουν στη χώρα μας, θα διογκωθεί. Είναι γνωστές οι ιστορίες με τον πόλεμο του Κοσόβου. Σήμερα σε όλα τα ραδιόφωνα και τις τηλεοράσεις φιλοξενούνται πληροφορίες για επιθέσεις Ουτσεκάδων Αλβανοφώνων εναντίον του σκοπιανού στρατού. Σχεδόν μιλούν για ακήρυκτο πόλεμο εκεί επάνω. Ξέρουμε στη συνέχεια, ποιο καθεστώς επικρατεί στην Τουρκία και πόσοι φεύγουν από εκεί για να μπορέσουν να βρουν σωτηρία εκτός των ορίων αυτής της χώρας και πιο βαθύτερα, ξέρουμε τι συμβαίνει στο Πακιστάν και στο Αφγανιστάν.

Όλα αυτά σημαίνουν ότι θα έχει οπωσδήποτε αύξηση ο αριθμός εκείνων οι οποίοι θα κτυπήσουν την πόρτα της Ελλάδας και οι οποίοι θα θελήσουν να παραμείνουν εδώ ή να αποκτήσουν ακόμα και την ελληνική ιθαγένεια.

Η μετακίνηση αυτή δεν θα θυμίζει παγετώνες, όπως είπε ο αγαπητός μου φίλος, ο κ. Γείτονας, αλλά μάλλον θα είναι μετακινούμενη καυτή λάβα από την οποία βεβαίως και εμείς διατρέχουμε κίνδυνο.

Κάτι άλλο πάλι το οποίο πρέπει να αποτελεί μια παράμετρο στην οποία πρέπει να δώσουμε πολύ μεγάλη προσοχή. Είμαστε η μοναδική χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που όλοι σχεδόν οι γείτονές της έχουν εδαφικές διεκδικήσεις εις βάρος της.

Κύριε Υπουργέ, η ιστορία της μεγάλης Αλβανίας είναι πολύ σοβαρότερη ίσως απ' ό,τι την υποπευδύμασε και τη φανταζόμαστε. Οι διεκδικήσεις των Σκοπιανών, πολλές φορές φανερές, υποκρυπτόμενες όμως σε κάθε περίπτωση, οι διεκδικήσεις τις οποίες έχει η εξ ανατολών γειτονική μας χώρα, όλα αυτά δημιουργούν μια κατάσταση πάρα πολύ επικίνδυνη στο θέμα της αντιμετώπισης των μειονοτήτων στην πατρίδα μας.

Και ας μην ξεχνούμε τις σχέσεις μας με τις γειτονικές μας χώρες τα τελευταία εκατό χρόνια. Τέσσερις πόλεμοι με βαλκανικές χώρες, δύο παγκόσμιοι, ένας εμφύλιος πόλεμος, που το χεράκι τους το είχαν βάσει και οι τρεις από τις τέσσερις γειτονικές μας χώρες. Όλα αυτά δείχνουν ότι υπάρχει πάρα πολύ σοβαρό πρόβλημα ιδιαίτερα με τις εδαφικές διεκδικήσεις τις οποίες έχουν όλες αυτές οι χώρες.

Φανταστείτε, λοιπόν, τα πράγματα να αλλάζουν. Να υπάρχει πολύ μεγάλη ευκολία στο να εγκατασταθούν σε ελληνικά εδάφη υπήκοοι όλων αυτών των χωρών ή ως παράνομοι μετανάστες ή με οποιαδήποτε άλλη ιδιότητα. Και σκεφτείτε μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με θεσμοθετημένο το δικαίωμα της ελεύθερης εγκατάστασης, ότι θα μπορούν κάλλιστα να εγκατασταθούν οπουδήποτε θέλουν και δεν θα μπορεί κανένας απολύτως να τους περιορίσει.

Το θέμα, λοιπόν, είναι το εξής: Σκεφθείτε τις εδαφικές τους διεκδικήσεις κάτω από αυτό το πρίσμα, να δείτε τι μπορεί να σημαίνει η εύκολη απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας από ορισμένους ή και της ιδιότητας ακόμα του νομιμοποιημένου μετανάστη, όταν εγκατασταθεί σε κάποια από αυτές τις επίμαχες περιοχές.

Και θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να φέρετε στο μυαλό σας την απογραφή του 2011, σε δέκα χρόνια. Να είστε απόλυτα βέβαιοι ότι εάν καταγραφούν μειονότητες, δεν θα υπάρχει μια μειονότητα στην Ελλάδα, όπως είναι σήμερα η μουσουλμανική μειονότητα, αλλά θα υπάρχουν τουλάχιστον τέσσερις-πέντε μειονότητες.

Θα υπάρχει και αλβανική μειονότητα και σκοπιανή και κουρδική και πακιστανική και τουρκική ακόμα μειονότητα. Γιατί και από εκεί αν συνεχιστεί η τακτική του στρατιωτικοκρατικού καθεστώτος της 'Αγκυρας θα έχουμε οπωσδήποτε και Τούρκους ακόμα πολιτικούς πρόσφυγες, που θα αποτελέσουν και εκείνοι μειονότητα. Και ενδεχομένως θα ζήσουμε και ορισμένα άλλα γεγονότα. Θα δείτε συρρίκνωση όλων αυτών των μειονοτικών πληθυσμών σε ορισμένες περιοχές και επανάληψη του φαινομένου της δυτικής Θράκης, να εγκαθίστανται εκεί, να αγοράζουν ακίνητα, να ενισχύονται όπως οι μουσουλμάνοι της Θράκης ενισχύονται σήμερα και γενικά να δημιουργούνται προϋποθέσεις για κάποιο ξεσκήκωμα μια μέρα και δημιουργία προβλημάτων εις βάρος της πατρίδας μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική 'Εδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κα **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

'Όλα αυτά, λοιπόν, είναι παράμετροι, τις οποίες θα έπρεπε να λάβετε υπόψη. Σχεδόν δεν λαμβάνετε υπόψη καμία απολύτως απ' όλες αυτές. Και κυρίως εκείνο, για το οποίο δεν θα μπορούσε κανένας να σας πει τίποτε απολύτως, και από τη διεθνή κοινότητα ακόμα, είναι το όριο για το οποίο μιλήσαμε. Ισχύει και σε άλλες χώρες, δεν θα μπορούσε κανένας απολύτως να μιλήσει και για την Ελλάδα και να σας δημιουργήσει οποιοδήποτε πρόβλημα.

Δυστυχώς όλα τα αγνοείτε και αφήνετε πάρα πολλές κερκόπορτες, που πιστεύω ότι μπορεί μία μέρα να στοιχίσουν πάρα πολλά στην πατρίδα μας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και το προκείμενο νομοσχέδιο παρά τη σοβαρότητά του -σοβαρότητα ως προς το αντικείμενο, το οποίο ρυθμίζει- είναι ένα χαρακτηριστικό δείγμα του τρόπου, με τον οποίο αντιδρά η Κυβέρνηση Σημίτη σε όλα τα μεγάλα θέματα, τα οποία αντιμετωπίζει ο τόπος.

Δεν υπάρχει κανένας προγραμματισμός, δεν υπάρχει κανένας σχεδιασμός, δεν υπάρχει κανένας συντονισμός δράσης. 'Εχει προκύψει το ζήτημα και τρέχουν πίσω από τα γεγονότα.

Η τακτική της νομιμοποίησης αυθαιρέτων σε όλο το φάσμα, και στο πολεοδομικό, και στο τηλεοπτικό, όπως γνωρίζετε, για να μη θυμίσω ότι λίγο πολύ -και θα σας εξηγήσω γιατί στη συνέχεια- το προκείμενο νομοσχέδιο θυμίζει και τα εγκαίνια του αεροδρομίου των Σπátων. Εγκαινιάζετε το αεροδρόμιο, χωρίς να ξέρετε ούτε πώς θα πηγαίνει κανείς ούτε πώς θα φεύγει από εκεί.

Το ίδιο κάνετε και με τη μεταναστευτική πολιτική. Και ο λόγος είναι απλός. Σας προέκυψε το ζήτημα στην πορεία, σας βρήκε ανέτοιμους, ανέκυψε το όλο θέμα των ελληνοποιησεων και του τρόπου με τον οποίο επέδρασαν αυτές κατά τη διάρκεια των εκλογών και έρχεσθε τώρα να μιλήσετε για μεταναστευτική πολιτική. Μακάρι, τουλάχιστον, να μιλούσατε σοβαρά από εδώ και πέρα. Ούτε αυτό κάνετε.

Και εξηγούμαι γιατί: Τα Πρακτικά της Βουλής είναι εδώ, για να σας δώσω να κατανοήσετε ότι για την ανυπαρξία μεταναστευτικής πολιτικής και την ανάγκη διαμόρφωσης μιας τέτοιας πολιτικής μιλάγαμε σε αυτήν την Αίθουσα από το 1998 επί υπουργίας, στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, Γεωργίου Ρωμαιού. Εκεί καθόταν, κύριε Υπουργέ, που κάθεστε και εσείς. Λέγαμε ότι δεν υπάρχει μεταναστευτική πολιτική. 'Ελεγε "ναι" και πρέπει να τη φτιάξουμε. 'Ηρθε μετά ο κ. Χρυσόχοϊδης. 'Ελεγε τα ίδια. Δεν φτιάξατε τίποτα. Και έρχεσθε και μας φέρνετε αυτόν το νόμο. 'Εχετε μεταναστευτική πολιτική σε αυτόν το νόμο, για να μπορούμε να ψηφίσουμε κάτι τέτοιο; Καμία απολύτως.

Τι σημαίνει μεταναστευτική πολιτική; Δεν είναι μόνο πώς εισέρχεται κάποιος στην Ελλάδα. Το ζήτημα της μεταναστευτικής πολιτικής σημαίνει κάτι απλό σε όλες τις προηγμένες χώρες. Γιατί είμαστε πια μια προηγμένη χώρα. Κάποτε, όταν βρισκόμασταν σε καθεστώς οικονομικής υπανάπτυξης, τότε στην παλιά εποχή, έφευγαν συμπολίτες μας για να πάνε σε άλλες χώρες να δουλέψουν. Τώρα η Ελλάδα έχει φτάσει σε ένα επίπεδο. Εάν οι Κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν είχαν φτάσει στο σημείο που έ-

φτασαν, θα ήταν πολύ καλύτερο βεβαίως το επίπεδο της χώρας. Εν πάση περιπτώσει, κι εδώ που είμαστε, για τις χώρες που είναι δίπλα από μας και με την οικονομική κατάσταση που αντιμετωπίζουν, θα μπορούσε να πει κανείς ότι η Ελλάδα είναι σχετικά παράδεισος με αποτέλεσμα να έχουμε αθρόα είσοδο αλλοδαπών στην Ελλάδα.

Αντί, λοιπόν, να κάνετε αυτό που θα ήταν πρώτιστο και που σας επισημαίνετε από πολλές εκθέσεις, μεταξύ των οποίων και από το 'Ιδρυμα Μαραγκοπούλου, αντί, δηλαδή, να έχετε κάνει προηγούμενες μελέτη και αντίστοιχες διατάξεις ως προς το πώς γνωρίζουμε πόσους χρειάζεται η Ελλάδα να εργαστούν, τι ειδικότητες και πώς και από εκεί και πέρα να προχωρήσουμε, έρχεσθε και λέτε κάτι άλλο: Δεν υπάρχει καμία τέτοια μελέτη. Δεν γνωρίζουμε πού και πόσους θέλουμε. Απλώς και μόνο δηλώνει κάποιος στο εξωτερικό, στην οικεία προξενική αρχή ότι θέλει να έρθει στην Ελλάδα, υπάρχει κάποια στοιχειώδης συνεννόηση εδώ με τις οικείες υπηρεσίες, αλλά χωρίς καμία συνολική μελέτη και έρχεται εδώ.

Θεωρείτε σοβαρό το ζήτημα αυτό και τον τρόπο αντιμετώπισης της μετανάστευσης προς την Ελλάδα, όταν γνωρίζετε και τα προβλήματα εγκληματικότητας, αλλά και το πρόβλημα ανεργίας το οποίο υπάρχει;

Πέραν δεν τούτου, τι κάνετε σε σχέση με αυτούς που εργάζονται στην Ελλάδα; Δεν υπάρχει αποτίμηση -δεν γνωρίζετε, άλλωστε, πόσοι εργάζονται- του εάν και κατά πόσο ξέρουμε πόσοι εργάζονται και τι ανάγκες καλύπτουν για να γνωρίζετε ποιοι είναι εκείνοι που θέλετε να φέρετε.

Το όλο ζήτημα, λοιπόν, είναι πλήρης έλλειψη οιοδήποτε προγραμματισμού. Απλώς και μόνο το νομοσχέδιο είναι ένα είδος σχεδιασμού που ρυθμίζει τις διασυνοριακές σχέσεις με λοιπές χώρες για τον τρόπο με τον οποίο μπαίνουν και βγαίνουν κάποιои.

Αυτό το λέτε εσείς μεταναστευτική πολιτική; Αυτού του είδους η πολιτική νομίζετε ότι μπορεί να προσδώσει στη χώρα μας στοιχεία σοβαρότητας, στοιχεία κύρους, αλλά και στοιχεία ασφάλειας; Αυτή η νοοτροπία είναι δυνατόν να οδηγήσει στη μείωση της ανεργίας;

Κάτω απ' αυτές τις προϋποθέσεις αντιλαμβάνεσθε ότι ο λόγος για τον οποίο αδυνατούμε να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο, όπως ακριβώς έχει τούτη τη στιγμή, είναι διότι στερείται αυτού που απαιτεί μια μεταναστευτική πολιτική: Ενός γενικού σχεδιασμού που να έχει γίνει όμως πριν αρχίσουμε να εφαρμόζουμε τις σχετικές διατάξεις. Αυτά σε ό,τι αφορά το πρώτο σκέλος.

Από εκεί και πέρα υπάρχει το μεγάλο ζήτημα, το οποίο αφορά επιμέρους ρυθμίσεις, τις οποίες θα δούμε στη συζήτηση των άρθρων.

Πρώτα-πρώτα καλό θα ήταν -για να μη νομίζετε ότι λέμε υπερβολές- να κοιτάξετε την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής. Δείτε τι λέει για τα άρθρα 34 και 35. Σας λέει τι κερκόπορτες αφήνει το νομοσχέδιο σχετικά με τα ζητήματα των καλλιτεχνών, εντός και εκτός εισαγωγικών, που μπαίνουν στην Ελλάδα και πόσα κενά έχετε αφήσει για όλα αυτά τα ζητήματα.

ΛΕΟΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κάντε πρόταση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σας λέει η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής νομίζω. Εάν δεν κοιτάξατε την έκθεσή της, καλό είναι να την κοιτάξετε στην πορεία.

'Ερχομαι στο άλλο ζήτημα το οποίο σχετίζεται με το θέμα της παραμονής και εργασίας αλλοδαπών στην Ελλάδα. Το ζήτημα το γνωρίζετε. Τα αποδεικτικά στοιχεία τα έχετε. Μη μου πείτε ότι τα ερευνήσατε όλα, γιατί το Σώμα Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης ερεύνησε συγκεκριμένες περιπτώσεις και ενδεικτικά αναφέρθηκε σε αυτές. Απομένει το ζήτημα του ελέγχου σε ολόκληρη τη χώρα για το τι έχει συμβεί από ανθρώπους, οι οποίοι ζουν παρανόμως στην Ελλάδα. Και αν απλώς ζουν παρανόμως και εργάζονται, σωστά θα έλεγε κανείς ότι είναι μικρό το κακό. Το ζήτημα είναι ότι στην Ελλάδα, υπό το πρόσχημα των εργαζομένων αλλοδαπών, υπάρχουν μέλη του οργανωμένου εγκλήματος. Το ξέρετε και το ζείτε. Τους συλλαμβάνει κατά περίπτωση η Αστυνομία και μερικοί μάλιστα διαφεύγουν. Το χθεσινό

πρόβλημα του Ρουμάνου δραπετή το γνωρίζετε.

Τι πρόνοια πήρατε για να ξέρουμε το εξής πολύ απλό: Αυτοί που είναι παράνομοι και είναι και μέλη του οργανωμένου εγκλήματος, θα μείνουν στην Ελλάδα; Θα λειτουργήσει νομιμοποιητικά το νομοσχέδιο και γι' αυτούς; Δηλαδή στη νομιμοποίηση αυθαιρέτων την οποία κάνατε το 1997, θα προσθέσετε μια δεύτερη; Ποια μέτρα πήρατε για να μπορέσει κανείς να ερευνήσει κάτι τέτοιο; Εδώ και μήνες σας λέμε ότι είναι ανάγκη να γίνει επανέλεγχος. Είναι κοπιαστική δουλειά, είναι δύσκολη δουλειά. Αλλά, σε τελική ανάλυση, δεν μπορεί, ακριβώς υπό το πρόσχημα του ότι η γραφειοκρατία σας εμποδίζει, το οργανωμένο έγκλημα να δρα ανενόχλητο στην Ελλάδα υπό τη λεοντή ανθρώπων που έρχονται εδώ να δουλέψουν.

Επιτέλους δεν αντιλαμβάνεται η Κυβέρνηση ότι εξισώνει άνισα πράγματα, διότι μεταχειρίζεται με τον ίδιο τρόπο ανθρώπους, αλλοδαπούς -που δεν θα έπρεπε να το κάνει- οι οποίοι θέλουν να έρθουν εδώ να δουλέψουν, να προσφέρουν και στον εαυτόν τους και στην πατρίδα μας, με ανθρώπους που δεν έχουν τέτοιο σκοπό; Τι κάνετε; Αντί να κάνετε το διαχωρισμό για να ξέρουμε τι γίνεται με τους μεν και με τους δε, στην πραγματικότητα, προκειμένου να μην έχετε προβλήματα, προκειμένου να αντιμετωπίσετε τη γραφειοκρατία, την οποία δεν είναι δυνατόν να την αντιμετωπίσετε διαφορετικά, τους εξισώνετε όλους. Με αποτέλεσμα τα μέλη του οργανωμένου εγκλήματος να δρουν στην Ελλάδα με νόμιμα πιστοποιητικά υποτίθεται. Αυτό είναι ένα μεγάλο ζήτημα.

Υπάρχει και ένα τρίτο ζήτημα, το οποίο αφορά την απονομή ιθαγένειας καθ' οιονδήποτε τρόπο.

Πρώτα-πρώτα για μια ακόμη φορά ακούστηκε και σ' αυτήν την Αίθουσα και όταν μιλούσαμε για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής για τη χορήγηση ιθαγένειας: "Μα, τέλος πάντων, εσείς στη Νέα Δημοκρατία δεν είστε ευαίσθητοι γι' αυτό". Γιατί όλα αυτά υποτίθεται ότι τα κάνετε εσείς για να διευκολύνετε τους αδελφούς μας που έζησαν σε ξένες πατρίδες και έρχονται εδώ να ζητήσουν την ιθαγένεια για να ζήσουν στην Ελλάδα.

Για μιαν ακόμη φορά σας λέμε ότι όχι μόνο είμαστε ευαίσθητοι, αλλά και εκείνο το οποίο προσπαθούμε να καταγγείλουμε είναι ότι υπό το πρόσχημα -δεν λέω ότι το κάνετε οπωσδήποτε πάντοτε με πρόθεση, δεν θα το δεχθώ αυτό, αλλά δεν αντιλαμβάνεστε ότι αυτό συμβαίνει;- της βοήθειας αυτών των ανθρώπων, που ούτως ή άλλως αντιμετωπίζουν δυσκολίες για την απονομή της ιθαγένειας, που ούτως ή άλλως έρχονται στην Ελλάδα και δεν βρίσκουν δουλειά και τους στέλνετε με караβιές σε ξένες χώρες, έρχεστε και μας λέτε: "Να διευκολύνουμε τα πράγματα". Αυτό το κάνετε χωρίς να πάρετε στοιχειώδη μέτρα εάν και κατά πόσο αυτές τις διατάξεις, τις διευκολυντικές, δηλαδή, για όλους αυτούς, θα τις εκμεταλλευτούν και πάλι μέλη του οργανωμένου εγκλήματος, πολλούς από τους οποίους τους ζητάμε και τους ξέρετε και εσείς.

Έχετε την εντύπωση ότι με αυτές τις διατάξεις δεν θα έχουμε άλλα φαινόμενα Σολόνικ, Ταταρέγκοφ, Μπαζάρεβιτς και άλλων τινών; Ποιες ασφαλιστικές δικλίδες βάλατε, ώστε οι διευκολύνσεις αυτές, οι οποίες είναι απαραίτητες και εμείς θα τις ψηφίζαμε με όλη μας την καρδιά, άλλωστε εμείς τις έχουμε εισαγάγει ...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Πού αναφέρεστε, κύριε Παυλόπουλε;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα σας εξηγήσω στη συνέχεια.

Εμείς είμαστε εκείνοι οι οποίοι έχουμε εισαγάγει τις διατάξεις της διευκόλυνσης όλων εκείνων των αδελφών μας που ήρθαν και εγκαταστάθηκαν από το 1993.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Δεν είναι μέσα στο νομοσχέδιο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα μου επιτρέψετε να σας πω, κύριε Τζανή, κάτι; Την τροπολογία θα τη φέρετε, ναι ή όχι;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Όταν έρθουν οι τροπολογίες, το συζητάμε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Α, εσείς προσπαθείτε να φέρετε τη συζήτηση στα μέτρα σας εν κρυπτώ και παραβύστω την τελευταία στιγμή. Επειδή ξέρουμε ότι θα τη φέρετε, την απάντηση θα την ακούσετε επί της αρχής. Γιατί είναι μείζον θέμα αρχής αυτό.

Ούτως ή άλλως τι κάνετε; Εμείς διευκολύνουμε τότε τα πράγματα. Επί των ημερών μας και επί των πρώτων ημερών των κυβερνήσεων Παπανδρέου δεν προέκυψαν σημαντικά προβλήματα. Προέκυψαν επί των κυβερνήσεων Σημίτη και ιδίως μετά το 1997. Ψάξτε να βρείτε γιατί.

Ασφαλιστικές δικλίδες δεν υπάρχουν. Και επειδή θα φέρετε αυτήν την τροπολογία, και επειδή η τροπολογία αυτή ούτε λίγο ούτε πολύ θα έρθει με τέτοιο τρόπο, ώστε να μας πείτε πάλι ότι δεν είμαστε ευαίσθητοι, σας λέμε, ή θα υπάρξουν ασφαλιστικές δικλίδες, ώστε τα μέλη του οργανωμένου εγκλήματος να μη δρουν υπό το πρόσχημα των διατάξεων, που θα μας φέρετε. Ή να ξέρετε ότι θα υπάρξει μία ακόμη καταγγελία. Θα υπάρξει καταγγελία ότι χρησιμοποιείτε όλους αυτούς τους ανθρώπους, που τους φέρνετε εδώ και δεν σκέπτεστε τι θα τους κάνετε στη συνέχεια.

Γι' αυτό το λόγο σας λέω από τώρα ότι η διάταξη την οποία θα φέρετε όχι μόνο δεν είναι προστατευτική για τους ανθρώπους αυτούς, αλλά συνιστά εκμετάλλευσή τους. Και, πολύ περισσότερο, συνιστά μία ακόμη θεσμική καθιέρωση της υποκρισίας σε ένα μείζον ζήτημα, που δεν αφορά μόνο στην κοινωνία, αλλά στο έθνος στην κυριολεξία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Χαϊτίδης.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Έλληνες δείξαμε ότι πάντα προστρέχουμε εις βοήθειαν όλων των συνανθρώπων μας Ελλήνων ή ξένων εντός και εκτός Ελλάδος κάθε φορά που έχουν ανάγκη για βοήθεια.

Στο πρόσφατο σχετικά παρελθόν, είναι γνωστό ότι κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και της εδώ ξενικής κατοχής, είμαστε εμείς, ο ελληνικός λαός που περιέθαλψε όλους ακόμη και τους ξένης καταγωγής πολίτες, που βρέθηκαν στην Ελλάδα και οι οποίοι καταδιώκονταν από τους κατακτητές, Γερμανούς, Ιταλούς, και Βουλγάρους. Είμαστε εμείς εκείνοι οι οποίοι μετά τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου περιθάλαψε όλα τα θύματα των σοσιαλιστικών καθεστώτων, ειδικότερα της Βαλκανικής που κατέφυγαν στη χώρα μας. Είμαστε εμείς που κατά την εικοσαετία 1960-1980 και εν συνεχεία, (κυρίως εκείνη την περίοδο υπήρξε το μεγάλο κύμα), δεχθήκαμε και δώσαμε τη δυνατότητα εργασίας και επιβίωσης σε χιλιάδες ξένους, προσερχομένους από την Ασία, από την Αφρική, από τη Μέση Ανατολή.

Φθάσαμε στο σημείο ακόμη και μαθητές απ' αυτές τις χώρες να δεχόμαστε σε δικές μας στρατιωτικές σχολές, όπως από το Λίβανο, από τη Συρία, από την Ιορδανία και από την Αίγυπτο. Ο ελληνικός λαός έστειλε караβάνια ανθρωπιστικής βοήθειας την περίοδο 1990-1994 στους δυστυχείς γείτονες των Βαλκανίων οι οποίοι, μετά την κατάρρευση των σοσιαλιστικών καθεστώτων τους, απεκαλύφθη ότι δυστυχούσαν σε μεγάλο βαθμό. Κι εμείς σπεύσαμε σε βοήθειά τους. Εγώ είχα την προσωπική εμπειρία να συνοδεύσω τέτοια караβάνια με ατελείωτη βοήθεια φαρμάκων, ενδυμάτων και τροφίμων. Στόχος της Ελλάδας ήταν να βοηθηθούν για να επιβιώσουν αυτοί οι λαοί, ώστε στη συνέχεια, να παραμείνουν στις εστίες τους κι όχι να έλθουν στη χώρα μας, όπου κι αυτοί έχουν προβλήματα επιβίωσης λόγω παντελούς ελλείψεως μεταναστευτικής πολιτικής από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Έτσι μας δημιούργησαν χωρίς να το θέλουν, τα γνωστά προβλήματα, τα οποία όλοι μας ζούμε καθημερινά.

Αυτή η κατάσταση μας κάνει όλους μας να αισθανόμαστε άσχημα, αλλά και να νιώθουμε τύψεις γιατί γύρω μας υπάρχουν ξένοι, που βέβαια είναι ανθρώπινα όντα που διαβιούν κάτω από απάνθρωπες συνθήκες. Είναι απαράδεκτη η νοοτροπία της Κυβέρνησης να ενθαρρύνει -κι όχι απλά να επιτρέψει- την εισοδο ξένων, προκειμένου να τους χρησιμοποιήσει μαζί με άλλα μέτρα ως μοχλό για την πτώση του πληθωρισμού, για τη λογιστι-

κή εικονική "βελτίωση της οικονομίας".

Όμως, επειδή ισχυρίζεσθε, κύριε Υπουργέ, ότι ειδικά με αυτό το νομοσχέδιο φέρνετε προς ψήφιση μια ολοκληρωμένη μεταναστευτική πολιτική, πρέπει να σας ρωτήσω, αν έχετε μελετήσει αυτό το τόσο σοβαρό πρόβλημα, αν το έχετε περιγράψει και αν μπορείτε να προτείνετε λύσεις. Δεν κάνατε τίποτε γι' αυτό δεν είστε σε θέση να μας πείτε, έστω με προσέγγιση, πόσοι είναι οι λαθρομετανάστες. Τα νούμερα τα οποία εσείς και οι φιλικές σας εφημερίδες αναφέρουν κατά καιρούς ανέρχονται από επτακόσιες χιλιάδες μέχρι δύο εκατομμύρια. Επομένως έχετε πλήρη άγνοια, επειδή ποτέ δεν καθίσατε να καταγράψετε ή να πιθανολογήσετε με ικανή προσέγγιση πόσοι είναι οι ξένοι, τους οποίους προσπαθείτε εκ των υστέρων να νομιμοποιήσετε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Σας είπα, είναι μέχρι επτακόσιες χιλιάδες.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Έχετε μελετήσει, κύριε Υπουργέ, αφού θέλετε να τους χρησιμοποιήσετε και να τους αξιοποιήσετε ως εργαζόμενους σε θέσεις που οι Έλληνες λέτε ότι τις περιφρονούν -αυτό δεν περιέχεται μέσα στην εισηγητική έκθεση- ποιες ειδικότητες, και πόσες θέσεις είναι εκείνες στις οποίες παρατηρείται έλλειψη εργαζομένων; Εδώ, φθάσαμε να ακούσουμε προηγουμένως από τον κ. Γείτονα, να λέει ότι πρέπει να προσκαλέσουμε ακόμη και πτυχιούχους από το εξωτερικό, ενώ σήμερα οι Έλληνες πτυχιούχοι είναι στα καφενεία και εκλιπαρούν για χαρτζιλίκι ή εργάζονται σε χειρωνακτικές εργασίες, προκειμένου να εξασφαλίσουν αυτό το χαρτζιλίκι. Δυστυχώς από ανέχεια επιδίδονται σε εργασίες που οι ίδιοι δεν θέλουν να ασκούν αφού άλλα σπούδασαν επί είκοσι χρόνια.

Όταν φθάνουμε στο σημείο στελέχη της Κυβερνήσεως πρώην Υπουργοί και σήμερα διακεκριμένοι διαμορφωτές της κυβερνητικής πολιτικής να προτείνουν τέτοια πρωτοφανή πράγματα σημαίνει ότι είστε σε πλήρη σύγχυση. Ίσως όμως να υπάρχει άλλη εξήγηση που δεν μας τη λέτε. Ε, λοιπόν, θα σας την πω εγώ, κύριε Υπουργέ.

Είναι δεδομένο, κύριε Υπουργέ, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει αναλάβει τη δέσμευση απέναντι σε άλλα παγκόσμια κέντρα να φιλοξενήσει τουλάχιστον εκατόν πενήντα εκατομμύρια μετανάστες από χώρες όπου υπάρχει ο κίνδυνος κοινωνικής έκρηξης και ο επιμερισμός στην Ελλάδα είναι από έξι έως επτά εκατομμύρια τέτοιους οικονομικούς μετανάστες να τους δεχτούμε στην Ελλάδα.

Ήδη σας πληροφορώ για να ακούσουν και οι αγαπητοί συνάδελφοι ότι στη Θεσσαλονίκη αυτή την ώρα που μιλάμε εκπονείται χωροταξική μελέτη, ώστε η ευρύτερη περιοχή της Θεσσαλονίκης, πέραν του πολεοδομικού συγκροτήματος, από επτακόσιες χιλιάδες κατοίκους που έχει σήμερα να υποδεχθεί τριάντισι εκατομμύρια. Σας ρωτάω, πού θα βρεθούν τα άλλα δύομισι, τρία εκατομμύρια που θα φέρετε να εγκαταστήσετε στη Θεσσαλονίκη, κύριε Υπουργέ; Θα είναι λαθρομετανάστες που βρίσκονται στην Ελλάδα και άλλοι που έχετε σχεδιάσει και δεσμευθεί, αλλά δεν μας το είπατε να τους φέρετε από το εξωτερικό.

Όμως, αν για όλες τις χώρες της Ευρώπης υπάρχει ένας άλφα τρόπος για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα ή να υποδεχθούν προς ενίσχυση της οικονομίας τους ξένους μετανάστες, δεν μπορούν τα ίδια μέτρα και σταθμά να ισχύσουν ειδικά στη χώρα μας και μάλιστα με μετανάστες προερχόμενους από τις όμορες χώρες. Γιατί εμείς, όπως προείπα και περιέγραφα, δώσαμε και δώσαμε πρόσφατα και δίνουμε ακόμα την οικονομική μας συμπαράσταση για την επιβίωση αυτών των κρατών, εκείνοι όμως εξακολουθούν όπως και στο παρελθόν να εκφράζουν με κάθε τρόπο τη δική τους επιθετικότητα και τις δικές τους εδαφικές βλέψεις εναντίον της Ελλάδας.

Καταθέτω στα Πρακτικά το έμβλημα επισήμου, εγκεκριμένου κόμματος στα διπλανά Σκόπια, όπου το έμβλημά του είναι "Η Μακεδονία του Αιγαίου" δηλαδή ένα νέο κράτος, το οποίο περιλαμβάνει τα Σκόπια μέχρι την Κατερίνη, Θεσσαλονίκη, Χαλκιδική και μέχρι την Καβάλα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χαϊτίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

φίας και Πρακτικών της Βουλής)

Για να μη θεωρηθεί ότι αυτές είναι κάποιες επιδιώξεις μη σοβαρές, και μη αποδέκτες από επίσημα κράτη, καταθέτω επίσης στα Πρακτικά έγγραφο ενημερωτικό για τους πεζοναύτες του αμερικανικού ναυτικού (Νοέμβριος 1999) όπου τους ενημερώνουν ότι ερχόμενοι εδώ στην περιοχή ως "ειρηνευτές" θα βρουν, μεταξύ των άλλων, τώρα ή στο μέλλον, ένα κράτος, ακριβώς αυτό το κράτος που σας είπα προηγουμένως. Επομένως όλοι αυτοί που θέλουν να εφησυχάζουν ή να μας αποκοιμίζουν και λένε ότι αυτά είναι υπερεθνικισμοί κάποιων ελαχίστων ακραίων στις γειτονικές χώρες, διαψεύδονται από όσα ανέφερα και τα οποία υιοθετούν οι γνωστοί κηδεμόνες της περιοχής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χαϊτίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Αυτά είναι υπερβολές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ να μην απαντάτε σε σχολιασμούς του συναδέλφου.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Περίπου μας είπε ότι αλώθηκε η Ελλάδα. Να μας δώσει διευκρινίσεις.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Εγώ, κύριε Υπουργέ, σας καταθέτω έγγραφα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, μόλις τελειώσει ο κ. Χαϊτίδης θα πάρετε το λόγο και θα πείτε αυτά που θέλετε.

Τελειώνετε, κύριε Χαϊτίδη.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Εγώ καταλαβαίνω την ταραχή του κυρίου Υπουργού, που προσωπικά ξέρει πόσο τον εκτιμώ. Όμως εδώ αποκαλύπτονται γεγονότα και έγγραφα. Ας απαντήσει επίσημα η Κυβέρνηση και όχι με αφορισμούς και όχι με πρόθεση να μας φιμώσει, όπως έκανε απαράδεκτως η κυρία Υπουργός προηγουμένως λασπολογώντας εκ προοιμίου και λέγοντας ότι όποιος δεν συμφωνεί μαζί της, είναι ρατσιστής. Εμείς εάν είμαστε ρατσιστές ή εάν αγαπάμε όλους τους ανθρώπους της γης και ιδιαίτερα τους γειτονές μας, το δείξαμε και εγώ προσωπικά ως νομάρχης Θεσσαλονίκης. Εδώ είναι ο κ. Σπυριούννης να σας πει, κύριε Υπουργέ, αλλά και εσείς τα γνωρίζετε, γιατί κατάγεστε από τη Βόρεια Ελλάδα.

Δεν μπορείτε να ρίχνετε τις δικές σας ευθύνες ή δεσμεύσεις ή τους σχεδιασμούς σε άλλους. Εγώ καταθέτω στα Πρακτικά, μία επίσημη ανακοίνωση στην εφημερίδα το "ΒΗΜΑ" στις 20 Οκτωβρίου 1999 όπου το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης ομολογεί ότι μέσα στην πενταετία 1995-1999 εισήλθαν στην Ελλάδα, τουλάχιστο, ένα εκατομμύριο λαθρομετανάστες.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χαϊτίδης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα ανακοίνωση η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτούς μπόρεσε να εντοπίσει. Κύριος οίδε πόσοι άλλοι, μπηκαν παράνομα στην Ελλάδα, τους οποίους δεν εντόπισε το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης! Αυτά λοιπόν είναι όλα εκείνα τα οποία μας εμβάλλουν σε ανησυχία. Και εμείς, οι βορειοελλαδίτες, θέλουμε να ενημερώσουμε και να πούμε στους συναδέλφους, στους Υπουργούς και τους λοιπούς εφησυχάζοντες εδώ στην περιοχή του Κολωνακίου ότι εμείς υπερασπιστήκαμε τα εδάφη εκείνα, οι πατεράδες μας, οι συγγενείς μας και φυσικά δεν πρόκειται να αφήσουμε τώρα τους όποιους σχεδιασμούς της Κυβερνήσεως, για λόγους πολιτικού συμφέροντος, πολιτικής σας επιβιώσεως ή δεσμεύσεων, να κάνουν κακό στην περιοχή. Θα αμυνθούμε και σας βεβαιώνουμε ότι ο ελληνικός λαός και μάλιστα ο ακριτικός λαός της βορείου Ελλάδος και των Νησιών δεν πρόκειται να σας επιτρέψει να εφαρμόσετε αυτά τα οποία μας φέρνετε απαράδεκτως να ψηφίσουμε και εκείνα τα οποία Κύριος οίδε πότε και πώς θα μας φέρετε προς ψήφιση στο μέλλον. Διότι και αν ακόμη υποτεθεί πως με το παρόν νομοσχέδιο δίνετε λύσεις στο ενάμισι ή δύο εκατομμύρια των λαθρομεταναστών, που υπάρχουν σήμερα στην Ελλάδα, πώς θα δια-

σφαλίσετε ότι ύστερα από δύο χρόνια δε θα φέρετε ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Χαϊτίδη, θα έχετε και δευτερολογία. Σας παρακαλώ!

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Υστερα από δύο χρόνια άλλο νομοσχέδιο για να νομιμοποιήσετε τα επόμενα δύο εκατομμύρια λαθρομεταναστών τα οποία θα εισρεύσουν στην Ελλάδα αφού δεν διασφαλίζετε τρόπους στεγανοποίησης και ασφαλίσεως των συνόρων;

Για τους λόγους αυτούς και με μεγάλη οργή καταψηφίζω αυτό το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Εν τη ρύμη του λόγου του ο κ. Χαϊτίδης μίλησε περί σχεδιασμών της Κυβερνήσεως, οι οποίοι σχεδιασμοί ούτε λίγο ούτε πολύ απεργάζονται...

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Σ' αυτά που κατέθεσα απαντήστε, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Χαϊτίδη, σας παρακαλώ.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Εγώ στέκομαι σε συγκεκριμένα λόγια του κ. Χαϊτίδη ότι σχεδιασμοί της Κυβερνήσεως απεργάζονται βλάβη των εθνικών συμφερόντων στα βόρεια σύνορά μας! Έλεος!! Τίποτε άλλο και τελειώνω εδώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Τζαμτζής έχει το λόγο.

(Στο σημείο αυτό ο κ. Τζαμτζής κατευθύνεται προς το Βήμα).

Κύριε Τζαμτζή, έχει ληφθεί απόφαση από τον προηγούμενο συνάδελφο για λόγους συντομίας να ομιλούν οι κύριοι Βουλευτές από τη θέση τους.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΙΩΝΗΣ: Πολλή ευαισθησία εκ μέρους του Προεδρείου, αλλά αρχίσαμε στις 11.30' αντί στις 10.30'. Αυτά τα πράγματα πρέπει να τα επισημαίνουμε για να γηράσκουμε αεί διδασκόμενοι.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, το 1991 ψηφίστηκε με πρωτοβουλία της Νέας Δημοκρατίας ο ν. 1975 περί αλλοδαπών, ο οποίος ισχύει μέχρι σήμερα. Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο αντικατέστησε νόμο του 1920 και φυσικά έδωσε λύση στα προβλήματα μετανάστευσης πριν από μια δεκαετία.

Πολλά άρθρα του σχεδίου νόμου, που έχει φέρει η Κυβέρνηση είναι ίδια με το ν. 1975. Σήμερα η Κυβέρνηση χαρακτηρίζει το νόμο αυτό ως ανεπαρκή, διότι τα τελευταία οκτώ χρόνια δεν μπόρεσε να ελέγξει την κατάσταση. Ας δούμε τι έκανε η Κυβέρνηση αυτά τα χρόνια, ποια είναι η κατάσταση στη χώρα μας;

Τα σύνορά μας είναι διάτρητα σε πολλά σημεία, αφύλακτα καθ' όλο το μήκος της μεθορίου από την Ηγουμενίτσα μέχρι τον Έβρο. Θα σας διαβάσω τι απάντηση δίνει το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας σε σχετική ερώτηση: "Σε όλο το μήκος των βορείων συνόρων υπάρχουν εκατόν τριάντα τέσσερα φυλάκια, η δε ζώνη ευθύνης τους εξαρτάται από τη διαμόρφωση του εδάφους και τις ιδιαιτερότητες που παρουσιάζει η κάθε περιοχή". Η ελληνική μεθόριος πλην της Τουρκίας έχει μήκος χίλια τριάντα τρία χιλιόμετρα και βέβαια εκατόν τριάντα τέσσερα φυλάκια μόνο για να τη φυλάξουν. Και βέβαια μέσα στην απάντηση λέγεται ότι γίνονται ενέδρες, γίνονται περίπολοι και διάφορα τέτοια πράγματα τα οποία δεν είναι αληθή. Διότι όλα αυτά τα φυλάκια είναι μικρά, της δυνάμεως των πέντε, επτά, οκτώ ανδρών, εκ των οποίων οι μισοί λείπουν σε άδεια και φυσικά με δύο και τρεις άνδρες δεν μπορεί να γίνει περιπολία.

Σε άλλη απάντηση το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης σε σχετική ερώτηση με θέμα "το πρόβλημα με τα αφύλακτα σύνορά μας" απαντά:

"Σας πληροφορούμε ότι κατά την πενταετία 1996-2000 συνελήφθησαν από τις αστυνομικές υπηρεσίες ένα δισεκατομμύριο δεκατρία εκατομμύρια εννιάκοσις πενήντα επτά χιλιάδες λαθρομετανάστες, ενώ κατά το χρονικό διάστημα 1996-2000 οι υπηρεσίες των αστυνομικών διευθύνσεων των βορείων συνόρων

της χώρας κατηγόρησαν για παραβάσεις του νόμου περί ναρκωτικών τρεις χιλιάδες οκτακόσια σαράντα τρία άτομα, ημεδαπούς και αλλοδαπούς". Αυτή είναι η κατάσταση, κύριε Υπουργέ. Αυτό που δεν ξέρουμε είναι το πόσο μπήκαν. Το πόσο βγήκαν, το πόσο διώχθηκαν το ξέρουμε, ένα δισεκατομμύριο δεκατρία εκατομμύρια εννιάκοσις πενήντα επτά χιλιάδες λαθρομετανάστες. Φαντάζεσθε, λοιπόν, το πόσο μπήκαν! Διότι τους δρόμους τους γνωρίζουν οι λαθρομετανάστες. Γνωρίζουν τους δρόμους που δεν γνωρίζουν ο στρατός και οι συνοριοφύλακες. Μπαίνουν στη χώρα μας κατά ομάδες, ακολουθούν συγκεκριμένα μονοπάτια και φθάνουν στις πόλεις και στα χωριά μας και φυσικά μαζί τους κουβαλούν χασίς και όπλα.

Στη χώρα μας, μετά την κατάρρευση του καθεστώτος Αλία στην Αλβανία, εισήλθαν παράνομα και πωλήθηκαν χιλιάδες όπλα από την Αλβανία και τεράστιες ποσότητες χασίς.

Σκληρότερα ναρκωτικά, όπως η ηρωίνη και κοκαΐνη, μπαίνουν πλέον στη χώρα μας από τα Σκόπια. Και βέβαια ακόμα γίνεται λαθρεμπόριο καφέ και εισέρχονται στη χώρα μας αλλοδαπές γυναίκες, οι οποίες προωθούνται στις μεγάλες πόλεις και ωθούνται στην πορνεία.

Τα ίδια συμβαίνουν και στην ελληνοβουλγαρική μεθόριο. Χαρακτηριστικές είναι οι περιπτώσεις γυναικών που πέθαναν στα χιόνια, όταν προσπάθησαν να μπουν στη χώρα μας.

Σήμερα, λοιπόν, έρχεται η Κυβέρνηση πολύ καθυστερημένα να ορίσει το νομικό πλαίσιο, ώστε να μπορέσει να ελέγξει την κατάσταση. Σίγουρο, όμως, είναι ότι για όλες αυτές τις υπηρεσίες, που θα δημιουργηθούν θα απαιτηθεί χρόνος για να μπορέσουν να στελεχωθούν. Ουσιαστικά για να λειτουργήσουν αυτές οι υπηρεσίες, θα πρέπει να περάσουν περίπου δύο χρόνια. Μέχρι τότε βέβαια η μεταναστευτική πολιτική θα υλοποιείται αποκλειστικά από το Υπουργείο Εσωτερικών. Αναρωτιέμαι, λοιπόν, μήπως έχουμε προβλήματα δυσλειτουργίας ή μήπως έχουμε προβλήματα απουσίας ελέγχου του χώρου. Διότι έρχεται πολύ φυσιολογικά στο μυαλό μου το πρόβλημα των παράνομων ελληνοποιήσεων από τις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης.

Πρώτο, λοιπόν, θέμα είναι ο χρόνος που θα απαιτηθεί για τη λειτουργία αυτών των υπηρεσιών.

Σημαντικότερο όλων, όμως, είναι η ανάγκη να καθοριστεί ανώτατος αριθμός μεταναστών στη χώρα μας. Δεν είναι δυνατόν η χώρα μας να δέχεται και να νομιμοποιεί μετανάστες και μάλιστα κατά τρόπο άνισο μεταξύ των χωρών προέλευσης. Σήμερα η χώρα μας έχει κατακλυσθεί ...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας

Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Προβλέπεται αυτό.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Προβλέπεται με ξαφνικές παρεμβάσεις, λες και σας ήλθε, κύριε Υπουργέ, πριν από μία ώρα, πριν τη συνεδρίαση η επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος. Προσπαθείτε πάντοτε να αιφνιδιάσετε.

Σήμερα, λοιπόν, η χώρα μας έχει κατακλυσθεί από Αλβανούς λαθρομετανάστες στη συντριπτική τους πλειοψηφία, λαθρομετανάστες, οι οποίοι προσπαθούν να επιβιώσουν ζώντας μέσα στα κτήματα, σε αγροτικές αποθήκες, πολλές φορές κάτω από τις γέφυρες, ζητιανεύοντας, αλλά και κλέβοντας πολλές φορές. Δίχως οι ημεδαποί εγκληματίες να υστερούν, η αλματώδης αύξηση της εγκληματικότητας στη χώρα μας οφείλεται σημαντικά στους Αλβανούς λαθρομετανάστες.

Υπάρχει, λοιπόν, απόλυτη ανάγκη καθορισμού ενός ανώτατου ορίου, ενός πλαφόν μεταναστών, που μπορεί να απορροφήσει η χώρα μας. Το στοιχείο αυτό θα πρέπει να αποτελέσει τη βάση της μεταναστευτικής μας πολιτικής. Θα πρέπει να μην υπάρχει ανισότητα μεταξύ των χωρών προέλευσης των μεταναστών και να υπάρχει όριο, ποσοστό κάθε χώρας.

Είναι πολύ σημαντικό το σημείο αυτό, γιατί πλέον η χώρα μας αντιμετωπίζει σοβαρότατο πρόβλημα με τη γειτονική Αλβανία.

Ακούστε τι λέει, κύριε Υπουργέ, η εφημερίδα "ΑΛΜΠΑΝΙΑ" στις 26 Ιανουαρίου του 2001, της οποίας ο τίτλος είναι "η στάση της Ελλάδας απέναντι στις εθνικές μειονότητες", όπου κατηγορεί τη χώρα μας για ρατσισμό απέναντι σε αυτές τις μειονότητες.

Πέρα από τα διάφορα, τα οποία λέγονται και όπου κατηγορείται η Ελλάδα ότι δεν έχει σχολεία, ότι προσπαθεί να εντάξει

τους Αλβανούς της χώρας μας και ασκεί πιέσεις πάνω σε αυτούς για να ενταχθούν στην Ελλάδα, προς το τέλος κάνει αναφορά σε δημοσιεύματα της αλβανόφωνης εφημερίδας "ILIRIA" της Νέας Υόρκης, των ΗΠΑ, όπου λέει ξεκάθαρα ότι οι ελληνικές αρχές πάντα έπαιξαν το ρόλο στρουθοκαμήλου, καθώς και η κατηχημένη, επί ολόκληρες δεκαετίες, ελληνική γνώμη αρνούνται κατηγορηματικά να αναγνωρίσουν την παρουσία εθνικών μειονοτήτων στην ελληνική επικράτεια.

Θα καταθέσω για τα πρακτικά της Βουλής το συγκεκριμένο δημοσίευμα, γιατί πραγματικά αυτές οι αλβανικές κορώνες, για ρατσισμό των Ελλήνων για αλβανική και μακεδονική μειονότητα στη χώρα μας, δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής ο κ. Τζαμπζής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεν έχουμε όμως δικαίωμα να κλείνουμε τα μάτια μας και τα αυτιά μας σ' αυτές τις αλβανικές επιδιώξεις. Ας αφήσει κατά μέρος η κυρία Υπουργός τις κορώνες περί ρατσισμού και ξενοφοβίας. Δεν είμαστε ούτε ρατσιστές ούτε φοβόμαστε τους ξένους. Η πρακτική όμως των Αλβανών στα Σκόπια, όπου τόσα χρόνια μιλούν για αλβανική μειονότητα και σήμερα προσπαθούν να ανάψουν φωτιές πολέμου με στόχο την αλλαγή των συνόρων, δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας. Θα πρέπει να προστατεύσουμε την Ελλάδα από τέτοιες εξελίξεις και μελλοντικές αλλά και σημερινές ακόμη εδαφικές διεκδικήσεις της Αλβανίας, που ήδη διατυπώνονται από τους Αλβανούς με τις αξιώσεις τους για αποζημίωση των περιουσιών των τσάμηδων και με χάρτες της μεγάλης Αλβανίας, όπου συμπεριλαμβάνουν τμήμα της δυτικής Μακεδονίας και της Ηπείρου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό δεν δίνει απάντηση σε καίρια ερωτήματα που δημιουργούνται σε όλους μας. Πόσοι μετανάστες υπάρχουν σήμερα συνολικά στη χώρα μας; Δεν το γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ, δεν μπορείτε να απαντήσετε. Πού βρίσκονται αυτοί; Δεν το γνωρίζετε ούτε αυτό, διότι πολλοί απ' αυτούς είναι χρεωμένοι στην Πέλλα, αλλά σηκώνονται και πηγαίνουν στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη και το σημείο αυτό δεν το καλύπτει το νομοσχέδιο. Δεν γνωρίζετε από πού ήλθαν, ποια είναι η χώρα προέλευσής τους και η εθνικότητά τους. Μπορείτε να μας πείτε πόσοι βρίσκονται νόμιμα στη χώρα και πόσοι παράνομα; Γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ, όσους συλλαμβάνετε και τους δώχνετε. Αυτούς μόνο γνωρίζετε. Έχει γίνει κάποια έρευνα στην αγορά εργασίας για να γνωρίζουμε πόσους χρειαζόμαστε κατά τόπο, κατά κλάδο και κατά ειδικότητα; Υπάρχουν σήμερα κάποιες διακρατικές συμφωνίες, που να διέπουν τους οικονομικούς μετανάστες;

Το νομοσχέδιο δεν καθορίζει το πλαίσιο, δεν καθορίζει τους βασικούς άξονες της μεταναστευτικής μας πολιτικής που είναι πρώτον οι ανάγκες σε εργατικά χέρια, δεύτερον το ανώτατο όριο μεταναστών που μπορούμε να απορροφήσουμε και τρίτον ο καθορισμός ορίων μεταξύ των χωρών προέλευσης των μεταναστών. Το νομοσχέδιο αυτό προσπαθεί να μερεμετίσει την κακή σημερινή κατάσταση, μια κατάσταση ανεξέλεγκτη για την οποία, κύριε Υπουργέ, υπεύθυνη είναι η Κυβέρνησή σας. Γι' αυτό το λόγο και καταψηφίζω το νομοσχέδιο επί της αρχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Θα μιλήσει τώρα ο κ. Πολύζος και μετά ο κ. Τσούρνος και θα κλείσουμε.

Ο κ. Πολύζος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, μετά την κατάρρευση των κομμουνιστικών καθεστώτων της Ανατολικής Ευρώπης στις αρχές της δεκαετίας του 1990 η χώρα μας έγινε ξαφνικά δέκτης ενός τεραστίου αριθμού απελπισμένων ανθρώπων, οι οποίοι έψαχναν απεγνωσμένα μια καλύτερη ζωή. Οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι η έκταση του φαινομένου αυτού ήταν τέτοια και οι καταστάσεις τόσο περίπλοκες, ώστε η αντίδραση του ελληνικού κράτους υπήρξε κατώτερη των περιστάσεων στις πρώτες εμφανίσεις του φαινομένου. Ο πόθος αλλά και η ανάγκη πολλών ομογενών μας να κατοικήσουν στην πατρίδα μας, σε συνδυασμό με την έλλειψη αντίστοιχων εμπειριών, καθώς και τις πολλαπλές διεθνείς δεσμεύσεις της χώρας μας, οδήγησαν αρχικά σε μία διστακτική και ίσως αντιφατική α-

ντιμετώπιση του φαινομένου.

Δυστυχώς ο αρχικός αυτός αιφνιδιασμός μετατράπηκε μετά το 1993 σε μία εσκεμμένη προσπάθεια εκμετάλλευσης των παραθύρων του νόμου προκειμένου να υπάρξουν για το κυβερνών κόμμα τα οφέλη που είδαμε όλοι στις τελευταίες εκλογές με τις παράνομες ελληνοποιήσεις.

Αφού, λοιπόν, η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη κράτησε το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο όσο το χρειαζόταν, αποφάσισε να προχωρήσει σε τροποποίησή του.

Κύριοι συνάδελφοι, πράγματι η χώρα μας χρειάζεται ένα νέο νομοθετικό πλαίσιο που θα ανταποκρίνεται στις σύγχρονες κοινωνικοοικονομικές συγκυρίες και κυρίως στις ανάγκες μιας μακροπρόθεσμης μεταναστευτικής πολιτικής, οι βασικοί σκοποί του οποίου θα πρέπει να περιλαμβάνουν:

Πρώτον, τη συμμόρφωση της χώρας με τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει στο πλαίσιο διεθνών συμβάσεων, με το ίδιο αντικείμενο.

Δεύτερον, τη θωράκισή μας από τις κακόβουλες και παντελώς ψευδείς αναφορές σε εθνικές μειονότητες, οι οποίες μπορεί να βρίσκουν βάση όταν οι μετανάστες συγκεκριμένης προέλευσης -και αντιλαμβάνεστε όλοι τι εννοώ- αποτελούν ένα πολύ μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού.

Τρίτον, την ενίσχυση πολιτικών ένταξης και αφομοίωσης των νομίμων μεταναστών στην ελληνική κοινωνία.

Αυτοί οι στόχοι μπορούν να πραγματοποιηθούν, μόνο εφόσον καθοριστεί με τρόπο επιστημονικό η απορροφητική δυνατότητα της χώρας μας. Η μεταναστευτική πολιτική της χώρας μας μπορεί να διαρθρωθεί μόνο όταν βασίζεται σε σταθερές παραμέτρους και δεν άγεται και φέρεται από τις πρόσκαιρα επικρατούσες κάθε φορά συνθήκες.

Υπάρχουν πολλοί λόγοι που συνηγορούν υπέρ του ορισμού ενός μέγιστου αριθμού μεταναστών, που η χώρα μας μπορεί να απορροφήσει.

Πρώτον, για να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στις στοιχειώδεις υποχρεώσεις μας ως κράτος, δηλαδή να εξασφαλίσουμε ανθρώπινους όρους ζωής στους κατοίκους της επικράτειας, πρέπει ο αριθμός των μεταναστών να μην υπερβαίνει τις δυνατότητες των υποδομών της χώρας είτε πρόκειται για κοινωνική ασφάλιση είτε για υγεία είτε για εκπαίδευση.

Δεύτερον, ο έλεγχος του αριθμού των μεταναστών θα βοηθήσει και στον έλεγχο της ανεργίας, αφού είναι γεγονός ότι η υπερπροσφορά φθηνών, παράνομων εργατικών χεριών οδηγεί σε αύξηση της ανεργίας των Ελλήνων.

Τρίτον, το ίδιο μέτρο θα συμβάλει αποτελεσματικά στην πάταξη της εκμετάλλευσης των αλλοδαπών εργατών, φαινόμενο το οποίο είναι απόρροια ακριβώς της υπερπροσφοράς εργατών και του γεγονότος ότι οι περισσότεροι από αυτούς είναι παράνομοι.

Τέταρτον, δεν πρέπει τέλος να διαφεύγει της προσοχής μας ότι το φαινόμενο της ξενοφοβίας, το οποίο εμφανίστηκε τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας, είναι αποτέλεσμα και του τεράστιου αριθμού των μεταναστών, αλλά και της συμπεριφοράς των, σε σχέση με το γηγενή πληθυσμό. Επομένως ο καθορισμός του ανώτατου αριθμού των μεταναστών, θα αποτελέσει ανασχετικό παράγοντα διαμόρφωσης τέτοιας ψυχολογίας, αλλά και θα ενισχύσει το αίσθημα ασφάλειας του πολίτη, που τόσο έχει πληγεί τα τελευταία χρόνια, ειδικότερα στην ελληνική ύπαιθρο.

Κύριοι συνάδελφοι, εκτός από τον καθορισμό του ανώτατου αριθμού μεταναστών, νομίζω ότι είναι απαραίτητο να οριστεί εκ του νόμου ότι οι μετανάστες συγκεκριμένης εθνικότητας δεν θα μπορεί σε καμία περίπτωση...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Δεν μπαίνει αυτό. Το εξήγησα και στον κ. Τζαμπζή. Για τον ανώτατο αριθμό...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ: Το δικαιολογώ, κύριε Υπουργέ, παρακάτω. Δεν θα πούμε μόνο γι' αυτούς. Δεν θα μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβαίνουν ένα συγκεκριμένο, ίσο για όλες τις εθνικότητες, ποσοστό....

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Δεν μπορεί να μπει αυτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΥΛΥΖΟΣ: ...επί του συνολικού αριθμού των μεταναστών, το οποίο θα μπορούσε να είναι επί παραδείγματι 20% συνολικά, αλλά γι' αυτούς που αναφέρουμε θα ανάγεται και σε μετανάστες άλλης χώρας προέλευσης.

Με το μέτρο αυτό θα τεθεί τέλος στις απαράδεκτες απόψεις περί μειονοτήτων στην Ελλάδα, που ακούγονται όλο και συχνότερα τώρα τελευταία, ενώ παράλληλα καμία χώρα δεν θα μπορεί να μας κατηγορήσει για διακρίσεις.

Αντίστοιχες τέτοιες ρυθμίσεις έχουν εφαρμοστεί σε πολλές χώρες που είναι δέκτες μεταναστών, όπως είναι η Αυστραλία, η Αμερική και ο Καναδάς.

Πιστεύω πως το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα θα έπρεπε να δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα στην ένταξη των νομίμων μεταναστών στην ελληνική κοινωνία και να μην τους αντιμετωπίζει με καχυποψία, σαν παρείσακτους. Δυστυχώς όμως, εκτοπίζονται στο κείμενό του ορισμένες διατάξεις, οι οποίες οδηγούν σε αποτελέσματα κοινωνικά και νομικά απαράδεκτα.

Θα ήθελα ιδιαίτερος να αναφερθώ στο ζήτημα της οικογενειακής επανένωσης των μεταναστών. Είναι ευνόητο ότι η προτίμησή μας ως κράτος θα έπρεπε να είναι να έχουμε οικογένειες και όχι μεμονωμένα άτομα μεταναστών.

Αντίθετα το παρόν νομοσχέδιο βάζει σημαντικά προσκόμματα τόσο με το απαιτούμενο διάστημα των δύο ετών για την οικογενειακή επανένωση όσο και με την τριετή απαγόρευση εργασίας, που επιβάλλει στα μέλη της οικογένειας του λαθρομετανάστη. Ίσως η τελευταία αυτή διάταξη να δώσει τροφή στην παράνομη αγορά εργασίας και στη συνακόλουθη εκμετάλλευση των παρανόμως εργαζομένων. Στο ίδιο πλαίσιο θεωρώ ότι δεν πρέπει να επιβάλλονται εμπόδια στην παροχή εκπαίδευσης προς τα παιδιά μεταναστών, έστω και αν οι γονείς βρίσκονται παράνομα στη χώρα μας.

Κλείνοντας, θέλω να τονίσω την ιδιαίτερη σημασία που έχει το παρόν νομοσχέδιο που συζητούμε για την ελληνική ύπαιθρο, η οποία και δέχεται σε εντονότερο βαθμό τις επιπτώσεις από την ύπαρξη, αλλά και από την έλλειψη ακόμη μεταναστών, αλλά και από την καλή ή κακή συμπεριφορά τους.

Είναι τεράστια η ευθύνη της Κυβέρνησης, η οποία μετά από τους πειραματισμούς και τις τραγικές εμπειρίες των τελευταίων ετών δεν δημιούργησε εκείνο το κατάλληλο νομοθετικό πλαίσιο, ώστε να δεχθεί αυτό το κύμα των μεταναστών.

Πρέπει επιτέλους η Κυβέρνηση να δεχθεί τις προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και των ειδικών, προκειμένου να δημιουργήσει εκείνο το νομοθετικό πλαίσιο που να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας, αλλά και να είναι χρήσιμο για την πατρίδα.

Αναφέρθηκαν άλλοι ομιλητές στον τομέα αυτό και δεν χρειάζεται να μιλήσω κι εγώ και να συμπληρώσω αυτά, τα οποία είπαν οι συνάδελφοί μου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Τσούρνος έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Πρέπει να τελειώνουμε, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Τελειώνουμε, κύριε Σπυριούνη. Περιμένει τόση ώρα ο κ. Τσούρνος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Να τελειώνουμε, είπαμε στις τρεις η ώρα. Εγώ φεύγω διαμαρτυρόμενος. Είμαι υπέρ της συνέπειας, η οποία πρέπει να διδάσκεται από το Προεδρείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Τσούρνο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΟΥΡΝΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε το σχέδιο νόμου που φέρει τον τίτλο: "Είσοδος και παραμονή αλλοδαπών στην Ελληνική Επικράτεια. Κτήση της ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση". Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει τη σπουδαιότητα του παρόντος σχεδίου νόμου, αφού προσπαθεί να ρυθμίσει το τεράστιο θέμα της λαθρομετανάστευσης, ένα θέμα που απασχολεί το σύνολο του ελληνικού λαού, ένα θέμα εθνικής σημασίας.

Η ανεξέλεγκτη είσοδος των αλλοδαπών την παρελθούσα δεκαετία δημιούργησε σωρεία προβλημάτων στην ελληνική κοινωνία, εγκληματικότητα, εκμετάλλευση στον τομέα της εργασί-

ας, ναρκωτικά, πορνεία κλπ., τα οποία έρχεται με μεγάλη καθυστέρηση να λύσει τώρα η Κυβέρνηση.

Αυτό θυμίζει το γνωστό πρόβλημα των αυθαιρέτων κτισμάτων. Η πολιτεία κωφεύει, ανέχεται την αυθαίρετη δόμηση και κατά διαστήματα προβαίνει στη νομιμοποίηση, χωρίς όμως να μπορεί να εξαφανίσει τα προβλήματα, που ήδη κάθε φορά δημιουργούνται με τα αυθαίρετα.

Εδώ το θέμα είναι πολύ πιο σοβαρό, γιατί έχουμε να κάνουμε με ανθρώπους που πολλές φορές τα προβλήματά της εξελίσσονται σε ανθρώπινα δράματα. Βέβαια πρέπει να είμαστε υπερίφανοι ως Έλληνες που εξασφαλίσαμε ένα βιοτικό επίπεδο πολύ ανώτερο των ομόρων γειτόνων μας, ώστε αυτοί να επιδιώκουν με κάθε τρόπο, έστω και με κίνδυνο της ζωής τους, να εισέλθουν στην πατρίδα μας.

Αξίζει να τιμήσουμε όλους εκείνους, επώνυμους και ανώνυμους, που συνέβαλαν ώστε να εδραιωθεί η φιλελεύθερη ιδεολογία τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια, αλλά να τιμήσουμε και τον αείμνηστο Κωνσταντίνο Καραμανλή που μας ενέταξε στην τότε ΕΟΚ με τα γνωστά σήμερα οικονομικά οφέλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως εκτιμώμετα, οκτακόσιες χιλιάδες μετανάστες είναι μεγάλος αριθμός για τα ελληνικά δεδομένα. Και η μεταναστευτική πολιτική που πρέπει να ακολουθήσουμε, άπτεται όχι μόνο οικονομικών, αλλά και εθνικών λόγων. Τα οικονομικά οφέλη που προέκυψαν από την προσφορά φθηνής εργασίας, κυρίως στη γεωργία και τις κατασκευές, αλλά και σε μικρότερο βαθμό στη βιομηχανία, δεν είναι ικανά να αντισταθμίσουν την αύξηση της ανεργίας, την απώλεια εσόδων των ασφαλιστικών ταμείων, που τελούν υπό κατάρρευση, την αύξηση της εγκληματικότητας, της πορνείας κλπ. αλλά και την εξαγωγή πολύτιμου συναλλάγματος.

Η Ελλάδα, με τα γνωστά οικονομικά προβλήματα, έγινε αιμοδοτής της οικονομίας των ομόρων κρατών και το πιο ανησυχητικό είναι ότι οι κυβερνήσεις των χωρών αυτών δεν αναγνωρίζουν τη συμβολή μας αυτή. Υπονοώ κυρίως την Αλβανία που έχει και το μεγαλύτερο αριθμό λαθρομεταναστών. Αισθάνομαι ανήσυχος ως Έλληνας να πληροφορούμαι ότι η γείτονα αυτή χώρα έχει θέσει υπό διωγμόν το εκεί ελληνικό στοιχείο. Ανησυχώ μήπως σε λίγα χρόνια δημιουργήσουμε μειονοτικά προβλήματα από το μεγάλο αριθμό των μεταναστών. Τις ανησυχίες μου επιτείνουν ακόμη περισσότερο οι διαφαινόμενες προθέσεις της Κυβέρνησης να εκμεταλλευθεί ίσως και ψηφοθηρικά τους μετανάστες. Άλλωστε, πριν από λίγες μέρες παρακολουθήσαμε τη συζήτηση στη Βουλή στην πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής, σχετικά με τις κατά χιλιάδες παράνομες ελληνοποιήσεις και τα όσα ελέγχθησαν και τα όσα παρουσιάστηκαν ως τεκμήρια δεν τιμούν την Κυβέρνηση.

Το παρόν νομοσχέδιο φέρει τη σφραγίδα της προχειρολογίας. Για το λόγο αυτό έρχονται διαρκώς τροποποιήσεις επί τροποποιήσεων με το γενικό τίτλο "νομοτεχνικές βελτιώσεις". Φρονώ ότι μέσα από τα γραφειοκρατικά γρανάζια του παρόντος σχεδίου νόμου θα σπεύσουν να ελληνοποιηθούν εκείνοι που διαθέτουν χρήμα, τα μέσα και νομικούς συμβούλους. Οι υπόλοιποι, στο μεγαλύτερο μέρος, θα παραμείνουν παράνομοι και το πρόβλημα θα συνεχίσει να υπάρχει.

Το Ίδρυμα Μαραγκοπούλου έκανε χρήσιμες παρατηρήσεις που φαίνεται, όπως μας δήλωσε, να έχει λάβει υπόψη του ο αρμόδιος Υφυπουργός. Συγκεκριμένα είπε ότι θα είναι χρήσιμο να ορισθεί ένα ποσοστό όριο, ένα πλαφόν, επί του συνόλου του πληθυσμού της χώρας μας, το οποίο δεν θα επιτρέπεται να υπερβαίνει ο συνολικός αριθμός των μεταναστών στην Ελλάδα.

Περαιτέρω είπε ότι ενδείκνυται να ορισθεί ότι καμιάς χώρας πολίτες που είναι μετανάστες στην Ελλάδα δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν ένα συγκεκριμένο, ίσο για όλες τις εθνικότητες, ποσοστό παραδείγματος χάρι 20% επί του συνολικού αριθμού μεταναστών στη χώρα μας. Να σημειωθεί επίσης ότι στην Ελλάδα έχουμε το γνωστό πρόβλημα της υπογεννητικότητας.

Θα ήθελα επίσης να παρατηρήσω ότι είναι λάθος η διαδικασία πολιτογράφησης να αρχίζει από το Δήμο, όπως προβλέπει το άρθρο 62, ο οποίος εξετάζει την πληρότητα των δικαιολογητικών και εν συνεχεία να τα διαβιβάζει στον περιφερειάρχη. Ού-

τε οι δήμοι, ούτε ο περιφερειάρχης έχουν την υποδομή για να ανταποκριθούν υπεύθυνα σ' αυτά τα μεγάλα καθήκοντα. Τέλος πάντων, τον περιφερειάρχη τον καταστήσαμε υπερνομάρχη. Τον αιρετό νομάρχη τον έχετε, κύριε Υπουργέ, απογυμνώσει από αρμοδιότητες, τον έχετε μόνο για γνωμοδοτήσεις επί θεμάτων περιβαλλοντικών επιπτώσεων και για τα πολιτιστικά θέματα. Νομίζω ότι η διαδικασία της πολιτογράφησης έπρεπε να ξεκινά από την Αστυνομία και να καταλήγει στον αιρετό τοπικό νομάρχη, που έχει και ιδίαν αντίληψη των γεγονότων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θέμα είναι εθνικό. Είναι πολύ σοβαρό. Ας μην το αντιμετωπίσει η Κυβέρνηση με τις μικροκομματικές παρωπίδες, ψηφοθηρικά. Έχει μία ιστορική ευθύνη. Αφορά τη δομή του ελληνικού κράτους. Να ληφθεί υπόψη η πολιτική που άσκησαν στο θέμα αυτό άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Το παρόν νομοσχέδιο επιχειρεί μια πρώτη προσέγγιση. Δεν αρκεί. Θα χρειασθεί στην πορεία να γίνουν και άλλες νομοθετικές παρεμβάσεις και φοβάμαι ότι αντί να επιλύσουμε το θέμα αυτό, θα το περιπλέξουμε ακόμη περισσότερο. Μία κακή οικονομική πολιτική δημιουργεί οικονομικά προβλήματα. Μία κακή μεταναστευτική πολιτική μπορεί να προκαλέσει ανήκεστο βλάβη στο ελληνικό έθνος. Ας το προσέξουμε! Να γίνουν οι μετανάστες πρεσβευτές μίας νέας Ελλάδας, όχι υπονομευτές της κοινωνικής συνοχής και της ανάπτυξής της. Να υπηρετήσουν οι μετανάστες τα ελληνικά ιδεώδη και όχι τα ψηφοθηρικά, ενδεχομένως, σχέδια της Κυβέρνησης. Το πρόβλημα των παρανόμων

ελληνοποιήσεων, που πρόσφατα μας απασχόλησε, με βάζει σε μεγάλη ανησυχία. Ελπίζω ο παρών νόμος να εφαρμοσθεί με διαφάνεια, ώστε να γνωρίζει η δεξιά τι ποιεί η αριστερά.

Παρά τις δυσκολίες που παρουσιάζει το πρόβλημα, μια απογραφή των αλλοδαπών κατά ηλικία και εθνότητα θα ήταν πολύ χρήσιμη.

Τελειώνω τονίζοντας ότι το παρόν νομοσχέδιο δεν χαράσσει μεταναστευτική πολιτική αλλά γραφειοκρατική διαδικασία νομιμοποίησης των λαθρομεταναστών. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Τσούρνο.

Κύριοι συνάδελφοι, παρήλθε ο χρόνος τον οποίο είχαμε συμφωνήσει για την πρωινή συνεδρίαση. Δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.05' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τρίτη 6 Μαρτίου 2001 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Είσοδος και παραμονή αλλοδαπών στην Ελληνική Επικράτεια. Κτήση της ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση".

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ